

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ประชากรศือหัวหน้าภาควิชาในวิทยาลัย - ครุ เซียงใหม่ วิทยาลัยครุ เซียงราย และวิทยาลัยครุลำปาง การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่ง เป็น ๗ ตอนดัง

๑. ปัจจัยที่ส่งผลความไม่พึงพอใจของหัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่ง และหัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สอง
๒. ปัจจัยที่ส่งผลความไม่พึงพอใจของหัวหน้าภาควิชาที่เข้าสู่ตำแหน่งโดยได้รับการเลือกตั้ง ได้รับการเสนอชื่อ และโดยวิธีอื่น
๓. การจัดลำดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลความไม่พึงพอใจของหัวหน้าภาควิชาทั้งหมด

ปัจจัยที่ส่งผลความไม่พึงพอใจของหัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่ง และหัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สอง

จากการศึกษาข้อมูลที่ได้พบว่าหัวหน้าภาควิชาจำนวน ๘๙ คน มีการดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่ง ๔๒ คน ดำรงตำแหน่งครั้งที่สอง ๕๗ คน ปัจจัยที่ส่งผลความไม่พึงพอใจ ๑๐ ปัจจัย มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๑. ด้านความไม่พึงพอใจต่อความสำเร็จในการทำงาน

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งและหัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สอง มีความไม่พึงพอใจต่อปัจจัยดังต่อไปนี้

ตาราง ๔ จำนวนร้อยละของหัวหน้าภาควิชาดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่ง และครั้งที่สอง
ที่ไม่พึงพอใจต่อความสำเร็จในการทำงาน

	หัวหน้าภาควิชา ครั้งที่หนึ่ง	หัวหน้าภาควิชา ครั้งที่สอง		
	%	อันดับ	%	อันดับ
๑. การแก้ไขปัญหาของภาควิชายังไม่ประสบ				
ผลสำเร็จ	๒๓.๐๘	๕	๒๗.๖๖	๕
๒. ผลการเรียนของนักศึกษาในรายวิชาที่				
ภาควิชารับผิดชอบยังไม่เป็นที่น่าพอใจ	๔๕.๗๗	๒	๔๙.๓๘	๑
๓. เอกสาร ตำราเรียนที่ผลิตขึ้นใช้ในภาค-				
วิชา ยังไม่ประสบผลสำเร็จ	๗๖.๕๕	๔	๗๗.๒๕	๔
๔. โครงการของภาควิชานี้ประสบผล				
สำเร็จตามความมุ่งหมายของโครงการ	๕๐.๐๐	๗	๕๗.๕๐	๗
๕. งานในหน้าที่รับผิดชอบยังไม่ประสบผล				
สำเร็จ เป็นที่น่าพอใจ	๖๙.๔๗	๑	๕๗.๗๗	๑

จากตาราง ๔ แสดงว่า สาเหตุของปัจจัยนี้ส่วนใหญ่มาจากการไม่พึงพอใจของหัวหน้าภาควิชาตั้งนี้

๑.๑ การแก้ไขปัญหาของภาควิชานี้ไม่ประสบผลสำเร็จ

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งไม่พอใจจำนวน ๒๓.๐๘ % ปัญหาที่ยังแก้ไขไม่ได้ที่กล่าวถึงมาก็คือความชัดแย้งของอาจารย์ในภาควิชา อาจารย์มีความคิดเห็นไม่ตรงกัน ทำให้เกิดความชัดแย้ง การแบ่งเป็นกลุ่ม ปัญหาต่อมาก็คืออาจารย์ไม่มีความรับผิดชอบในการสอนในรายวิชาที่น้อมน้อมให้สอน จนหัวหน้าภาควิชานี้ไม่อยากน้อมน้อมให้สอนในบางรายวิชาสำหรับบางคน

เพราะฉ้าให้สอนแล้ว จะทำให้นักศึกษา เสียผลประโยชน์ หัวหน้าภาควิชาจะต้องสอนรายวิชานั้นเสียเอง อาจารย์บางคนอาจจะปฏิเสธไม่สอนบางรายวิชา ทั้ง ๆ ที่เคยสอนรายวิชานั้นมาแล้ว

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองไม่พอใจจำนวน ๒๑.๘๘ % ปัญหาที่ยังแก้ไขไม่ได้ ปัญหาแรกคือความชัดແย้งของอาจารย์ในภาควิชา แบ่งเป็นกลุ่มย่อย เช่น กลุ่มอาชูโอล กลุ่มอาจารย์หนุ่ม หรือกลุ่มนับสนุนหัวหน้าภาควิชาคนเก่า กับกลุ่มที่นับสนุนหัวหน้าภาควิชาคนปัจจุบัน เป็นต้น ด้านการเรียนการสอน อาจารย์ไม่มีความรับผิดชอบในการสอนทำให้นักศึกษาไม่ได้เรียนรู้อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย บางรายวิชาที่อาจารย์ไม่ยอมสอนต้องงดเปิดสอนในภาคเรียนนั้น และยังมีปัญหาอีก บางอย่างที่แก้ไขไม่ได้ เพราะขาดงบประมาณ

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งและดำรงตำแหน่งครั้งที่สองไม่พอใจต่อการแก้ไขปัญหาไม่สำเร็จจำนวนมากเป็นอันดับที่ห้า ทั้งสองกลุ่ม ปัญหาที่แก้ไขยังไม่ได้มีสัดส่วนคล้ายกัน คือ ความชัดແย้งของอาจารย์ในภาควิชา และอาจารย์ไม่มีความรับผิดชอบในการสอน ไม่ยอมสอนบางรายวิชา หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองเห็นว่า ยังมีอีกบางปัญหาที่แก้ไขไม่ได้ เพราะขาดงบประมาณ

๑.๒ ผลการเรียนของนักศึกษาในรายวิชาที่ภาควิชารับผิดชอบยังไม่เป็นที่พอใจ

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งไม่พอใจจำนวน ๔๕.๗๗ % หัวหน้าภาควิชา มีความเห็นว่า นักศึกษามีพื้นฐานเดิมไม่ดีและไม่ตรงกับสาขาวิชาที่เรียนเป็นวิชาเอกหรือวิชาโท เช่น เรียนสายวิทยาศาสตร์แต่มีพื้นฐานมาจากอาชีวศึกษาหรือสายศิลป การที่วิทยาลัยรับเข้าเรียน เพราะไม่มีจำนวนผู้สมัครให้เลือกมากพอประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งวิทยาลัยครุฑ์ใหญ่กว่า จะดึงเอานักศึกษาที่เรียนตี่เข้าเรียนได้มาก ขณะที่วิทยาลัยครุฑ์เล็กกว่าจะต้องรับนักศึกษาที่มีคุณภาพรองลงมาเพื่อการสอบตัดสิ่งแวดล้อมผู้สมัครจะเลือกเรียนวิทยาลัยครุฑ์ได้เป็นอันดับที่หนึ่ง อันดับสอง ฯลฯ ถ้าเปิดสอบในสาขาวิชาเอกเดียว ก็ นอกจากนั้นนักศึกษาที่เข้ามาเรียนแล้วไม่มีความสนใจเรียน และไม่มีความรับผิดชอบต่อการเรียน เพราะส่วนใหญ่เข้ามาเรียน เพราะไม่มีที่จะให้เรียนและประการสุดท้าย คือการขาดอาจารย์ที่เชี่ยวชาญเฉพาะสาขาวิชา

หัวหน้าภาควิชาที่ดำเนินการครั้งที่สองไม่พอใจจำนวน ๕๙.๗๘ % หัวหน้าภาควิชา มีความเห็นว่า นักศึกษามีพื้นฐานไม่ดีและพื้นฐานไม่เท่ากันมาก่อน กล่าวคือมีทั้ง เรียนจบอาชีวศึกษา และ เรียนจบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในสาขาวิชาที่แตกต่างกันด้วย ความสนใจในการเรียนและความรับผิดชอบในการทำงานที่มีอนุญาตมีน้อย หัวหน้าภาควิชาบางคนกล่าวว่า บางรายวิชานั้นนอกจากนักศึกษาจะสอบไม่ผ่านแล้ว อาจารย์ยังต้องตามหัวเพื่อให้มาสอบแก้หัวอีกด้วย อีกประการหนึ่ง การขาดอาจารย์ที่มีล่วงทำให้นักศึกษาเรียนได้ไม่เต็มที่ อาจารย์ที่รับผิดชอบสอนหลักวิชาจะต้องเตรียมการสอนมากและหนักกว่าอาจารย์ที่สอนจำนวนชั่วโมงสูงแต่สอนเพียงหนึ่งหรือสองรายวิชา เท่านั้น ภาควิชาที่มีอาจารย์จำกัดซึ่งมีปัญหา เรื่องนี้ด้วย

หัวหน้าภาควิชาที่ดำเนินการครั้งที่หนึ่งไม่พอใจ เรื่องนี้ เป็นอันดับที่สอง แต่หัวหน้าภาควิชาดำเนินการครั้งที่สองไม่พอใจ เรื่องนี้มาก เป็นอันดับหนึ่ง หัวหน้าภาควิชาทั้งสองกลุ่มเห็นว่า ผลการเรียนของนักศึกษาไม่เป็นที่พอใจ เพราะพื้นฐานนักศึกษาไม่ดี นักศึกษาขาดความสนใจและความรับผิดชอบในการเรียน และการขาดแคลนอาจารย์ผู้สอนที่มีล่วงทำให้เกิดผลเช่นนี้

๑.๓ เอกสารประกอบการสอน ตำรา เรียนที่ผลิตขึ้นใช้ในภาควิชายังไม่ประสบผลสำเร็จ

หัวหน้าภาควิชาที่ดำเนินการครั้งที่หนึ่งไม่พอใจจำนวน ๗๖.๔๔ % หัวหน้าภาควิชา ที่ดำเนินการครั้งที่หนึ่งเห็นว่า เอกสารประกอบการสอนล้วนใหญ่เป็นการพิมพ์จากตำราอื่น ๆ ยังไม่ได้เขียนหรือเรียบเรียง เป็นรูปเล่ม บางรายวิชาที่ทำ เป็นรูปเล่มก็เป็นการรวบรวมเท่านั้น จะต้องแก้ไขปรับปรุงคุณภาพอีกมาก การใช้เป็นการบังคับใช้มากกว่าสมควรใจใช้ คุณภาพยังไม่เป็นที่พอใจ

หัวหน้าภาควิชาที่ดำเนินการครั้งที่สองไม่พอใจจำนวน ๗๙.๒๔ % หัวหน้าภาควิชาที่ดำเนินการครั้งที่สองเห็นว่า เอกสารประกอบการสอนและตำรา เรียนยังมีคุณภาพไม่เป็นที่น่าพอใจ จะต้องมีการปรับปรุงแก้ไขอีกมาก ตำราที่ทำ เป็นรูปเล่มแล้วนั้นต้องทำ เป็นจำนวนมาก ซึ่งจะทำให้ต้นทุนแต่ละฉบับตัวและคุ้มค่า แต่การพิมพ์จำนวนมากก็มีปัญหาในการจำหน่ายศือไม่สามารถจำหน่ายได้หมดในระยะเวลาสั้น ซึ่งเป็นปัญหาต่อเมืองไปอีก การแก้ไขปรับปรุงในการพิมพ์ครั้งต่อไปก็ทำไม่ได้ สำหรับการใช้ก็ใช้ในรายวิชาที่บังคับใช้เท่านั้น

หัวหน้าภาควิชาที่ดำเนินการตามแบบครั้งที่หนึ่งและดำเนินการตามแบบครั้งที่สอง เท็นสือคล้องกันว่า
เอกสารประกอบการสอนและตำรา เรียนที่ผลิตขึ้นมาใช้ในภาควิชายังมีคุณภาพไม่เป็นที่น่าพอใจ
ต้องมีการปรับปรุงแก้ไขอีกมาก หัวหน้าภาควิชาทั้งสองกลุ่มไม่พอใจ เรื่องนี้เป็นอันดับที่สี่ เมื่อตนกัน
หัวหน้าภาควิชาที่ดำเนินการตามแบบครั้งที่สองมีความเห็นเพิ่มเติมว่า การจัดพิมพ์ตำราเรียนเป็นเล่มควร
นั้นต้องพิมพ์จำนวนมาก แต่การจำหน่ายมีปัจจัยจำกัดทำให้การปรับปรุงคุณภาพในครั้งต่อไปทำได้ยาก
 เพราะต้องรอการจำหน่ายให้หมดเสียก่อน

๙.๔ โครงการของภาควิชาไม่ประสบผลสำเร็จตามความมุ่งหมายของโครงการ

หัวหน้าภาควิชาที่ดำเนินการตามแบบครั้งที่หนึ่งไม่พอใจจำนวน ๔๐.๐๐ % หัวหน้าภาควิชา
ที่ดำเนินการตามแบบครั้งที่หนึ่งมีความเห็นว่า โครงการต่าง ๆ ไม่ได้รับงบประมาณเต็มตามที่ขอทั้ง ๆ ที่
โครงการหลายโครงการกู้ภัยตัดออกไปแล้วในการพิจารณาจะตัดคณะวิชา ก่อนที่จะเสนอต่อไป โดย
เฉพาะอย่างยิ่งโครงการที่เกี่ยวกับการเตรียมการ เปิดสอนหลักสูตรวิชาชีพ ซึ่งจะต้องพัฒนาอาจารย์
เครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ ให้พร้อม หัวหน้าภาควิชาบางคนต้องคำนึงงานตามโครงการด้วยตนเอง
ไม่มีผู้ร่วมทำงาน ความสำเร็จที่น่าจะได้เพิ่มขึ้นอีกหลายเรื่องก็ทำให้ขาดไป เช่น ความ
สัมพันธ์อันดี ความร่วมมือในการทำงาน เป็นต้น

หัวหน้าภาควิชาที่ดำเนินการตามแบบครั้งที่สองไม่พอใจจำนวน ๗๗.๕๐ % หัวหน้าภาควิชาที่
ดำเนินการตามแบบครั้งที่สองมีความเห็นว่า โครงการต่าง ๆ เพื่อพัฒนางานหลักของภาควิชามีไม่มาก
เพราทราบมาแล้วว่างบประมาณลดลงไปมาก ตั้งนั้นจึงเสนอเท่าที่คาดว่าจะได้รับอนุมัติ แต่ก็มีไม่
น้อยที่ถูกตัดไปและได้รับเงินไม่เต็มตามที่ต้องการสำหรับโครงการที่ได้รับอนุมัติ การทำงานตาม
โครงการก็เป็นหน่องใจศึกษาทำ ภาระหนักจึงตกลงกับหัวหน้าภาควิชาที่จะต้องคำนึงงานให้
เสร็จ ผลที่ได้ก็ไม่น่าพอใจ

หัวหน้าภาควิชาที่ดำเนินการตามแบบครั้งที่หนึ่งและหัวหน้าภาควิชาครั้งที่สองไม่พอใจในเรื่องนี้
จำนวนมากเป็นอันดับที่สามทั้งสองกลุ่ม ความเห็นของหัวหน้าภาควิชาทั้งสองกลุ่มนี้แตกต่างกัน
กล่าวคือโครงการที่ไม่สำเร็จตามความมุ่งหมาย เป็นเพียงงบประมาณจำกัดและไม่ได้รับความร่วมมือ
ทำงานจากอาจารย์ในภาควิชา เท่าที่ควร

๑.๔ งานในหน้าที่รับผิดชอบของหัวหน้าภาควิชาไม่ประสบผลสำเร็จ เป็นที่น่าพอใจ

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งไม่พอใจมีจำนวน ๖๙.๗๓ % หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งมีความเห็นว่า การเข้ารับตำแหน่ง เริ่มด้วยความไม่เข้าใจงานในหน้าที่ต้องใช้เวลาในการศึกษางานที่จะต้องทำและงานที่หัวหน้าภาควิชาคนก่อนได้ทำไปแล้ว หัวหน้าภาควิชาที่เพิ่งเริ่มทำงานในปีแรกก็จะยังรู้สึกว่ายังไม่เห็นผลงานอะไรมากนัก หัวหน้าภาควิชาหลายคน มีความหวังที่จะเปิดสอนหลักสูตรที่เป็นสาขาวิชาซึ่งอ่อนอกจากอาชีพครู จึงพยายามจะพัฒนาอาจารย์ในภาควิชา พัฒนาสื่อการเรียนการสอน แต่ทำไปได้ไม่มากเท่าที่คาดหวัง ภาควิชาที่เปิดสอนหลักสูตรนี้ไปแล้วก็ยังพบปัญหาการขาดงบประมาณ การขาดกำลังอาจารย์ผู้สอน ภาควิชาใดเปิดสอนก็ต้องเป็นภาระของหัวหน้าภาควิชานั้น การเลื่อนไหลด้อตระกາกำลังช่วยเหลือกันทำได้ยาก แม้แต่ในวิทยาลัยเดียวกัน หรือในคณะวิชาเดียวกันก็ตาม

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สอง ไม่พอใจมีจำนวน ๕๗.๙๗ % หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองไม่ค่อยมีปัญหาในเรื่องงานในหน้าที่มากนัก จุดประสงค์ของหัวหน้าภาควิชา กลุ่มนี้มุ่งที่จะทำงานแก้ตัวในเรื่องที่ทำไม่ได้ผลในครั้งแรก ปัญหาที่พบมากก็คืองบประมาณที่เคยได้มาก ๆ เช่น ภาควิชาละหมาดกว่า ส่องหมื่นกว่าบาท ในระยะหลังไม่เป็นอย่างนั้นอีก แต่พัสดุจะใหม่ เช่น คณะวิชานึงมี ๘ ภาควิชาได้งบประมาณทั้งคณะ ๆ ๒๐,๐๐๐ บาท งบประมาณค่าวัสดุถูก เคยได้รับ ๖๐ % ของจำนวนที่เก็บได้ แต่ขณะนี้ภาควิชาจะได้รับเพียง ๖๐ % เท่านั้น โดยเก็บสะสมไว้ส่วนกลาง ๔๐ % เป็นต้น อัตราอาจารย์ไม่มีโอกาสได้เพิ่ม เช่น เดียวกับหน่วยงานราชการทุกหน่วย ตามนโยบายของรัฐบาล ด้วยเหตุตังกล่าวทำให้การทำงานไม่บรรลุผลตามที่คาดหวังไว้แต่แรก

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งไม่พอใจในเรื่องนี้จำนวนสูง เป็นอันดับหนึ่ง แต่หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองไม่พอใจในเรื่องนี้เป็นอันดับที่สอง โดยสรุปแล้ว หัวหน้าภาควิชามีความเห็นตรงกันที่ว่า งานในหน้าที่รับผิดชอบไม่ประสบผลสำเร็จ เป็นที่น่าพอใจ เพราะขาดงบประมาณและขาดกำลังอาจารย์ ประเด็นที่แตกต่างกันคือ หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่ง ครั้งที่หนึ่ง เริ่มต้นทำงานใหม่อาจจะยังไม่เห็นผลหรือบางเรื่องยังรอผลอยู่ และตั้งความหวังไว้สูง หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองไม่ค่อยมีปัญหาที่จะต้องศึกษางานอีก แต่สภาพแวดล้อมและทรัพยากรที่ได้รับก็แตกต่างไปจากการดำรงตำแหน่งในครั้งแรก จึงมีอุปสรรคมากกว่าครั้งก่อน

๒. ด้านความไม่พึงพอใจต่อการได้รับการยอมรับนับถือ

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งและหัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สอง มีความไม่พึงพอใจต่อไปนี้

ตาราง ๔ จำนวนร้อยละของหัวหน้าภาควิชา ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งและครั้งที่สอง
ที่ไม่พึงพอใจต่อการได้รับการยอมรับนับถือ

สาเหตุของปัจจัย	หัวหน้าภาควิชา ครั้งที่หนึ่ง		หัวหน้าภาควิชา ครั้งที่สอง	
	%	อันดับ	%	อันดับ
๑. ผู้บริหารไม่รับฟังความเห็นหรือข้อเสนอ				
มีการสนองตอบไม่เป็นที่น่าพอใจ	๔๔.๔๗	๒	๖๒.๕๐	๒
๒. อาจารย์ในภาควิชามิยอมรับนับถือ				
ไม่ร่วมมือในการทำงาน	๖๕.๗๘	๑	๗๕.๐๐	๑
๓. วิทยาลัยไม่ได้มอบหมายให้ทำงานอื่น				
ที่มีความรู้ความสามารถหรือความ				
ฉลาด	๗๔.๖๒	๓	๕๖.๔๔	๓

จากตาราง ๔ แสดงว่า สาเหตุของปัจจัยนี้ส่งผลความไม่พึงพอใจของหัวหน้าภาควิชาดังนี้

๒.๑ ผู้บริหารไม่รับฟังความเห็นหรือข้อเสนอ มีการสนองตอบไม่เป็นที่น่าพอใจ
หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งไม่พอใจจำนวน ๔๔.๔๗ % หัวหน้าภาควิชา
ที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งมีความเห็นว่า ผู้บริหารไม่รับฟังข้อคิดเห็นของหัวหน้าภาควิชาแม้ในที่ประชุม หัวหน้าภาควิชาได้รับโอกาสให้แสดงความคิดเห็นได้ แต่ผู้บริหารมักจะยืนยันในหลักการ เดิม

การเสนอโดยการทำบันทึกมีทั้งหาย เสียบและการตอบปฏิเสธ หรือถูกแพร่ เจตนา เป็นอย่างอื่นถ้าหาก เป็นการเสนอที่ไม่ถูกใจผู้บริหารมาก ๆ การเสนอขอเงิน เดือนสองชั้นให้กับอาจารย์ที่ช่วยเหลือทำ- งานของภาควิชามากจะไม่ได้รับการตอบสนองด้วยตัว ทำให้อาจารย์ที่ช่วยทำงานภาควิชา เสียกำลังใจ การเสนอขออนุมัติในเรื่องที่เกี่ยวข้องการใช้เงินส่วนใหญ่จะได้รับการปฏิเสธ

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองไม่พอใจจำนวน ๖๒.๔๐ % หัวหน้าภาควิชาที่ ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองมีความเห็นว่า หัวหน้าภาควิชาไม่มีโอกาสได้แสดงความคิดเห็น ในการ ประชุมกิจกรรมจะเป็นฝ่ายรับทราบมากกว่าจะให้ความเห็น หัวหน้าภาควิชาบางคนรู้สึกว่าตนเองจะ เป็น ฝ่ายรับงานมาปฏิบัติเพียงอย่างเดียว บางภาควิชา เปิดสอนหลักสูตรวิชาชีพโดยหัวหน้าภาควิชาไม่ได้ ขอเปิดเผย การเสนอขอความต้องการของสองชั้นให้อาจารย์ในภาควิชามากจะไม่เป็นตามที่เสนอ

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งและดำรงตำแหน่งครั้งที่สองที่ไม่พอใจ มีจำนวน มากเป็นอันดับที่สองถัดจากกลุ่ม ความเห็นที่เหมือนกันก็คือ ไม่มีโอกาสแสดงความคิดเห็นหากมีโอกาส ก็จะไม่ได้รับการตอบสนองที่น่าพอใจ การเสนอขอเงินเดือนสองชั้นให้อาจารย์ในภาควิชานั้น ให้ โอกาสขอได้แต่มักจะไม่เป็นไปตามที่เสนอ หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งมีความเห็นเช่นว่า การเสนอที่ไม่ถูกใจผู้บริหารมักจะถูกแพร่เจตนาไปในทางลบ และหัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่ง ครั้งที่สอง เห็นว่าอนาคตจะไม่ได้เสนอแล้วยังเป็นฝ่ายลงศิริรบมาปฏิบัติฝ่ายเดียวด้วย ซึ่งเป็น ความเห็นที่แตกต่างกันในเรื่องนี้

๒.๒ อาจารย์ในภาควิชาไม่ยอมรับนับถือ และไม่ให้ความร่วมมือในการทำงาน

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งไม่พอใจมีจำนวน ๖๕.๗๘ % หัวหน้าภาควิชา ที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งมีความเห็นว่า หัวหน้าภาควิชาไม่มีอำนาจในการบังคับบัญชาที่แท้จริงแม้จะ เป็นผู้บังคับบัญชาตามกฎหมาย หัวหน้าภาควิชาไม่มีสิทธิ์ให้คุณให้โทษ ศิริไม่มีสิทธิ์เสนอความต้องการ หรือลงโทษทางวินัยได้โดยเฉพาะอาจารย์ในภาควิชาที่มีอาชญากรรมแต่ให้ความร่วมมือน้อย หัวหน้าภาควิชามักจะถูกมองว่า เป็นผู้รับใช้มากกว่า เป็นผู้บังคับบัญชาในภาควิชา เพราะได้มีปัญหา อะไรมากต้องยกให้หัวหน้าภาควิชาแก้ไข ใครอยากได้อะไรก็ให้หัวหน้าภาควิชาขอให้ ผู้บริหารจะเอาระไรก็สั่งลงมาให้หาข้อมูลให้ตามเวลาที่กำหนด เป็นต้น ทางด้านความร่วมมือทำงานนั้น ความ สมพันธ์ส่วนตัวจะช่วยได้มากกว่าการสั่งการในฐานะผู้บังคับบัญชา มีบ่อยครั้งที่มีอบหมายงานให้ทำ

แล้วงานไม่ก้าวหน้า งานไม่เสร็จตามกำหนด ต้องตามต้องทวง หัวหน้าภาควิชาบางภาคต้องขอคำสั่ง วิทยาลัย หรืออ้างว่าผู้บุกรุกรสั่งมาซึ่งจะพอกแก้ได้บ้างแต่ไม่บ่อยนัก การนิเทศ นักศึกษาฝึกงานหรือ ฝึกประสบการณ์วิชาชีพนั้นหัวหน้าภาควิชาแม้จะต้องทำเสียเงิน เป็นส่วนมาก อีกประการหนึ่งอาจารย์ที่ได้รับคำสั่งให้ไปทำงานอื่นที่ไม่ใช่งานของภาควิชานั้น แม้จะเห็นว่าหัวหน้าภาควิชาไม่มีความสำคัญต่อ เขา หัวหน้าฝ่ายหรือหัวหน้าแผนกที่เขาได้รับคำสั่งให้ไปทำงานด้วยนั้นจะมีความสำคัญและมีอิทธิพล ต่อเขามากกว่าหัวหน้าภาควิชา

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สอง ไม่พอใจมีจำนวน ๗๕.๐๐% หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สอง มีความเห็นว่า หัวหน้าภาควิชานั้นมีหน้าที่แต่ไม่มีอำนาจควบคู่กัน ในการทำงานก็ได้รับมอบหมายที่แต่ไม่ได้รับมอบอำนาจ การดำรงตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาในสายตาของอาจารย์ สงไม่ได้มองว่า เป็นผู้บังคับบัญชา แต่เป็นไครคนหนึ่งที่อาสาหรือได้รับการเสนอชื่อให้มาทำงานที่ไม่ค่อย มีใครยกให้ เป็นตัวแทนภาคในการประชุม เป็นผู้ติดตามงานภาคที่ขาดข้อง เป็นผู้จัดซื้อหรือจัดหา รัฐ库里 เป็นต้น หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สอง ส่วนใหญ่จะต้องใช้มุขย์สมัชณ์ขอร้อง ขอ ความร่วมมือในการทำงานในฐานะ เพื่อนผู้บุกรุกกว่าหัวหน้าหรือผู้บังคับบัญชา มีอาจารย์อีกส่วนหนึ่งที่ใช้รือการ เช่นนี้ไม่ได้ ขอร้องก็ไม่ได้ สังกิมไม่เต็มใจทำ ถ้ามีอาจารย์ในภาควิชามากพอที่จะขอร้องให้ ช่วยได้ก็จะมีปัญหาน้อยลงไป แต่ถ้าอาจารย์ในภาควิชามีน้อยหรืออาจารย์ในภาควิชาไปช่วยทำงานใน ฝ่ายหรือแผนกต่าง ๆ ภาระเหล่านี้ก็จะเป็นหน้าที่ของหัวหน้าภาควิชาที่จะต้องทำเอง ประการที่ต้องมา ศึกษาหัวหน้าภาควิชาไม่มีเครื่องมือสำหรับต่อรอง เช่น การขอเงิน เตือนสองขั้นให้อาจารย์ในภาควิชา ซึ่งรู้สึกว่า "เรามอบงานให้เขา เขายังไม่ทำก็ไม่มีอำนาจจัดการกับเขาได้" , "ไม่มีอำนาจที่แท้จริง ส่งเขาแล้วเขายังไม่ทำก็บังคับไม่ได้" , และ "เขายังไม่ทำก็บังคับไม่ได้ ถ้าเขายังไม่ช่วย เราแล้วเราจะไม่มี งานวิจัยอะไรให้เขา" เป็นต้น

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งและหัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สอง ไม่ พอดีมีจำนวนสูง เป็นอันดับหนึ่งทั้งสองกลุ่ม ความเห็นที่เหมือนกันคือหัวหน้าภาควิชาไม่มีอำนาจในการ บังคับบัญชา และไม่มีลิฟธ์ให้ความตือความชอบกับอาจารย์ในภาควิชาทำให้การยอมรับและการให้ความ ร่วมมือไม่เป็นที่น่าพอใจ หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งมีความเห็นเพิ่มเติมว่า อาจารย์ที่ ทำงานพิเศษนอกภาควิชาให้การยอมรับนับถือกับหัวหน้าฝ่ายหรือหัวหน้าแผนกที่ไปช่วยงานมากกว่า หัวหน้าภาควิชาด้วย

๒.๓ วิทยาลัยไม่ได้มอบหมายให้ทำงานอื่นที่มีความรู้ ความสามารถหรือความถนัด

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งที่ไม่พอใจมีจำนวน ๗๔.๖๒ % หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งมีความเห็นว่า ก่อนที่จะได้รับตำแหน่งหัวหน้าภาควิชา เขาได้ทำงานอื่นอยู่บ้างแล้ว เช่น ทำงานในแผนก ในสูญต่าง ๆ เป็นวิทยากรบรรยาย เฉพาะเรื่อง เป็นกรรมการร่วมในคณะกรรมการ เฉพาะกิจ แต่เมื่อได้รับตำแหน่งหัวหน้าภาควิชามักจะมีการเปลี่ยนศักดิ์โดยการแต่งตั้งคนใหม่แทน การเปลี่ยนที่มีงานโดยไม่มีชื่อตัวเองปรากฏในที่มุนนี้อีก การมอบหมายงานอื่นให้ทำงานความรู้หรือประสบการณ์เดิมก็มักจะไม่มีอีก หัวหน้าภาควิชาบางคนมีความรู้สึกว่า วิทยาลัยมุ่งให้เขาทำงานหัวหน้าภาควิชาเพียงด้านเดียว หรือที่ทำมานั้นผลงานไม่เป็นที่ยอมรับก็ยังไม่แน่ใจ

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองไม่พอใจ ๔๖.๘๘ % หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองมีความเห็นว่า ได้ทำงานบางอย่างประสบผลสำเร็จมาแล้ว และเป็นที่ยอมรับ มีหัวหน้าภาควิชาบางคนเคยเป็นนายกสโมสรอาจารย์ เป็นหัวหน้าแผนกแผนงาน เป็นอาจารย์นิเทศ เป็นต้น เมื่อทำหน้าที่หัวหน้าภาควิชาแล้วและหมัดควระในงานอื่นด้วยแล้ว ในครั้งต่อไปก็จะไม่มีโอกาสได้ทำงานพิเศษเหล่านี้อีก ความไม่พอใจเกิดขึ้น เพราะงานนั้นทำให้ได้รับการยอมรับ ประสบผลสำเร็จ ตลอดจนทำให้ได้รับเงินเดือนสองขั้นมาแล้ว แต่ถูกตัดโอกาส หรือลดบทบาทลงไป

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งและหัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองที่ไม่พอใจมีจำนวนมากเป็นขั้นตอนที่สามของปัจจัยนี้ทั้งสองกลุ่ม ความเห็นทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกันคือ เมื่อได้รับตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาแล้ว มักจะไม่ได้รับมอบหมายให้ทำงานอื่น หรืองานที่เคยทำอยู่และประสบผลสำเร็จมาแล้วก็มีการเปลี่ยนคนอื่นเข้ามาทำแทน ทำให้รู้สึกว่าไม่ได้รับการยอมรับต่อไปสักในงานที่เคยทำนั้น

๓. ด้านความไม่พึงพอใจต่อสังคมของงาน

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งและหัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองไม่พึงพอใจต่อสาเหตุของปัจจัยนี้ดังนี้

ตาราง ๖ จำนวนร้อยละของหัวหน้าภาควิชาดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งและครั้งที่สอง
ที่ไม่พึงพอใจต่อสักษะงาน

สาเหตุของปัจจัย	หัวหน้าภาควิชา ครั้งที่หนึ่ง		หัวหน้าภาควิชา ครั้งที่สอง	
	%	อันดับ	%	อันดับ
๑. สักษะงานของหัวหน้าภาควิชาไม่ชัดเจน	๖๙.๔๓	๑	๔๗.๗๕	๒
๒. สักษะงานของหัวหน้าภาควิชาไม่ท้าทาย	๖๑.๔๔	๒	๔๐.๖๓	๓
๓. หัวหน้าภาควิชาไม่สามารถศึกษาเรื่องงาน	๔๖.๗๕	๓	๔๐.๖๓	๓
ศีนมาใหม่ในภาควิชา	๔๖.๗๕	๓	๔๐.๖๓	๓
๔. สักษะงานไม่ส่งเสริมความรู้ ความ	๒๘.๘๕	๔	๒๔.๐๐	๔
สามารถหรือประสบการณ์	๒๘.๘๕	๔	๒๔.๐๐	๔
๕. สักษะงานไม่สอดคล้องกับความรู้ ความ	๔๐.๗๘	๕	๗๗.๕๐	๕
สามารถหรือประสบการณ์เดิม	๔๐.๗๘	๕	๗๗.๕๐	๕
๖. หัวหน้าภาควิชาไม่ได้ศึกษางานก่อนรับหน้าที่และ	๔๐.๗๘	๕	๔๗.๑๓	๖
ไม่ได้รับมติจากหัวหน้าภาควิชาคนก่อน	๔๐.๗๘	๕	๔๗.๑๓	๖

จากตาราง ๖ แสดงว่าสาเหตุของปัจจัยล้วนส่งผลความไม่พึงพอใจของหัวหน้าภาควิชาดังนี้

๓.๑ สักษะงานของหัวหน้าภาควิชาอย่างไม่ชัดเจน

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งไม่พอใจจำนวน ๖๙.๔๓ % หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งมีความเห็นว่า งานในหน้าที่รับผิดชอบของหัวหน้าภาควิชาไม่มีรายละเอียดของสักษะงานให้ทราบว่าแบ่งสักษะงานอย่างไร มีรายละเอียดแต่ละเรื่องอย่างไร ผู้ที่

ไม่เคยทำงานรองหัวหน้าภาคร หรือเคยร่วมปฏิบัติงานมากก็ยังจะไม่ทราบ หรือในภาครชาก็ยังไม่ทำงานให้เป็นระบบก็จะไม่ทราบเข่นกัน ก่อนเข้ารับหน้าที่ไม่ได้มีการอบรมหรือประชุมใดๆ เทคให้เป็นที่เข้าใจของเขตของงาน หัวหน้าภาครวิชาทั้งหลายคนบอกว่างานภาครชาก็มีสักขณะ เป็นงานปิด ลงมือทำเมื่อไรสิ่งจะรู้ มีการลองผิดลองถูกโดยเฉพาะในเรื่องของวิธีปฏิบัติยังมีปัญหามากในระยะแรกการทำหน้าที่หัวหน้าภาครชาก็ไม่ควรจะเป็นการให้ลองผิดลองถูกอาจจะทำให้เกิดการฝึกพลาดได้ง่าย ระเบียบรากการที่เกี่ยวกับการเงิน พัสดุ หัวหน้าภาครวิชาต้องทราบวิธีปฏิบัติถูกต้อง การทำความเข้าใจกับหลักสูตรต่าง ๆ เพื่อการแนะนำนักศึกษา นักศึกษาที่รับผิดชอบเรียนรายวิชาอะไร จะต้องเปิดสอนรายวิชาอะไรก็ เป็นเรื่องที่หัวหน้าภาครวิชาที่รับงานจะต้องใช้ระยะเวลาหนึ่งในการศึกษา การกำหนดงานในหน้าที่ของหัวหน้าภาครวิชาที่กรรมการฝึกหัดครุภำพให้นั้น หัวหน้าภาครวิชาเห็นว่ายังไม่ชัดเจน เป็นการกำหนดไว้ก็ว่าง ๆ เท่านั้น

หัวหน้าภาครวิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองไม่พอใจจำนวน ๔๓.๗๕ % หัวหน้าภาครวิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองมีความเห็นว่า ความเข้าใจในขอบเขตงานที่ต้องรับผิดชอบก็ยังไม่ชัดเจนว่า มีขอบเขตของความรับผิดชอบแค่ไหน ไม่มีครรภานดิไว้ว่าหัวหน้าภาครวิชาน่าจะทำอะไร เพียงแต่ เคยทำอย่างไรก็ทำกันมาอย่างนั้น ภารกิจแก้ไขถ้าไม่มีกิจปฏิบัติงานด้านการสอนเข่น เดียวกับอาจารย์ ที่จะไป หัวหน้าภาครวิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สอง เห็นว่า ควรจะนำเอาแนวที่กรรมการฝึกหัดครุภำพให้มาติดความร่วมกัน เพื่อเป็นข้อตกลงที่ทุกฝ่ายยอมรับกันว่า ขอบเขตงานของหัวหน้าภาครวิชา มีเข่นนี้ ส่วนแนวปฏิบัติควรมีอยู่มีปฏิบัติงานอย่างเป็นเรื่อง ๆ ไป สำหรับวิธีปฏิบัตินั้นไม่ค่อยมีปัญหาสำหรับหัวหน้าภาครวิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองมากนัก หน้าที่บางอย่างก็ลดหายไปจากการทำหน้าที่หัวหน้าภาครวิชารึงก่อน เช่น เมื่อดำรงตำแหน่งครั้งแรก หัวหน้าภาครวิชาเป็นกรรมการบริหารวิทยาลัย แต่ในการดำรงตำแหน่งครั้งที่สอง หัวหน้าภาครวิชาไม่ได้เป็นกรรมการบริหารวิทยาลัย บทบาทนี้ก็ลดไป เป็นต้น เป็นผลมาจากการนโยบายการบริหารของผู้บริหารที่เปลี่ยนไป

หัวหน้าภาครวิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งไม่พอใจจำนวน ๖๙.๒๗ % และจำนวนมากเป็นอันดับที่หนึ่งของปัจจัยนี้ หัวหน้าภาครวิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองไม่พอใจจำนวน ๔๓.๗๕ % มีจำนวนมากเป็นอันดับที่สองของปัจจัยนี้ หัวหน้าภาครวิชาทั้งสองกลุ่มนี้เห็นว่าขอบเขตงานในหน้าที่รับผิดชอบยังไม่ชัดเจนและไม่ได้กำหนดแน่นอน แต่หัวหน้าภาครวิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่ง มีปัญหาทางด้านวิธีปฏิบัติ. เมื่อจากเพิ่งดำรงตำแหน่งครั้งแรกสิ่งยังไม่ทราบขั้นตอนในการทำงานแต่ละเรื่อง

๓.๒ สักษะทางของหัวหน้าภาควิชาไม่ท้าทายความสามารถ

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งไม่พ่อใจจำนวน ๖๙.๕๕ % หัวหน้าภาควิชา ครั้งที่หนึ่งมีความเห็นว่า ในระยะแรกของการรับตำแหน่งรู้สึกว่ามีความสามารถต้องรือล้นที่จะทำงานมาก การพัฒนางานด้านวิชาการของภาควิชาเป็นงานที่ท้าทายมาก เมื่อทำไปได้สักระยะหนึ่ง พบว่ามี อุปสรรค ขาดกำลังคน กำลังบประมาณ ความร่วมมือจากอาจารย์ในภาควิชา ไม่มีอำนาจตัดสินใจได้เองหลายเรื่อง งานไม่บรรลุผล ความสามารถต้องรือล้นจึงค่อย ๆ ลดลงไป หลายคนที่กล่าวว่า งานที่ทำอยู่ เป็นงานประจำ เท่านั้น ไม่ค่อยมีงานศิคลสร้างสรรค์อะไรขึ้นมาใหม่ งานที่ท้าทายให้ทำก็ไม่ ค่อยจะมี

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองไม่พ่อใจจำนวน ๔๐.๖๓ % หัวหน้าภาควิชาที่ ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองมีความเห็นว่า งานในหน้าที่หัวหน้าภาควิชาไม่ได้ท้าทายความสามารถ บาง คนมีความรู้สึกว่าถูกบังคับให้ทำหน้าที่นี้ด้วยและอาจารย์ในภาควิชาที่พยายามหลีกเสียงงานตำแหน่ง หัวหน้าภาควิชาด้วย หัวหน้าภาควิชาหลายคนเห็นว่า การทำหน้าที่หัวหน้าภาควิชาครั้งที่สอง เป็น การเปิดโอกาสให้มาทำงานแก่ทัวในเรื่องที่เคยทำกพร่องหรือผิดพลาดในครั้งก่อน งานที่ศิคดิ่ง ท้าทายก็ได้แก่การเปลี่ยนแปลงบทบาทของวิทยาลัยครุที่สามารถ เปิดสอนหลักสูตรวิชาชีพอื่น นอกจาก วิชาชีพครุได้ แต่ก็เป็นอยู่ช่วงระยะเวลาไม่นานนัก เมื่อพบว่าหลายภาควิชาที่เปิดไปแล้วมีอุปสรรค มาก สักษะที่ท้าทายก็ลดลงไป

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งไม่พ่อใจจำนวนมาก เป็นอันดับที่สองขณะที่หัวหน้า ภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองไม่พ่อใจ เป็นอันดับที่สามต่อสาเหตุของปัจจัยนี้ หัวหน้าภาควิชาที่ ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งเห็นว่างานในหน้าที่ท้าทายให้ล่องทามากในระยะแรก แต่ เมื่อพบอุปสรรค ก็ ทำให้ท้อถอย หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองนั้นทราบมาแต่แรกว่า งานของหัวหน้าภาควิชา ไม่ท้าทายเลย การเปลี่ยนแปลงบทบาทของวิทยาลัยครุที่ทำให้ตื่นเต้นช่วงระยะเวลาหนึ่ง เท่านั้น ความ เก็บของหัวหน้าภาควิชาทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน

๓.๓ หัวหน้าภาควิชาไม่สามารถศิคธิเริ่มงานขึ้นมาใหม่ในภาควิชา

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งไม่พ่อใจจำนวน ๔๙.๗๕ % หัวหน้าภาควิชา ที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งมีความเห็นว่า มีความสามารถที่จะพัฒนางานวิชาการ ขยาย เปิดสอนวิชาโท

วิชาเอก หรือหลักสูตรวิชาซึ่งมีนักเรียน แต่ยังไม่สามารถคงมือทำได้ เพราะต้องรอการสนับสนุนด้านเครื่องมือ สื่อการเรียน อาจารย์ผู้สอน เป็นต้น ภาควิชาได้รับงบประมาณค่าวัสดุเพียงปีละ ๒,๐๐๐ บาทนั้น น้อยเกินไปที่จะทำงานอะไรขึ้นมาใหม่ได้ ภาควิชาที่มีอาจารย์ไม่เกิน ๔ คน ก็ยังทำอะไรไม่ได้เช่นกัน การทำงานประจำอย่าง เตียวทำให้หลายคนเบื่อหน่าย

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองไม่พ้อใจจำนวน ๘๐.๖๓ % หัวหน้าภาควิชา ที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองมีความเห็นว่า ความศึกษาเริ่มงานใหม่นั้นก็คงได้แต่ศึกษาเท่านั้น หลายคนกล่าวว่า การเขียนโครงการเพื่อขออนุมัตินั้นไม่อยากเขียนเลย เพราะรู้แล้วว่าสิ่งเขียนไปก็ไม่ได้รับอนุมัติทำให้เกิดความรู้สึกที่ไม่ดี บางคนกล่าวว่า ต่อเมื่อทราบว่ามีเงินให้ทำสิ่งจะศึกษาโครงการ จะทำให้ไม่ดีด้วย แต่โอกาสเข่นนี้ก็มีน้อย

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งและหัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองไม่พ้อใจต่อสาเหตุมีมาก เป็นอันดับที่สามทั้งสองกลุ่ม ความเห็นที่เหมือนกันก็คือการขาดปัจจัยหลายอย่าง สนับสนุนทำให้ไม่สามารถศึกษาเริ่มสร้างสรรค์งานใหม่สำหรับภาควิชาได้ หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งมีความเห็นเพิ่มเติมว่า การไม่มีโอกาสศึกษาเริ่มงานใหม่และทำงานประจำอย่าง เตียว ทำให้การทำงานน่าเบื่อหน่าย

๓.๔ ลักษณะงานไม่ส่งเสริมความรู้ ความสามารถหรือประสบการณ์

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งไม่พ้อใจจำนวน ๗๘.๕๕ % หัวหน้าภาควิชา ที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งมีความเห็นว่า การทำงานในหน้าที่หัวหน้าภาควิชาไม่ได้รับความรู้ ความสามารถหรือประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์หรือน่าพ้อใจ ประสบการณ์ที่ได้รับก็ไม่เป็นที่พึงปรารถนา เช่น การทำงานที่เปลี่ยนก็ทำได้ การเข้าประชุมเพื่อรับทราบการทำงาน การศึกษาประสบการณ์ ในรัฐบาลฯ เป็นต้น

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองไม่พ้อใจจำนวน ๗๔.๐๐ % หัวหน้าภาควิชา ที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองมีความเห็นว่า การทำงานในหน้าที่หัวหน้าภาควิชาครั้งที่สองก็ไม่ต่างไปจาก การทำงานครั้งที่หนึ่ง การเปลี่ยนแปลงบทบาทเป็นสหทัยสัมภានนา ก็ยังไม่มีผลมากนัก และยังไม่กระทบมาถึงภาควิชา

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งและหัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สอง ไม่พอใจต่อสาเหตุของปัจจัยนี้เป็นอันดับที่หกคืออันดับสุดท้ายทั้งสองกลุ่ม หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่ง เห็นว่า ความรู้หรือประสบการณ์ที่ได้จากการ เป็นหัวหน้าภาควิชา ก็ไม่อยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ เป็นประสบการณ์ที่ไม่ประเสริฐ หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สอง เห็นว่า งานในหน้าที่ก็ยังไม่เปลี่ยนแปลง ไม่ทำให้ได้ความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้นอีก

๓.๔ สักษะงานไม่สอดคล้องกับความรู้ ความสามารถหรือประสบการณ์เดิม

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งไม่พอใจจำนวน ๔๐.๗๘ % หัวหน้าภาควิชา ที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองมีความเห็นว่า การทำงานในหน้าที่มีปัญหาจะต้องแก้ไขอยู่เป็นประจำต้อง ประสานงานกับฝ่ายต่าง ๆ เพื่อขอความร่วมมือ ไม่มีอิสระในการทำงาน และรู้สึกอึดอัดใจมากใน การทำงาน สิ่งเหล่านี้หัวหน้าภาควิชาเห็นว่าไม่ตรงกับพื้นฐานความรู้ความสามารถเดิมของตน

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองไม่พอใจจำนวน ๗๗.๔๐ % หัวหน้าภาควิชาที่ ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองมีความเห็นว่า เมื่อเวลาผ่านไปก็มีการเปลี่ยนแปลงทั่วบุคคลในแผนก ในฝ่าย ต่าง ๆ มีหน่วยงานที่เพิ่มขึ้นมาใหม่หลายหน่วย ขั้นตอนในการทำงานก็ไม่เหมือนเดิมอย่างล้ำ เรื่อง ความรู้และประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ใช้ไม่ได้ในหลายกรณี หลักสูตรที่ใช้สอนมีเพิ่มขึ้นหลายหลักสูตร เช่น สาขาวิชาชีพ หัวหน้าภาควิชาจะต้องศึกษาให้ครบถ้วนหลักสูตร การรับนักศึกษาร่วมกันทั้งสาขาวิชาสัป ล้านนาในสักษะสอบรวม นักศึกษามีพื้นฐานเดิมแตกต่างกันมาก การแนะนำและการเรียนการสอนก็ต้อง ศึกษาพื้นฐานเดิมให้ลึก เอียดยิ่งขึ้น ปัญหาที่เกิดขึ้นหลาย เรื่องต้องหารือการแก้ไขใหม่

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งไม่พอใจในสาเหตุของปัจจัยข้อนี้เป็นอันดับที่สี่และ หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองที่ไม่พอใจในสาเหตุของปัจจัยข้อนี้มาก เป็นอันดับที่ห้า ความ เห็นที่เหมือนกันคือ การแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่มีให้แก้ไขอยู่เรื่อย ๆ ประสบการณ์หรือความรู้เดิมจะใช้ ไม่ได้ในทุกรายวิชา หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งมีความเห็นที่แตกต่างออกไปว่า การทำงาน ไม่มีอิสระ ต้องประสานงานหลายฝ่าย ทำให้อึดอัดใจในการทำงาน ไม่ตรงกับสักษะเดิมเลย เดิมของ ตนเอง

๓.๕ หัวหน้าภาควิชาไม่ได้ศึกษางานก่อนรับหน้าที่และไม่ได้รับมอบงานจากหัวหน้าภาควิชาคนก่อน

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งไม่พอใจจำนวน ๔๐.๗๘ % หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งมีความเห็นว่า การทำงานไม่มีความต่อเนื่องจากหัวหน้าภาควิชาคนก่อน ไม่ได้ศึกษางานที่หัวหน้าภาควิชาคนก่อนทำไว้แล้ว และไม่ได้รับมอบงานจากหัวหน้าคนก่อน การเรียนต้นทำงานต้องศึกษาเองว่า งานใดทำไปถึงขั้นไหนแล้ว บางคนมีโอกาสสอบถูกใจได้ เพราะหัวหน้าภาควิชาคนก่อนยังอยู่ แต่บางคนไม่มีโอกาสได้สอบถูกใจ ก 因为หัวหน้าภาควิชาคนก่อนย้ายไปปรับราชการที่อื่น หรือไปศึกษาต่อ เป็นต้น

หัวหน้าภาควิชาที่กำรงดทำแน่นครั้งที่สองไม่พอยใจจำนวน ๕๗.๗๓ % หัวหน้าภาควิชา
ที่กำรงดทำแน่นครั้งที่สองมีความเห็นว่า ถ้า เป็นการทำงานต่อเนื่องของตนเองศือเป็นการทำงานใน
วาระที่สองต่อจากวาระที่หนึ่งนั้นไม่มีปัญหา หัวหน้าภาควิชาที่กำรงดทำแน่นครั้งที่สองแต่ เว้นช่วง
เวลาจะห่วงครั้งที่หนึ่งและครั้งที่สองศือไม่ติดต่อ ก็มีปัญหานในสักษะทางงานไม่ต่อเนื่องกัน ประการที่
สำคัญศืองานที่ต้องรับผิดชอบตามระเบียบรากการ เช่น การเงิน หสส. เป็นต้น ควรจะมีการมอบ
งาน และมีการตรวจสอบกันอย่างถูกต้อง การรับหน้าที่ในระยกลางปีการศึกษา จะมีปัญหามากถ้า
ไม่ได้มีการมอบงานหรือศึกษางานให้ต่อเนื่อง เพราะไม่ทราบว่างานที่กำลังทำอยู่ติดค้างอยู่กับใคร
บ้าง บางภาควิชาได้รับมอบแต่ปัญศือรุกษ์ที่ และบางภาควิชาไม่ได้รับมอบแม้กระทั้งลูกกุญแจ

หัวหน้าภาควิชาที่ดำเนินการตามแผนกรังที่หนึ่งไม่พอใจ เพราะสาเหตุนี้เป็นอันดับที่สี่ แต่หัวหน้าภาควิชาที่ดำเนินการตามแผนกรังที่สองไม่พอใจ เป็นอันดับที่หนึ่ง หัวหน้าภาควิชาทั้งสองกลุ่มไม่พอใจที่การทำงานไม่ต่อเนื่องกันช่วงระยะเวลาหนึ่ง เพราะต้องศึกษางานของหัวหน้าภาควิชาคนก่อน และหัวหน้าภาควิชาที่ดำเนินการตามแผนกรังที่สองมีความเห็น เป็นมิตรกับว่า งานที่ต้องรับผิดชอบตามระเบียบรากการ เช่น การเงิน พัสดุ ความมีการมอบเป็นทางการด้วย

๔. ค้านความไม่พึงพอใจต่อความรับผิดชอบในการทำงาน

หัวหน้าภาคริชาไม่พึงพอใจต่อสาเหตุของปัจจัยนี้ทั้งนี้

ตาราง ๗ จำนวนร้อยละของหัวหน้าภาควิชาดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งและครั้งที่สอง
ที่ไม่พึงพอใจต่อความรับผิดชอบในการทำงาน

สาเหตุของปัจจัย	หัวหน้าภาควิชา ครั้งที่หนึ่ง	หัวหน้าภาควิชา ครั้งที่สอง	%	อันดับ	%	อันดับ
๑. หัวหน้าภาควิชาไม่มีสระในการตัดสินใจ ในการทำงานหรือแก้ปัญหาในหน้าที่	๔๖.๙๕	๑	๔๖.๘๘	๑		
๒. หัวหน้าภาควิชามีภาระรับผิดชอบงาน เพิ่มขึ้นทึ้งในเวลาและนอกเวลาราชการ	๗๒.๖๙	๓	๔๓.๗๕	๒		
๓. หัวหน้าภาควิชาต้องรับผิดชอบงานที่ต้อง ^{ปฏิบัติตามระเบียบรากการเฉพาะอย่าง เพิ่มขึ้น}	๔๐.๗๘	๒	๒๔.๐๐	๓		

จากตาราง ๗ แสดงว่าสาเหตุของปัจจัยนี้ส่งผลความไม่พึงพอใจของหัวหน้าภาควิชาดังนี้

๔.๑ หัวหน้าภาควิชาไม่มีสระในการตัดสินใจในการทำงานหรือแก้ปัญหาในหน้าที่
หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งไม่พอใจจำนวน ๔๖.๙๕ % หัวหน้าภาควิชา
ที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งมีความเห็นว่า การตัดสินใจต้องมีการประชุมปรึกษาอาจารย์ในภาควิชา
เมื่อว่ารือจะเป็นการหลอกเลี้ยงความซัดแย้งได้แต่การประชุมกันแต่ละครั้งก็ทำได้ยากบางทีก็ไม่ทันกับ
เหตุการณ์ หัวหน้าภาควิชาบางคนมีความหนักใจที่ตัดสินใจรับอาสาทำงานหรือรับมืองานจากผู้-
บริหารมาทำแต่อาจารย์ในภาควิชาไม่เห็นด้วย ซึ่งก็มีผลต่อความไม่ร่วมมือที่จะตามมาอีก นอกจากนั้น
ยังมีอีกหลายเรื่องที่ผู้บริหารเป็นผู้ตัดสินใจให้โดยหัวหน้าภาควิชาไม่ได้รู้เห็น ต้องรับมาปฏิบัติ เพียง
อย่างเดียว การตัดสินใจของหัวหน้าภาควิชาด้วยตัวเองแล้วทำให้กระทบกระเทือนกันอีกเมื่อยุ่บอยู่

หัวหน้าภาควิชาที่ดำเนินการครั้งที่สองไม่พอใจจำนวน ๔๙.๘๘ % หัวหน้าภาควิชาที่ดำเนินการครั้งที่สองมีความเห็นว่า การศักดิ์สินใจของหัวหน้าภาควิชาไม่มีประสิระ เพราะต้องศักดิ์สินใจโดยการประชุมอาจารย์ในภาควิชาหรือต้องสอบถามความความเห็นอาจารย์ในภาควิชาเสียก่อน การจัดรายวิชาและมอบหมายให้อาจารย์สอนก็ต้องตกผลบันทึกในที่ประชุม เพราะบางรายวิชาที่เคยสอน ก็อาจจะปฏิเสธที่จะไม่สอนก็มีบ่อย ๆ การให้อาจารย์ในภาควิชาไปช่วยงานต่าง ๆ นั้น หัวหน้าภาควิชาไม่มีส่วนในการตัดสินใจเลย วิทยาลัยจะออกคำสั่งโดยตรงถึงตัวบุคคล และมักจะเป็นคนที่เป็นกำลังสำคัญของภาควิชาด้วย

หัวหน้าภาควิชาที่ดำเนินการครั้งที่หนึ่งและหัวหน้าภาควิชาที่ดำเนินการครั้งที่สองไม่พอใจในสาเหตุข้อนี้เป็นอันดับที่หนึ่งทั้งสองกลุ่ม ความเห็นที่ตรงกันคือ การตัดสินใจจะต้องปรึกษาหารืออาจารย์ในภาควิชาก่อนเสมอ บางเรื่องผู้บริหารวิทยาลัย เป็นผู้ตัดสินใจแทนแต่ภาควิชาเป็นผู้รับมาปฏิบัติ หัวหน้าภาควิชาที่ดำเนินการครั้งที่สองไม่พอใจที่วิทยาลัยให้อาจารย์ในภาควิชาไปทำงานอื่น ๆ โดยหัวหน้าภาควิชาไม่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

๔.๒ หัวหน้าภาควิชามีภาระรับผิดชอบงานเพิ่มขึ้นทั้งในเวลาและนอกเวลาราชการ
หัวหน้าภาควิชาที่ดำเนินการครั้งที่หนึ่งไม่พอใจจำนวน ๗๙.๖๙ % หัวหน้าภาควิชา มีความเห็นว่า การทำหน้าที่หัวหน้าภาควิชา มีภาระรับผิดชอบ เพิ่มขึ้นมาก ส่วนมากต้องสอนเท่ากัน หรือมากกว่าอาจารย์ในภาควิชา และจะต้องรับภาระงานบริหารด้านอื่นอีก ถ้าอาจารย์ในภาควิชาไปช่วยงานอื่นอีก ก็จะเพิ่มภาระหนักขึ้นไปอีก รายวิชาที่อาจารย์คนอื่นไม่อยากสอนก็มักจะเป็นหน้าที่ของหัวหน้าภาควิชารับผิดชอบ การทำหน้าที่แทนภาคในงานต่าง ๆ การร่วมประชุมนั้นมีบ่อยๆ ที่ต้องทำงานนอกเวลาราชการ หรือตอนกลางคืนก็มี.

หัวหน้าภาควิชาที่ดำเนินการครั้งที่สองไม่พอใจจำนวน ๔๙.๗๔ % หัวหน้าภาควิชาที่ดำเนินการครั้งที่สองมีความเห็นว่า ภาระของหัวหน้าภาควิชาที่จะต้องมาก่อนกับลูกศิษย์หลัง ต้องเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของวิทยาลัย บริการหลาย ๆ อย่างแก่อาจารย์ในภาควิชา ภาระที่ไม่พอใจศักดิ์สิทธิ์การประชุมบ่อย ๆ มีการประชุมของคณะวิชา อธิการ รองอธิการ ทั้งในเวลาราชการ และนอกเวลาราชการ การประชุมหลายครั้งที่ไม่ได้มีแผนล่วงหน้า ทำให้กระทบกระเทือนงานสอน หรืองานอื่น การประชุมที่ไม่มีโอกาสได้แสดงความคิดเห็น คงได้แต่รับทราบก็ไม่คุ้มค่ากับเวลาที่

เสียไป

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่ท่านนั่งไม่พ่อใจสา เทศของปัจจัยข้อนี้เป็นอันดับที่สาม แต่หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองไม่พ่อใจ เป็นอันดับที่สอง หัวหน้าภาควิชาทั้งสองกลุ่ม ไม่พ่อใจที่การทำหน้าที่หัวหน้าภาควิชาทำให้มีภาระมากขึ้นทั้งงานสอน งานบริหาร หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สอง เห็นว่า การประชุมนอกจากจะเป็นภาระ เพิ่มขึ้นแล้ว การประชุมที่ไม่ได้เตรียมการล่วงหน้า หัวหน้าภาคต้องเข้าร่วมประชุมทำให้กระทบงานอื่นของหัวหน้าภาควิชาอีกด้วย

๔.๓ หัวหน้าภาควิชาต้องรับผิดชอบงานที่ต้องปฏิบัติตามระเบียบรากการเฉพาะอย่างเพิ่มขึ้น

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่ท่านนั่งไม่พ่อใจจำนวน ๔๐.๗๘ % หัวหน้าภาควิชา มีความเห็นว่า ความรับผิดชอบทางด้านการเงิน การจัดซื้อวัสดุ การคูณแลรักษารักษาภัยที่ เป็นเรื่องที่เสียงดือการทำพิตระ เปียบในเรื่องนั้น ๆ ควรจะมีเจ้าหน้าที่ในระดับคณะกรรมการที่มีความรู้เรื่องระเบียบที่ล้ำหน้าที่แทนหัวหน้าภาควิชา เป็นการลดภาระรับผิดชอบ ซึ่งประกาศหนึ่งการจะทำให้ถูกต้อง ในเรื่องเหล่านี้ก็เป็นภาระที่จะต้องศึกษาระเบียบรากการที่เกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ เช่น ระเบียบการเงิน การพัสดุ สารบรรณ เป็นต้น เป็นการเพิ่มภาระอีกด้วย การปฏิบัติภาระขึ้นตอนมาก มีแบบฟอร์มที่จะต้องศึกษาอีกมาก

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองไม่พ่อใจจำนวน ๒๕.๐๐ % หัวหน้าภาควิชา ที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองมีความเห็นว่า ระเบียบต่าง ๆ คงต้องศึกษา เนื่องจากที่มีการเปลี่ยนแปลงบ้าง เท่านั้น แต่ต้องศึกษาระบบปฏิบัติซึ่งมักจะเปลี่ยนแปลงไปมาก การซื้อ การจ้าง การเบิกเงินประจำต่อต่าง ๆ อาจจะเปลี่ยนแปลง เมื่อมีการเปลี่ยนគัณบุคคลที่ทำงานด้านนี้ การดำรงตำแหน่งครั้งที่สอง นี้วิทยาลัยแต่งตั้งให้เป็นเจ้าหน้าที่พัสดุรับผิดชอบงานนี้ด้วยในบางวิทยาลัย ซึ่งการดำรงตำแหน่งครั้งแรกของเขานั้น มีคำสั่งเช่นนี้ นั่นก็คือ หัวหน้าภาควิชาต้องรับผิดชอบการเงิน การพัสดุด้วยทุกเรื่องที่ทำ การคูณแลรักษารักษาภัยที่ในภาควิชา ก็เป็นภาระมาก ถ้าภาควิชา มีครุภัยจำนวนมากก็ต้องเก็บรักษาให้ดี ต้องคูณแลตรวจสอบอยู่เสมอ

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่ท่านนั่งไม่พ่อใจสา เทศข้อนี้เป็นอันดับที่สอง แต่หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองไม่พ่อใจสา เทศนี้เป็นอันดับที่สาม หัวหน้าภาควิชาทั้งสองกลุ่ม

มีความเห็นตรงกันว่า หัวหน้าภาควิชาจะต้องรับผิดชอบในเรื่องการเงิน การพัสดุ และสารบรรณ ซึ่งมีระเบียบราชการบังคับใช้เฉพาะเรื่อง การทำผิดพลาดก็เป็นความผิดได้ หัวหน้าภาควิชา ที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งเห็นว่า เป็นภาระมากทั้งการศึกษาทั่วไป เปียบและ การปฏิบัติตามระเบียบ แต่หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สอง เห็นว่า ไม่ต้องศึกษาระเบียบมากนัก คงต้องระวางในเรื่องการปฏิบัติให้ถูกขั้นตอนต่าง ๆ เท่านั้น และการได้รับแต่งตั้งให้เป็นเจ้าหน้าที่พัสดุของวิทยาลัย นั้น เป็นการรับภาระรับผิดชอบตามกฎหมายอย่างเต็มที่

๔. ด้านความไม่พึงพอใจต่อความก้าวหน้าในการทำงาน

หัวหน้าภาควิชาไม่พึงพอใจต่อสาเหตุของปัจจัยนี้ดังนี้

ตาราง ๘ จำนวนร้อยละของหัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งและครั้งที่สอง
ที่ไม่พึงพอใจต่อความก้าวหน้าในการทำงาน

สาเหตุของปัจจัย	หัวหน้าภาควิชา ครั้งที่หนึ่ง		หัวหน้าภาควิชา ครั้งที่สอง	
	%	อันดับ	%	อันดับ
๑. หัวหน้าภาควิชาไม่มีโอกาสเข้ารับการอบรม, สัมมนา หรือศึกษาดูงาน เพื่อสร้างเสริมความรู้	๖๗.๗๙	๒	๖๕.๖๓	๓
๒. หัวหน้าภาควิชาไม่มีโอกาสก้าวหน้าในตำแหน่ง บริหารหรือตำแหน่งวิชาการ	๖๗.๗๙	๒	๘๗.๕๐	๑
๓. หัวหน้าภาควิชาไม่สามารถพัฒนางานของภาควิชา ให้ก้าวหน้า	๗๗.๐๖	๑	๖๘.๗๕	๒
๔. หัวหน้าภาควิชาไม่สามารถขยายงานโดย เปิดสอน วิชาเอก วิชาโท หรือสาขาวิชาชีพ	๕๕.๗๗	๔	๕๙.๒๕	๔

จากตาราง ๘ แสดงว่า สาเหตุของปัจจัยนี้ส่งผลความไม่พึงพอใจของหัวหน้าภาควิชาดังนี้

๔.๑ หัวหน้าภาควิชาไม่มีโอกาสเข้ารับการอบรมสัมมนาหรือศึกษาดูงาน เพื่อสร้าง เสริมความรู้

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งไม่พอยใจจำนวน ๖๗.๓๙ % หัวหน้าภาควิชา ที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งมีความเห็นว่า หัวหน้าภาควิชาไม่มีโอกาสไปกว่าอาจารย์ในภาควิชาที่จะสร้างเสริมความรู้ ประสบการณ์โดยการเข้ารับการอบรมสัมมนาหรือศึกษาดูงาน โดยหน้าที่หัวหน้าภาควิชาต้องพยายามพัฒนาบุคลากรในภาควิชาโดย เปิดโอกาสให้อาจารย์ในภาควิชา มีโอกาส เสือก ก่อนเสมอ หรือมอบหมายให้ไปตามสักษะงานหรือรายวิชาที่รับผิดชอบอยู่ นอกจากไม่มีอาจารย์ สมควรไปหรือเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับหัวหน้าภาควิชาโดยตรง จึงจะมีโอกาสมาก ข้อจำกัดทางด้านงบ- ประมาณโอกาสที่จะนำไปมีน้อยอยู่แล้ว เช่น วิทยาลัยจดงบประมาณให้ ๓๐๐ บาทต่ออาจารย์ในภาควิชาคนหนึ่งที่จะไปอบรมสัมมนาในปีหนึ่ง ถ้ามีอาจารย์ในภาควิชาไม่เกิน ๕ คน ก็ได้งบประมาณไม่เกิน ๑,๔๐๐ บาทต่อปี ซึ่งจะมีโอกาสไปได้เพียงปีละ ๑ คน เท่านั้น โดยการ เช่นนี้หัวหน้าภาควิชาคงจะต้องเสียสละให้อาจารย์ในภาควิชาไปและมีบ่อยครั้งที่หัวหน้าภาควิชาไปร่วมรับการอบรมโดยจ่ายเงินเพิ่มเอง หรือออกค่าใช้จ่ายเองทั้งหมดด้วย เช่น การจัดการอบรมที่ภาค เอกชนจัดในสาขาวิชา- ชีพบางอย่าง ไม่สามารถเบิกค่าใช้จ่ายได้ อาจารย์ในภาควิชาจะไม่ค่อยมีครสมีคร ถ้าค่าใช้จ่ายไม่สูงเกินไปหัวหน้าภาควิชา ก็จะออกค่าใช้จ่ายเอง แต่ถ้าค่าใช้จ่ายสูงก็หมดโอกาส

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองไม่พอยใจจำนวน ๖๔.๖๓ % หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองมีความเห็นว่า หัวหน้าภาควิชาจะ เปิดโอกาสให้อาจารย์ในภาควิชา เสือก ก่อนเสมอถ้าหากไม่มีการเจาะจงหัวบุคคล แต่ถ้ามีการเจาะจงหัวบุคคล เช่น การสัมมนาที่เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร เป็นต้น อาจจะเจาะจงหัวหน้าภาควิชาเข้าร่วมการสัมมนา สาขะ เช่นนี้ก็มีบ่อยนัก หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งไม่พอยใจ เพราะสา เทหูนี้มีมาก เป็นอันดับที่สอง แต่หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองไม่พอยใจมีมาก เป็นอันดับที่สาม ในปัจจัยนี้ ความเห็นที่ trig กันคือ หัวหน้าภาควิชาจะ เปิดโอกาสให้อาจารย์ได้พัฒนาตนเองก่อนเสมอ ถ้าอาจารย์ไม่สมควรซึ่งจะเป็นโอกาสของหัวหน้าภาควิชา หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งเห็นว่า งบประมาณก็มีล้วนจำกัด โอกาสของหัวหน้าภาควิชาด้วย และหัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองเห็นว่า ตนจะมีโอกาสตีก็ต่อเมื่อมีการเจาะจงหัวบุคคลเท่านั้น ซึ่งก็ไม่ค่อยมีบ่อยนัก

๔.๒ หัวหน้าภาควิชาไม่มีโอกาสก้าวหน้าในตำแหน่งบริหารหรือตำแหน่งวิชาการ

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งไม่พ่อใจจำนวน ๖๗.๓๑ % หัวหน้าภาควิชา ที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งมีความเห็นว่า การลั่ง เสริมให้มีความก้าวหน้าในตำแหน่งทางวิชาการ ยัง ไม่ได้ทั้งริงสั่ง วิทยาลัยไม่จัดบประมาณสำหรับการทำวิจัย ไม่มี เกณฑ์ที่จะลดชั่วโมงสอนสำหรับ อาจารย์ที่จะทำวิจัยหรือเขียนตัวรายงานทางวิชาการ การท่าหน้าที่หัวหน้าภาควิชาทำให้มีเวลาหรือ โอกาสสนับสนุนกว่าอาจารย์ในภาควิชา ส่วนความก้าวหน้าในตำแหน่งบริหาร เช่น หัวหน้าคณะ รอง- อธิการ ฯลฯ ส่วนมากมีความเห็นว่า เป็นแนวทางที่ไม่พึงประสงค์และจะหาโอกาสได้ยาก

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองไม่พ่อใจจำนวน ๘๗.๕๐ % หัวหน้าภาควิชา ที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองมีความเห็นว่า วิทยาลัยไม่ได้ลั่ง เสริมให้มีการทำผลงานเพื่อความก้าวหน้า ในตำแหน่งทางวิชาการ วิทยาลัยไม่ได้สร้างบรรยายภาคให้เกิดความกระตือรือล้นในเรื่องนี้ ไม่มี การจัดสรรงบประมาณในการทำวิจัย ทุนวิจัยที่มาจากการภายนอกก็เป็นการวิจัยบังคับในเรื่องที่ไม่สนับสนุน การลดชั่วโมงสอนให้กับผู้ไปทำวิจัยหรือเขียนตัวรายงานก็ยังไม่ได้มี เกณฑ์ที่ทำได้อย่างไร ผู้บริหารบาง คนไม่ได้สนับสนุนเท่าที่ควร หัวหน้าภาควิชาที่มีความสามารถในการทำวิจัยก็ไม่ได้รับการสนับสนุนในการ เพยแพร่ผลงาน เช่น ให้ทุนหรือสวัสดิในการจัดพิมพ์ เป็นต้น ความก้าวหน้าทางด้านนี้ต้องดีบัน หาด้วยตนเองมากกว่า ส่วนความก้าวหน้าทางด้านตำแหน่งบริหารหัวหน้าภาควิชาไม่มีความสนใจ

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งไม่พ่อใจ เพราะสาเหตุมีมาก เป็นอันดับที่สอง แต่หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองไม่พ่อใจมาก เป็นอันดับหนึ่งของปัจจัยนี้ หัวหน้าภาควิชา ทั้งสองกลุ่มมีความเห็นสอดคล้องกันว่า วิทยาลัยยังไม่ได้สนับสนุนหรือสร้างบรรยายภาคให้เกิดความ กระตือรือล้นในเรื่องนี้ ภาระงานในหน้าที่ของหัวหน้าภาควิชาทำให้มีโอกาสสนับสนุนกว่าอาจารย์ที่วิจัย หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองมีความเห็นเพิ่มเติมว่า วิทยาลัยยังไม่ได้ให้การสนับสนุนในการ เพยแพร่ผลงานที่สำคัญแล้ว ไม่มีทุนสำรองในการจัดพิมพ์ หรือไม่มีสวัสดิให้ ผู้ต้องการความก้าว หน้าต้องดีบันด้วยหัวเอง

๔.๓ หัวหน้าภาควิชาไม่สามารถพัฒนางานของภาควิชาให้ก้าวหน้า

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งไม่พ่อใจจำนวน ๗๗.๐๘ % หัวหน้าภาควิชา ที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งมีความเห็นว่า โครงการพัฒนางานของภาควิชาไม่สามารถทำไปได้ตามที่

ภาคหมาย ภาควิชาไม่ได้รับอนุมัติให้คำเป็นโครงการเลย ส่วนใหญ่แต่ละภาควิชาจะได้งบประมาณค่ารัฐสุดสำนักงาน หรือให้เบิกรัฐสุดสำนักงานจากคณะกรรมการวิชาชีว์ซึ่งสัดส่วนรวมกันแห่ง เดียว และจ่ายให้แต่ละภาควิชาตามที่ตกลงกันแล้ว บางภาควิชาได้อาศัยงบประมาณค่ารัฐสุดฝึกของนักศึกษามาช่วยบ้างแต่ก็ไม่ได้มากนัก บางภาควิชาถูกได้พัฒนาโดยอาศัยรัฐสุดฝึกโดยทางอ้อม เช่น การผลิตสิ่งที่จะเป็นสื่อการสอน ได้จากรัฐที่เป็นรัฐสุดฝึกโดยมอบหมายงานให้นักศึกษา เป็นผู้ทำ และสามารถใช้เป็นสื่อต่อไปได้ ภาควิชาที่เริ่มก่อตั้งใหม่และใช้เงินที่ในการจัดสรรงบประมาณร่วมกันกับภาควิชาที่มีอยู่แล้วจะยังคงพัฒนางานได้น้อยมากทั้ง ๆ ที่มีความจำเป็นสูง ภาควิชา เช่นนี้มีความขัดสนหักครุภัณฑ์สำนักงาน เอกสารตำรา ที่เป็นคู่มืออาจารย์ สื่อการสอน ฯลฯ ไม่ได้รับการพิจารณาช่วยเหลือเป็นพิเศษเลย

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองไม่พอใจจำนวน ๖๘.๗๕ % หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองมีความเห็นว่า การดำรงตำแหน่งครั้งที่สองได้รับงบประมาณน้อยลงไปมาก เนื่องจากมาในระยะหลังศึกษา ๒ ปีมาแล้วที่รายรับพัฒนางานของภาควิชาจำนวนจำกัด ในสมัยแรกเคยได้รับภาควิชาละ ๑๐,๐๐๐ - ๒๐,๐๐๐ บาทเป็นอย่างต่ำตามสักษะงานภาควิชา และยังได้รับครุภัณฑ์จำเป็นเพิ่มอีกด้วย ในขณะนี้จะได้รับอนุมัติเพียงบางภาควิชาในบางโครงการเท่านั้น การพัฒนางานของภาควิชาชีว์ไม่คล่องตัว ด้วยเหตุนี้หัวหน้าภาควิชาพยายามยกกล่าวว่าไม่ศักดิ์ที่จะเขียนโครงการ เพราะทราบดีว่าขออนุมัติมีมากจะไม่ได้ บางคนกล่าวว่าถ้ามีใจว่าจะได้รับการล่งเสริมเมื่อไรรึจึงจะเขียนโครงการขออนุมัติ

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งไม่พอใจในเรื่องนี้เป็นอันดับหนึ่งของปัจจัยนี้ หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองไม่พอใจ เป็นอันดับที่สอง หัวหน้าภาควิชาทั้งสองกลุ่มนี้เห็นว่า การพัฒนางานภาควิชาชีว์ต้องทำ เป็นโครงการขออนุมัตินั้นมีอาจจะไม่ได้รับอนุมัติตามที่ขอ หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งในภาควิชาที่เพิ่งก่อตั้งจะมีปัญหามาก หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองมีความเห็นว่า งบประมาณได้น้อยกว่าระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่ง จึงทำโครงการที่เกี่ยวกับการพัฒนาภาควิชา เท่าที่คาดว่าจะได้รับอนุมัติงบประมาณให้คำเนินการเท่านั้น

๕.๔ หัวหน้าภาควิชาไม่สามารถขยายงานโดย เปิดสอนวิชา เอก วิชาโท หรือสาขา วิชาชีพ

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งไม่พอใจจำนวน ๕๕.๗๗ % หัวหน้าภาควิชาที่

คำรบตัวแทนครั้งที่หนึ่งมีความเห็นว่า ภาควิชาไม่สามารถขยายงานให้ก้าวหน้าโดยการขอเปิดสอนวิชาโท วิชาเอก หรือสาขาวิชาชีพอื่นได้ เพราะปัจจัยหลายอย่างไม่พร้อมที่จะทำ เช่นนั้น ทั้ง ๆ ที่พยายามจะขยายงานด้านนี้ หลายภาควิชา เห็นว่าถ้าได้รับการสนับสนุนเพิ่มเติมอีกไม่มากนัก เช่น การสื่อสารให้ลูกจ้างจากบางภาควิชานำข่าวด้วยโทรศัพท์จะสามารถ เปิดสอนได้ บางภาควิชาที่เปิดได้ก็อาศัยวิทยากรจากข้างนอกมาช่วย เช่น คอมพิวเตอร์ เป็นต้น มีอย่างน้อยที่สุดสองภาควิชาที่พร้อมที่จะเปิดสอนแต่เมื่อรับสมัครแล้วไม่มีผู้สมัคร เรียน จึงไม่สามารถ เปิดสอนได้ ขณะเดียวกันก็พบว่า มีหลายภาควิชาที่หัวหน้าภาควิชามีความพร้อม และไม่ประสงค์จะขยายงานด้านนี้แต่ถูกผลักดันให้เปิดสอนสาขาวิชาชีพ และหัวหน้าภาควิชาหลายคนกล่าวว่า พ่อใจที่ให้ขยายงาน แต่ไม่พ่อใจที่ไม่ได้รับการสนับสนุนส่งที่ต้องการ เมื่อเปิดสอนไปแล้ว

หัวหน้าภาควิชาที่คำรบตัวแทนครั้งที่สองไม่พอใจจำนวน ๔๙.๔๔ % หัวหน้าภาควิชาที่คำรบตัวแทนครั้งที่สองมีความเห็นว่า ภาควิชาทำสิ่งอยู่ในขั้นเตรียมการหลายภาควิชา โดยเฉพาะการเปิดสอนสาขาวิชาชีพอื่นที่ไม่ใช่วิชาชีพครู ความพร้อมมีความจำเป็นมาก เพราะภาควิชาที่เปิดสอนไปแล้วโดยคาดว่าจะได้รับการสนับสนุนตามมาในภายหลังปรากฏว่าต้องผิดหวังหลายภาควิชา เพราะสถานการณ์ไม่อำนวยให้ทำ เช่นนั้นได้ งบประมาณโดยส่วนรวมมีน้อย หัวหน้าอาจารย์ใหม่ไม่มีมาเพิ่ม ส่งผลให้ต้องส่งผลเสียด้วยการของนักศึกษาที่ผลิตออกไปจะไม่ได้รับความเชื่อถือ

หัวหน้าภาควิชาที่คำรบตัวแทนครั้งที่หนึ่งและคำรบตัวแทนครั้งที่สองไม่พอใจต่อสา เทศบูรณะเป็นอันดับที่สิ้นสองกลุ่ม หัวหน้าภาควิชาทั้งสองกลุ่มนี้มีความเห็นว่า การขยายงานภาควิชาโดยการเปิดสอนวิชาเอก วิชาโท หรือสาขาวิชาชีพ แม้จะเป็นความประสงค์แต่ความพร้อมยังไม่เต็มที่ จึงต้องรออีกระยะหนึ่ง หัวหน้าภาควิชาที่คำรบตัวแทนครั้งที่หนึ่งมีความเห็นว่า บางภาควิชาต้องการการสนับสนุนอีกไม่มากนัก เช่น การสื่อสารให้ลูกจ้างภายในวิทยาลัยช่วยเหลือกัน ก็จะสามารถทำได้ ภาควิชาที่เปิดสอนไปแล้วก็ยังพบปัญหาไม่ได้รับการสนับสนุน จึงเป็นความไม่พอใจที่ตามมาธิกฟัลล์จากมีความพอใจที่ได้เปิดสอน

๖. ด้านความไม่พึงพอใจต่อนโยบายและการบริหารงาน

หัวหน้าภาควิชาไม่พึงพอใจต่อสา เทศบูรณะปัจจัยนี้ดังนี้

ตาราง ๔ จำนวนร้อยละของหัวหน้าภาควิชาดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งและครั้งที่สอง ที่ไม่พึงพอใจต่อนโยบายและการบริหารงาน

สา เทศของปัจจัย	หัวหน้าภาควิชา ครั้งที่หนึ่ง		หัวหน้าภาควิชา ครั้งที่สอง	
	%	อันดับ	%	อันดับ
๑. ระบบงานสารบรรณ หนังสือราชการ คำสั่ง				
บันทึกข้อความ ล่าช้าไม่สะดวก	๒๖.๙๙	๕	๓๔.๓๘	๕
๒. นโยบายการเปลี่ยนแปลงบทบาทของวิทยาลัย-				
ครุ และความเคลื่อนไหวยังไม่เป็นที่พอใจ	๘๒.๖๙	๑	๙๐.๖๗	๑
๓. หัวหน้าภาควิชาไม่มีส่วนร่วมในการวางแผน				
งานวิชาการ	๔๔.๙๗	๓	๕๖.๙๘	๓
๔. การบริหารงานภายในวิทยาลัยครุยังไม่				
สะดวกต่อการทำางานของภาควิชา	๗๗.๐๘	๒	๘๑.๒๕	๒

จากตาราง ๔ แสดงว่า สา เทศของปัจจัยนี้ส่งผลความไม่พึงพอใจของหัวหน้าภาควิชาตั้งนี้

๖.๑ ระบบงานสารบรรณ หนังสือราชการ คำสั่ง บันทึกข้อความล่าช้าและไม่สะดวก หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งไม่พอใจจำนวน ๒๖.๙๙ % หัวหน้าภาควิชา มีความเห็นว่า ความล่าช้าและไม่สะดวกของงานสารบรรณทำให้การทำงานของภาควิชา มีผลกระทบ ด้วย เช่น ทำให้มีเวลาในการปฏิบัติหรือตัดสินใจ เทสื่อน้อยถ้าหนังสือล่าช้า เป็นต้น มีหลายครั้งที่ ภาควิชาถูกเร่ง หรือทำให้มีพันตามกำหนด บางทีก็ผ่านพ้นไปแล้วหนังสือจึงมาถึงที่ห้อง หัวหน้า ภาควิชาเห็นว่า ควรจะลดชั้นตอนในการผ่านหนังสือลงบ้าง บางเรื่องที่เป็นเรื่องที่ต้องปฏิบัติประจำอยู่แล้วอาจจะไม่ต้องให้อธิการสั่งการอีก บันทึกเสนอของภาควิชาบางภาควิชา ก็ต้องศึกษาตามว่าจะดำเนิน

ไปสังไหแนล ขัดข้องอย่างไรบ้าง ทำให้เป็นภาระของหัวหน้าภาควิชาเพิ่มขึ้น

หัวหน้าภาควิชาที่คำรังคำแห่งครั้งที่สองไม่พอใจจำนวน ๓๔.๗๘ % หัวหน้าภาควิชา มีความเห็นว่า ความล่าช้าของหนังสือราชการ เกิดขึ้น เพราะวิทยาลัยไม่มีเจ้าหน้าที่ที่ทำงานในเรื่องนี้โดยตรงแต่อ้าศัยอาจารย์ผู้สอนทำเรื่องนี้ ถ้าอาจารย์ต้องทำหน้าที่สอนด้วยก็จะต้องใช้เวลาว่างงาน สอนมาพิจารณาเรื่องราวด้วย ๆ ที่เสนอ หัวหน้าภาควิชาพบว่ามีบ้อยครั้งที่หนังสืออยู่ในแฟ้มรออยู่บ่น ให้แนะนำโดยไม่ได้รับการพิจารณา ถ้าหากอธิการไม่มีอยู่ หรือรองอธิการบางคนไม่มีอยู่ หนังสือจะยังล่าช้ามาก ควรจะลดขั้นตอนลงไปได้บ้างในบางเรื่อง

หัวหน้าภาควิชาที่คำรังคำแห่งครั้งที่หนึ่งและคำรังคำแห่งครั้งที่สองไม่พอใจต่อสา เทศนีมาก เป็นขันดับที่สี่ทั้งสองกลุ่ม หัวหน้าภาควิชาทั้งสองกลุ่มมีความเห็นว่า ขั้นตอนในการบริหารงาน สารบรรณมีมาก ควรจะลดขั้นตอนลงในบางเรื่อง หัวหน้าภาควิชาที่คำรังคำแห่งครั้งที่สองมีความเห็นเพิ่มเติมว่า การให้อาจารย์ที่ทำหน้าที่สอนมาทำงานพิจารณาหนังสือจะทำให้ล่าช้าถ้าหากมีภาระในการสอนด้วย

๖.๒ นโยบายการเปลี่ยนแปลงบทบาทของวิทยาลัยครุและความเคลื่อนไหวในการเปลี่ยนแปลงยังไม่เป็นที่พอใจ

หัวหน้าภาควิชาที่คำรังคำแห่งครั้งที่หนึ่งไม่พอใจจำนวน ๙๒.๖๙ % หัวหน้าภาควิชา ที่คำรังคำแห่งครั้งที่หนึ่งมีความเห็นว่า การเปลี่ยนแปลงบทบาทของวิทยาลัยครุให้สามารถ เปิดสอน วิชาชีพสาขาอื่นนอกเหนือจากวิชาชีพครุนั้น เป็นการเพิ่มบทบาทโดยไม่ได้เพิ่มความช่วยเหลือหรือ ทรัพยากรอะไรให้กับวิทยาลัยครุ วิทยาลัยครุขาดตั้งคณะวิชาและภาควิชาชื่อมา เพิ่มเติม โดยใช้บัญชี ประมาณและกำลังคนที่มีอยู่เท่าเดิม การเปิดสอนวิชาชีพชื่อในหลายภาควิชา ก็ไม่ได้รับงบประมาณ หรืออัตรากำลัง เพิ่มเติมสูงกว่าภาควิชาที่มีอยู่เดิมแล้วแต่อย่างใด เหล่านี้เป็นปัญหาของภาควิชาที่เปิดสอนไปแล้วและคาดว่าจะได้รับการส่งเสริมพอสมควร แต่ก็ไม่ได้เป็นไปตามที่คาดไว้แต่แรก ภาควิชาที่คิดว่าจะ เปิดสอนสาขาวิชาชีพบังกอก็ยังไม่แน่ใจในนโยบายการเปลี่ยนแปลงครั้งนี้ การรวมวิทยาลัย-ครุเป็นสหวิทยาลัยล้านนาที่คาดว่าจะทำให้มีการสื่อสารทุกๆ ภาคี ไม่ใช่กันได้ ก็ยังไม่พร้อมถึงขั้นที่จะทำ เช่นนั้นได้ การรวมตัวเป็นสหวิทยาลัยล้านนา เป็นเพียงการเริ่มต้นเท่านั้นหัวหน้า-ภาควิชาหลายคนก็ยังไม่มีความเข้าใจบทบาทของสหวิทยาลัยล้านนาชุด เจนตีนัก ไม่ทราบว่าบทบาท

ในอนาคตจะเป็นไปได้มากแค่ไหน และยังคาดว่าสหวิทยาลัยล้านนาจะพัฒนาไปได้ยากในเมือง-สร้างของวิทยาลัยครุเดิมยังมีอยู่ การรวมทรัพยากรบุคคลเพื่อช่วยเหลือกันยังเป็นความตั้งใจสำคัญ ยังคงไม่เห็นภาพรวมของสหวิทยาลัยล้านนา ความเปลี่ยนแปลงที่เป็นอยู่ขณะนี้จึงยังไม่เป็นที่น่าพอใจ

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองไม่พอใจจำนวน ๒๐.๖๓ % หัวหน้าภาควิชา มีความเห็นว่า การเพิ่งบทบาทให้วิทยาลัยครุ เปิดสอนสาขาวิชาชีพอื่นได้นั้น เป็นเพียงนโยบายที่จะให้วิทยาลัยครุมีทางออกเพิ่มขึ้นในเมื่อมีการผลิตครุลัตน์ตลาดอยู่แล้ว แต่หลายภาควิชาถูกเปิดสอนไปแล้วโดยที่ไม่มีความพร้อม ความต้องการของผู้เรียนยังมีน้อยโดยสังเกตจากการมาสมัครเข้าเรียน บางสาขาวิชาที่เปิดรับไม่มีผู้สมัครมากพอ หลายสาขาวิชาที่มีผู้สมัครให้กดเลือกเพียงจำนวนน้อย ต้องรับเข้าเรียนทั้งที่พื้นฐานไม่เป็นที่น่าพอใจ ภาควิชาที่ไม่พร้อมที่จะเปิดสอนแต่คาดว่าจะได้รับความสนใจ-สนับสนุนภายนอกจึงเปิดสอนไปก่อนก็พบปัญหาขาดแคลนทั้งกำลังคนและงบประมาณ ความไม่พอใจเกิดขึ้น เพราะให้บทบาทแต่ไม่ได้ให้การสนับสนุนเท่าที่ควร โดยกล่าวว่า พ่อใจที่ให้เปิดสอนแต่ไม่พอใจที่ไม่สนับสนุน หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองยังมีความเห็นว่า การเปลี่ยนแปลงโดยการรวมกันเป็นสหวิทยาลัยล้านนานั้นยังไม่น่าพอใจ เพราะยังไม่ใช่แนวทางที่จะพัฒนาไปได้สอดคล้องง่ายดาย ควรจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างยั่งยืนที่ตีกว่า การรวมกันเข่นเมืองช่วยแก้ปัญหาของหัวหน้าภาควิชาไม่ได้

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งและหัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สอง ไม่พอใจต่อสา เทศฯนี้มาก เป็นอันกับที่หนึ่งทั้งสองกลุ่ม หัวหน้าภาควิชาทั้งสองกลุ่มมีความเห็นว่าการเพิ่งบทบาทให้กับวิทยาลัยครุโดยไม่เพิ่มความช่วยเหลือสนับสนุนบ้างก็ไม่ทำให้วิทยาลัยครุท่ามกลางใหม่ได้ดี การรวมวิทยาลัยครุเป็นสหวิทยาลัยล้านนา ก็ยังไม่สามารถจะมีผลกระทบไปถึงภาควิชาต่าง ๆ หัวหน้าภาควิชาทั้งสองกลุ่มยังเห็นว่า การรวมวิทยาลัยครุเป็นสหวิทยาลัยล้านนา ยังเป็นการเปลี่ยนแปลงที่ไม่น่าพอใจ เพราะว่าสหวิทยาลัยล้านนาจะพัฒนาไปได้ไม่สอดคล้อง เมื่อยังมีโครงสร้างของวิทยาลัยครุเดิมอยู่ หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองยังไม่พอใจรูปแบบการรวมเป็นสหวิทยาลัยล้านนา คาดว่าจะมีความเปลี่ยนแปลงรูปแบบยืนที่ตีกว่า

๖.๓ หัวหน้าภาควิชาไม่มีส่วนร่วมในการวางแผนงานวิชาการ

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งไม่พอใจจำนวน ๔๕.๘๓ % หัวหน้าภาควิชา

ที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งมีความเห็นว่า การวางแผนงานทางด้านวิชาการ เช่น การเสนอความต้องการของหัวหน้าภาควิชา การเปิดสอนรายวิชาต่างๆ เป็นต้น หัวหน้าภาควิชาไม่มีส่วนร่วมด้วยหัวหน้าภาควิชาจะรับทราบเมื่อทำเสร็จแล้ว เท่านั้น นอกจากนั้นแผนที่ทำไว้ก็มักจะมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขในภายหลังอีก โดยหัวหน้าภาควิชาไม่ได้เสนอเปลี่ยนแปลงแก้ไข แผนการปรับปรุงงานวิชาการในบางเรื่องยังไม่มีรายละเอียดชัดเจนให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้จริง

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองไม่พ่อใจจำนวน ๔๖.๘๘ % หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองมีความเห็นว่า หัวหน้าภาควิชาไม่มีส่วนร่วมในการทำแผนงานวิชาการบางภาควิชา มีส่วนในการเสนอความต้องการ เพื่อทำแผนแต่ มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไข และการเปลี่ยนแปลงแผนบางที่ไม่ได้มีการปรึกษาหารือหัวหน้าภาควิชา เช่น มีการเปิดสอนสาขาวิชาซึ่งก่อนกำหนด เป็นต้น

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งและดำรงตำแหน่งครั้งที่สองไม่พ่อใจต่อสา เท敦นี้มาก เป็นอันดับที่สามของปัจจัยที่ทั้งสองกลุ่ม มีความเห็นตรงกันว่า หัวหน้าภาควิชาไม่มีโอกาสได้ร่วมทำแผนงานวิชาการ ไม่ได้เสนอความต้องการในแผน เมื่อแผนสำเร็จแล้วก็มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขในภายหลังโดยหัวหน้าภาควิชาไม่ทราบล่วงหน้า

๖.๔ การบริหารงานภายในวิทยาลัยครุยังไม่สะทกต่อการทำงานของภาควิชา

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งไม่พ่อใจจำนวน ๗๓.๐๙ % หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งมีความเห็นว่า ผู้บริหารของวิทยาลัยมักจะมองปัญหาต่าง ๆ ไม่เหมือนกัน มีความเห็นไม่สอดคล้องกันในปัญหาเดียวกัน ผู้บริหารไม่ให้ความสำคัญแก่งานวิชาการของภาควิชา เท่าที่ควร สิ่งเหล่านี้มีผลต่อการสรสรหรรพยากรต่าง ๆ ให้กับภาควิชาด้วย สาขาวิชาใดที่ผู้บริหารมีความสนใจจะได้รับการสนับสนุนมากเป็นพิเศษ และบางที่ผู้บริหารเห็นความสำคัญของตนนั้น รู้ตัวไม้ คอกไม้ สนามหญ้า ฯลฯ มากกว่างานวิชาการโดยทั่วไป แบบไหนที่ผู้บริหารเห็นความสำคัญของตนนั้นมาก ก็นไป การเสนอขออนุมัติทำงานก็มีขั้นตอนที่จะต้องผ่านการพิจารณาหลายขั้นตอน หัวหน้าภาควิชาต้องอยู่ติดตามเรื่องด้วยตัวเองบ่อย ๆ เพื่อให้ทันกับความต้องการของภาควิชา การทำงานในบางเรื่องไม่มีแผนล่วงหน้า บางเรื่องแจ้งให้ปฏิบัติและส่งผลกระทบศั่นในระยะ เวลาอันสั้นทำให้ได้ผลงานทรัพย์สินที่ไม่ดี ไม่ได้พิจารณาอย่างรอบคอบ

หัวหน้าภาควิชาที่ดำเนินการครั้งที่สองไม่พอใจจำนวน ๘๙.๔๕% หัวหน้าภาควิชาที่ดำเนินการครั้งที่สองมีความเห็นว่า การบริหารงานภายในวิทยาลัยครุศาสตร์จะให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงบทบาทของวิทยาลัยขณะนี้ เช่น การบริหารบุคคลความมีการเลื่อนไอลบุคลากรที่มีอยู่ให้ภาคีช้าต่ำๆ ที่มีความต้องการบุคลากรอย่างจริงจัง การบริหารเวลาของอาจารย์ให้สามารถทำประโยชน์กับทางราชการให้มากขึ้น การบริหารงบประมาณที่มีจำกัดให้มีประสิทธิภาพกำหนดนโยบายให้แน่นอนว่าเป็นเจ้าเน้นเรื่องใด เปิดโอกาสให้หัวหน้าภาควิชาได้ระดมสมองเพื่อกำหนดแนวทางของวิทยาลัยในด้านวิชาการว่าจะมุ่งเน้นเรื่องใด แล้วนำเสนอฝ่ายบริหารให้การสนับสนุนในเรื่องที่หัวหน้าภาควิชาได้ตกลงกันเรียบร้อยแล้วนั้นต่อไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเปิดสอนวิชาซึ่งอื่นๆ ไม่มากกว่าปล่อยให้ต่างคนต่าง เปิดสอนอย่างเช่นที่เป็นอยู่ ส่วนขั้นตอนของการบริหาร การพิจารณาเรื่องที่ขออนุมัตินั้น หัวหน้าภาควิชาที่ดำเนินการครั้งที่สองเห็นว่าความล่าช้าอยู่ที่ความรอบรู้ของบุคคลที่ทำหน้าที่ตามขั้นตอน ควรให้คนที่มีความรอบรู้ทำงานและไม่ควรเปลี่ยนแปลงตัวบุคคลบ่อยๆ จะทำให้การพิจารณาถูกต้องและรวดเร็วยิ่งขึ้น

หัวหน้าภาควิชาที่ดำเนินการครั้งที่หนึ่งและครั้งที่สองไม่พอใจต่อสา เหตุข้อนี้เป็นขันตับที่สองของปัจจัยนี้ทั้งสองกลุ่ม ความเห็นที่สอดคล้องกันคือ วิทยาลัยครุศาสตร์จะกำหนดคุณมุ่งหมายที่แน่นอนว่าจะเน้นอะไร แล้วใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในศึกษาด้วย การบริหารบุคคล งบประมาณ ก็ในศึกษาด้วยกันโดยให้หัวหน้าภาควิชา มีส่วนร่วมในการกำหนดศึกษาด้วย การบริหารงานภายในโดยเฉพาะการพิจารณาอนุมัติเรื่องต่างๆ ยังขาดอยู่ หัวหน้าภาควิชาที่ดำเนินการครั้งที่หนึ่งมีความเห็นเพิ่มเติมว่า การสังงานบางเรื่องให้เวลาปฏิบัติน้อยไป ทำให้เกิดผลงานหรือได้ข้อมูลที่ไม่ศักลศักดิ์ไป

๗. ด้านความไม่พึงพอใจต่อวิธีการปกครองและบังคับบัญชา

หัวหน้าภาควิชาไม่พึงพอใจต่อสา เหตุของปัจจัยนี้ดังนี้

ตาราง ๑๐ จำนวนร้อยละของหัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งและครั้งที่สอง
ที่ไม่สิ่งพอยต่อธุรกิจการปกครองและบังคับบัญชา

สาเหตุของปัจจัย	หัวหน้าภาควิชา	หัวหน้าภาควิชา		
	ครั้งที่หนึ่ง	ครั้งที่สอง		
	%	อันดับ	%	อันดับ
๑. วิทยาลัยส่งอาจารย์ในภาควิชาให้ทำงานนอก ภาควิชาโดยหัวหน้าภาควิชาไม่ทราบ	๖๗.๗๙	๑	๖๔.๕๐	๑
๒. ภาควิชาได้รับการจัดสรรทรัพยากร งบ-				
ประมาณ พ.ส.ค. อัตรากำลังไม่เป็นที่น่าพอใจ	๕๙.๖๒	๒	๕๖.๘๘	๒
๓. ผู้บริหารไม่สามารถให้คำแนะนำ ปรึกษา ซึ่งจะในการทำงานหรือแก้ไขปัญหา เป็นที่น่า พอใจ	๕๑.๙๒	๓	๔๗.๗๕	๓
๔. วิทยาลัยใช้ระบบราชการบังคับอาจารย์ ซึ่งไม่สมควร เสมอ	๗๔.๖๒	๔	๗๑.๘๘	๔

ตาราง ๑๐ แสดงว่า สาเหตุของปัจจัยนี้ส่งผลความไม่สิ่งพอยต่อของหัวหน้าภาควิชาดังนี้

๑. วิทยาลัยส่งอาจารย์ในภาควิชาให้ทำงานนอกภาควิชาโดยหัวหน้าภาควิชา
ไม่ทราบ

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งไม่พอใจจำนวน ๖๗.๗๙ % หัวหน้าภาควิชา
ที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งมีความเห็นว่า การที่วิทยาลัยมีคำสั่งโดยตรงไปถึงอาจารย์ในภาควิชาให้ไป
ทำงานในฝ่าย แผนก สูนย์หรือหน่วยงานอื่นนอกภาควิชาโดยไม่ผ่านทางหัวหน้าภาควิชานั้นเป็นการ

ไม่ยอมรับหัวหน้าภาควิชาในฐานะผู้บังคับบัญชาชั้นต้น เป็นวิธีการปักครองที่ข้ามชั้นตอนของการบังคับบัญชา หัวหน้าภาควิชาไม่มีโอกาสร่วมพิจารณาความเหมาะสม ไม่มีโอกาสสรับทราบล่วงหน้า ทำให้กำลังของภาควิชาลดลง ภาระรับผิดชอบเพิ่มขึ้น เพราะขาดกำลังคน บางที่หัวหน้าภาควิชาต้องรับภาระเสียเอง อาจารย์ที่ได้รับคำสั่งให้ไปทำงานมักจะ เป็นอาจารย์ที่มีความสามารถสูง เป็นกำลังสำคัญของภาควิชา อาจารย์ที่ได้รับคำสั่งให้ไปทำภารกิจอย่างใดจะไปทำงานตามคำสั่ง เพราะจะมีโอกาสได้รับการพิจารณาเสื่อน เสื่อนสองชั้นมากกว่าการทำงานในภาควิชา ทำให้งานวิชาการของภาควิชามีความลำบากยุ่งยากไปในความรู้สึกของอาจารย์ที่ไปทำงาน เช่นนี้จะอาจจะรวมทั้งอาจารย์ทั่ว ๆ ไป

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองไม่พอใจจำนวน ๖๒.๕๐ % หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองมีความเห็นว่า การที่วิทยาลัยส่งให้อาจารย์ในภาควิชาไปทำงานอื่นๆ นอกภาควิชาโดยหัวหน้าภาควิชาไม่ทราบ เป็นวิธีการปักครองบังคับบัญชาที่ข้ามชั้นตอน ในฐานะที่หัวหน้าภาควิชา เป็นผู้บังคับบัญชาชั้นต้น เป็นผู้ดูแลตรวจสอบการกำลังในภาควิชา หัวหน้าภาควิชาถ้าควรจะได้มีส่วนได้พิจารณาหรือร่วมตัดสินใจด้วยว่า ภาควิชาจะขาดอัตรากำลังหรือไม่ จะมีครรับผิดชอบรายวิชาที่เปิดสอน เสียงพอหรือไม่ วิทยาลัยมักจะให้เงินเดือนสองชั้น เป็นสิ่งล่อใจทำให้อาจารย์ชอบไปทำงานนอกภาควิชา เกิดหศนคติที่ไม่ต้องงานที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนของภาควิชา นอกจากนี้ อาจารย์ที่ไปทำงาน เช่นนี้ก็จะหุ่น เวลาในการทำงานนอกภาควิชามากขึ้นทำให้ความสัมพันธ์กับอาจารย์ในภาควิชา ความร่วมมือในการทำงานของภาควิชาลดลงไป เป็นข้ออ้างของอาจารย์ที่จะขอด้งงานสอนหรืองานอื่นของภาควิชาลงไปด้วย หัวหน้าภาควิชานมีความเห็นว่าการไปทำงานนั้นบางที่ ก็ไม่ชัดข้อง แต่ควรจะให้หัวหน้าภาควิชามีส่วนได้รับทราบหรือมีส่วนในการพิจารณาด้วย เป็นการให้ความสำคัญกับหัวหน้าภาควิชาที่เป็นผู้บริหารงานของภาควิชา

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งและดำรงตำแหน่งครั้งที่สองไม่พอใจต่อเรื่องนี้มาก เป็นอันดับที่หนึ่งทั้งสองกลุ่ม และมีความเห็นตรงกันก็คือ การส่งให้อาจารย์ทำงานนอกภาควิชานั้น หัวหน้าภาควิชาควรมีส่วนได้พิจารณาหรือทราบล่วงหน้า เพื่อจะได้ศึกษาวางแผนอัตรากำลังหรือแก้ไขหากไว้ก่อน การให้เงินเดือนสองชั้นแก่อ่าจารย์ เหล่านี้ก็ทำให้อาจารย์ที่ไปทำงานหรืออาจารย์ทั่วไปไม่เห็นความสำคัญของงานภาควิชา อาจารย์ที่ไปทำงาน เช่นนี้มักจะ เป็นคนที่ เป็นกำลังสำคัญของภาควิชาด้วย หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองมีความเห็นเพิ่มเติมว่าอาจารย์ที่ไปทำงาน เช่นนี้

มีจำนวนนำเข้ามาเป็นข้อ้อ้างเพื่อลดภาระรับผิดชอบงานในภาควิชาลงไป ทำให้ความสัมพันธ์ลดลงไป ความร่วมมือต่าง ๆ ลดลงไป และบางภาควิชาแม้จะไม่ชัดข้องแต่ก็ควรจะมีส่วนร่วมในการพิจารณา บังก่อนออกคำสั่ง เช่นนั้น

๔.๒ ภาควิชาได้รับการจัดสรรทรัพยากร งบประมาณ พลุ หัวรากำลังไม่เป็นที่น่าพอใจ

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งไม่พอใจจำนวน ๕๙.๖๒ % หัวหน้าภาควิชา ที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งมีความเห็นว่า วิทยาลัยมีงบประมาณจากเงินบำรุงการศึกษา ซึ่งจัดสรรให้ทุก ๆ ภาควิชาจำนวนไม่มาก แต่โดยวิธีการจัดสรรยังมีการเหลือมล้ากันอยู่ ภาควิชาที่มีความพร้อมมาก เช่น มีตำราคู่มืออาจารย์ ครุภัณฑ์สำนักงาน เงินค่าวัสดุฟิก จำนวนอาจารย์ สูง ภาควิชาเหล่านี้ควรได้รับการจัดสรรเกณฑ์หนึ่ง ภาควิชาที่ก่อตั้งใหม่ ไม่มีความพร้อมด้านต่างๆ ยกเว้นที่หนึ่ง เป็นต้น ควรมีเกณฑ์ที่เป็นที่ยอมรับกันในระหว่างหัวหน้าภาควิชาในการจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองไม่พอใจจำนวน ๕๖.๘๘ % หัวหน้าภาควิชา ที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองมีความเห็นว่า ขณะที่วิทยาลัยมีทรัพยากรจำกัด เช่นนี้ ควรจะมีการพิจารณาให้ความสำคัญจะไร้ก่อนหลังโดยมีหลักเกณฑ์ที่เป็นกลางและยอมรับกันแล้ว ภาควิชาที่ เปิดสอนสาขา วิชาชีพควรจะได้รับการสนับสนุนตามความจำเป็นก่อน งบประมาณสำหรับการไปอบรมสัมนา กิจกรรม ให้โอกาสกับอาจารย์ที่จำเป็นต้องไปร่วม เพราะ เป็นการอบรมหรือสัมนา เฉพาะรายวิชา เป็นอันกับแรก การอบรมหรือสัมนาที่สำคัญไปกว่า เป็นอันกับรองลงมา การเสื่อในหลังหรือยกย้ายอาจารย์ ระหว่างภาควิชาควรจะทำอย่างจริงจัง เพื่อช่วยเหลือภาควิชาที่ขาดหัวรากำลังมาก ๆ เช่น มีเพียงคนเดียวหรือสองคน เป็นต้น

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งและดำรงตำแหน่งครั้งที่สองไม่พอใจต่อสาเหตุ ข้อนี้มาก เป็นอันกับที่สองของปัจจัยนี้ หัวหน้าภาควิชาทั้งสองกลุ่มมีความเห็นสอดคล้องกันว่า ขณะที่มีทรัพยากรจำกัดนี้ ควรมีการจัดสรรอย่างมีกฎเกณฑ์ มีเหตุผล เป็นที่ยอมรับกัน โดยยึดເเอกสารความขาด-แคลน ความจำ เป็นของภาควิชามาพิจารณาด้วย

๗.๓ ผู้บริหารไม่สามารถให้คำแนะนำนักปรึกษา ซึ่งแจ้งในการทำงานหรือแก้ปัญหา เป็นที่น่าพอใจ

หัวหน้าภาควิชาที่ดำเนินการครั้งที่หนึ่งไม่พอใจจำนวน ๔๙.๔๒ % หัวหน้าภาควิชา ดำเนินการครั้งที่หนึ่งมีความเห็นว่า เมื่อมีปัญหา เกี่ยวกับงานในหน้าที่รับผิดชอบหรืองานที่เกี่ยวกับภาควิชา หัวหน้าภาควิชาจะไปปรึกษา ขอคำแนะนำจากผู้บริหาร คำตอบหรือคำแนะนำที่ได้รับไม่เป็นที่น่าพอใจ คำแนะนำมักจะแก้ปัญหาไม่ได้ คำแนะนำจากหลายฝ่ายไม่สอดคล้องกัน และบางปัญหาถูกปล่อยให้หัวหน้าภาควิชาแก้ไขเอง

หัวหน้าภาควิชาที่ดำเนินการครั้งที่สองไม่พอใจจำนวน ๔๓.๗๕ % หัวหน้าภาควิชาที่ดำเนินการครั้งที่สองมีความเห็นว่า เมื่อมีปัญหา ก็ต้องผู้บริหารช่วยอะไรไม่ได้มากนัก โดยเฉพาะปัญหาความชัดแย้งของอาจารย์ในภาควิชา หัวหน้าคณะวิชาหรือรองอธิการจะช่วยไม่ได้เลย ถ้าเป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับภาควิชาอื่นผู้บริหารก็จะให้ไปตกลงกันเองและรับทราบผลขันสุดท้าย หัวหน้าภาควิชาบางคนกล่าวว่ามีบ่อยครั้งที่หัวหน้าภาควิชา เป็นผู้ช่วยคลายปัญหาให้กับผู้บริหารด้วย

หัวหน้าภาควิชาที่ดำเนินการครั้งที่หนึ่งและดำเนินการครั้งที่สองไม่พอใจต่อสาเหตุข้อ นี้เป็นอันดับที่สามของปัจจัยนี้ หัวหน้าภาควิชาทั้งสองกลุ่มเห็นว่า เมื่อมีปัญหาและนำไปปรึกษาขอคำแนะนำจากผู้บริหาร ผู้บริหารไม่สามารถแนะนำ ซึ่งแจงเพื่อแก้ไขปัญหาได้เป็นที่น่าพอใจ บางปัญหาให้แก้ไขเอง หัวหน้าภาควิชาที่ดำเนินการครั้งที่สองเห็นว่า บางครั้งหัวหน้าภาควิชาจะช่วยผู้บริหารแก้ไขปัญหาด้วย และหัวหน้าภาควิชาที่ดำเนินการครั้งที่หนึ่งมีความเห็นว่า บางปัญหาผู้บริหารให้คำแนะนำไม่สอดคล้องกัน

๗.๔ วิทยาลัยใช้ระบบเปียบรากการบังคับยังไม่สม่ำเสมอ

หัวหน้าภาควิชาที่ดำเนินการครั้งที่หนึ่งไม่พอใจจำนวน ๗๔.๖๒ % หัวหน้าภาควิชา มีความเห็นว่า วิทยาลัยใช้ระบบเปียบรากการบังคับอย่างเคร่งครัดในบางเรื่อง แต่ยังมี庇護อยู่มากในบางเรื่อง และใช้ระบบบังคับไม่สม่ำเสมอ เช่น การลงเวลาราชการได้ใช้ระบบเปียบบังคับอย่างเคร่งครัด แต่การใช้เวลาราชการไม่ได้มีการเข้มงวด อาจารย์ใช้เวลาราชการอย่างชิงชันขาด ความสำนึกรักและขาดคุณธรรม การซื้อวัสดุครุภัณฑ์ใช้ระบบอย่างเคร่งครัดแต่การใช้และการบำรุงรักษาซึ่งมีการปล่อยประละเลย ทำให้เกิดการชำรุด เสียหาย ใช้ไม่คุ้มค่า การใช้ระบบเปียบรากใน

มีการยกเว้นสำหรับบางคน

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองไม่พอยใจจำนวน ๔๙.๔๔ % หัวหน้าภาควิชา มีความเห็นว่า การใช้ระบบบังคับบังคับไม่สม่ำเสมอในทุกเรื่องและใช้อย่างเคร่งครัดหรือยึดหยุ่นเป็นบางเรื่องบางเวลา หัวหน้าภาควิชาหลายคนเห็นว่าปัจจุบันมีการใช้ระบบบังคับบุคคลภายนอกมาก แต่ไม่สามารถใช้เวลาอย่างจริงจัง การควบคุมก็ยังไม่ทราบว่ามีอำนาจมากน้อยแค่ไหนในเรื่องนี้ การใช้เวลาราชการไปทำธุรกรรมส่วนตัวของอาจารย์เป็นเรื่องที่ไม่น่าพอใจสักล้าหัวหน้าภาควิชา การขาดชั้วโมงสุดต้องทำตามระเบียบอย่างเคร่งครัดแต่การเบิกจ่ายหรือใช้ยังหละหลวย ไฟฟ้า ประปา หรือรถยนต์ก็เข้มงวดสำหรับบางเรื่อง แต่ก็ยึดหยุ่นสำหรับบางคนด้วย

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งและดำรงตำแหน่งครั้งที่สองไม่พอยใจต่อสาขาวิชา ข้อนี้มากเป็นอันดับที่สี่ของปัจจัยนี้ หัวหน้าภาควิชาทั้งสองกลุ่มเห็นว่า วิทยาลัยยังใช้ระบบราชการบังคับอย่างเคร่งครัดในบางเรื่อง และยังมีการยึดหยุ่นมากในบางเรื่อง ทำให้อาจารย์ขาดความรับผิดชอบ ขาดคุณธรรม การใช้ระบบบังคับบังคับมีการยกเว้นสำหรับบางคนอีกด้วย

๔. ด้านความไม่พึงพอใจต่อเงินเดือนและผลประโยชน์

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งและหัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สอง มีความไม่พึงพอใจต่อปัจจัยนี้ดังต่อไปนี้

ตาราง ๖๙ จำนวนร้อยละของหัวหน้าภาควิชาดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งและครั้งที่สองที่ไม่พึงพอใจต่อเงินเดือนและผลประโยชน์

สาขาวิชาของปัจจัย	หัวหน้าภาควิชา ครั้งที่หนึ่ง		หัวหน้าภาควิชา ครั้งที่สอง	
	%	อันดับ	%	อันดับ
๑. เงินเดือนและปริมาณงานของหัวหน้าภาควิชา				
ไม่สอดคล้องกัน	๔๗.๔๔	๒	๖๒.๔๐	๒
๒. หัวหน้าภาควิชาไม่มีโอกาสได้รับพิจารณา เสื่อน เงินเดือนสองขั้น	๖๕.๗๘	๑	๖๘.๗๕	๑
๓. หัวหน้าภาควิชาต้องเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวเพิ่ม ขึ้นในฐานะหัวหน้าภาควิชา	๗๙.๖๙	๓	๕๗.๑๓	๓

จากตาราง ๑๑ แสดงว่า สาเหตุของปัจจัยนี้ส่งผลความไม่พึงพอใจของหัวหน้าภาควิชา ดังนี้

๙.๑ เงินเดือนและปริมาณงานของหัวหน้าภาควิชาไม่สอดคล้องกัน

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งไม่พ่อใจจำนวน ๔๓.๔๔ % หัวหน้าภาควิชา มีความเห็นว่า เงินเดือนที่ได้รับอยู่ไม่เหมาะสมกับปริมาณงานที่ต้องรับผิดชอบ เงินเดือนที่ได้รับน้อย กว่าปริมาณงานที่รับผิดชอบ ไม่มีผลประโยชน์หรือเงินเพิ่มพิเศษอีก รายได้จากการสอนบุคคล ภายนอกมีการเฉลี่ยเท่า ๆ กันกับอาจารย์ในภาควิชา

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองไม่พ่อใจจำนวน ๖๒.๕๐ % หัวหน้าภาควิชา มีความเห็นว่า เงินเดือนที่ได้รับอยู่ในขณะนี้น้อยเกินไปไม่เหมาะสมกับปริมาณงานที่ทำ และรับผิดชอบ ในฐานะหัวหน้าภาควิชา ไม่มีผลประโยชน์หรือเงินเพิ่มพิเศษใด ๆ อีก อาจารย์ในภาควิชาบางคน มีเงินเดือนสูงกว่า แต่รับผิดชอบงานน้อยกว่ามาก

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งและครั้งที่สองไม่พ่อใจต่อสาเหตุของปัจจัยข้อนี้ เป็นอันดับที่สองทั้งสองกลุ่ม มีความเห็นสอดคล้องกันว่า เงินเดือนที่ได้รับน้อย เมื่อเทียบกับปริมาณงาน ที่หัวหน้าภาควิชารับผิดชอบ หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองเห็นว่า มีอาจารย์ในภาควิชา บางคนมีเงินเดือนมากกว่าหัวหน้าภาควิชา แต่รับผิดชอบงานน้อยกว่าหัวหน้าภาควิชา

๙.๒ หัวหน้าภาควิชาไม่มีโอกาสได้รับพิจารณา เสื่อนเงินเดือนสองชั้น

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งไม่พ่อใจจำนวน ๖๔.๗๘ % หัวหน้าภาควิชา มีความเห็นว่า การทำงานบริหารในตำแหน่งหัวหน้าภาควิชา เพียงอย่างเดียวแล้วไม่มีโอกาสได้รับการ พิจารณาความต้องการของตน เสื่อนเงินเดือนสองชั้น หัวหน้าภาควิชาที่ได้รับการพิจารณา เสื่อนเงินเดือน สองชั้นต้องมีงานรับผิดชอบอย่างอื่นควบคู่ไปด้วย ผู้บริหารจะไม่เห็นผลงานของหัวหน้าภาควิชา เพราะ งานวิชาการมีลักษณะ เป็นนามธรรม

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองไม่พ่อใจจำนวน ๖๘.๙๕ % หัวหน้าภาควิชา มีความเห็นว่า ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาไม่เคยมีหัวหน้าภาควิชาคนใดได้รับการเสื่อนเงินเดือนสอง ชั้น เพราะการบริหารงานภาควิชา เ雷ย โดยความเป็นจริงหัวหน้าภาควิชาทำงานด้านการบริหาร งานของภาควิชาและทำหน้าที่สอนด้วย แต่ไม่ค่อยมีกรรมสิทธิ์ในแบบนี้

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งและครั้งที่สองไม่พ่อใจต่อสา เทศของปัจจัยข้อนี้ มากเป็นอันดับที่หนึ่งทั้งสองกลุ่ม มีความเห็นสอดคล้องกันว่า การทำหน้าที่หัวหน้าภาควิชาเพียงอย่างเดียวจะไม่มีโอกาสได้รับความศักดิ์ความชอบได้รับการพิจารณาเลื่อนเงินเดือนสองขั้น ผู้ที่ได้รับคือหัวหน้าภาควิชาที่ทำหน้าที่รับผิดชอบงานยื้นคบถูกกันไปด้วย

๔.๗ หัวหน้าภาควิชาต้องเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวเพิ่มขึ้นในฐานะหัวหน้าภาควิชา

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งไม่พ่อใจจำนวน ๓๒.๖๒ % หัวหน้าภาควิชา มีความเห็นว่า เมื่อทำหน้าที่หัวหน้าภาควิชาจะต้องจ่ายเงินส่วนตัวเพิ่มขึ้นในการต้อนรับแขก การบริจากเพื่อการถูกศึกในนามภาควิชา การเขียนชื่อบริจาคโดยหักจากเงินเดือนก็มักจะส่งผ่านหัวหน้าภาควิชา ก่อนเสมอ หัวหน้าภาควิชาจึงหลอกลวงไม่ได้ หัวหน้าภาควิชาบางคนต้องจ่ายเงินส่วนตัวในการไปร่วมรับการอบรมหรือไปสัมมนาในกรณีที่ไม่มีงบประมาณหรือเบิกไม่ได้ เช่น การอบรมสาขาวิชาชีพบางสาขาซึ่ง เอกชน เป็นผู้จัด นอกจากนั้นหัวหน้าภาควิชาบางคนต้องจ่ายค่าธรรมเนียมรับภาควิชา เมื่อไม่มีงบประมาณให้เบิก และการทดลองจ่ายเงินส่วนตัวในการซื้อวัสดุที่จำเป็น เรื่องด่วนแม้จะเบิกได้บางครั้งก็ทำให้เกิดคร้อนด้วย

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองไม่พ่อใจจำนวน ๕๐.๙๗ % หัวหน้าภาควิชา มีความเห็นว่า เมื่อทำหน้าที่หัวหน้าภาควิชาจะต้องจ่ายเงินส่วนตัวเพิ่มขึ้นในการต้อนรับแขก การบริจากเพื่อการถูกศึกในนามภาควิชา

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งและครั้งที่สองไม่พ่อใจต่อสา เทศของปัจจัยข้อนี้ มากเป็นอันดับที่สาม ความเห็นที่ตรงกันคือ หัวหน้าภาควิชาต้องเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวเพิ่มขึ้นในการต้อนรับแขกและการบริจากเงินเพื่อการถูกศึก หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งต้องเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวในการไปรับการอบรมหรือไปร่วมสัมมนา การซื้อตذاรา และต้องทดลองจ่ายเงินส่วนตัวในการซื้อวัสดุสำหรับภาควิชาด้วย

๔. ต้านความไม่พึงพอใจต่อความสมพนธ์กับ เพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งและหัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สอง มีความไม่พึงพอใจต่อปัจจัยนี้สั้งต่อไปนี้

ตาราง ๑๒ จำนวนร้อยละของหัวหน้าภาควิชาคำรุ่งทำแท่นครั้งที่หนึ่งและครั้งที่สอง
ที่ไม่พึงพอใจต่อความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา

	หัวหน้าภาควิชา	หัวหน้าภาควิชา	ขันตับ
	ครั้งที่หนึ่ง	ครั้งที่สอง	
	%	%	ขันตับ
๑. ความสัมพันธ์กับอาจารย์ในภาควิชายังไม่เป็นที่น่าพอใจ	๔๙.๗๕	๒	๗๕.๖๗
๒. ความสัมพันธ์กับผู้บริหารของวิทยาลัยยังไม่เป็นที่น่าพอใจ	๔๐.๗๖	๑	๗๙.๘๕
๓. ความสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหารของวิทยาลัยยังไม่เป็นที่น่าพอใจ ไม่เกิดผลต่อการบริหาร	๗๗.๕๖	๕	๒๔.๐๐
๔. ความสัมพันธ์กับหัวหน้าภาควิชาคนอื่น ๆ ในวิทยาลัยยังไม่เป็นที่น่าพอใจ	๗๗.๗๗	๓	๒๔.๐๐

จากตาราง ๑๒ แสดงว่า สาเหตุของปัจจัยนี้ส่งผลกระทบไม่พึงพอใจของหัวหน้าภาควิชา ดังนี้

๒.๑ ความสัมพันธ์กับอาจารย์ในภาควิชายังไม่เป็นที่น่าพอใจ
หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงทำแท่นครั้งที่หนึ่งไม่พอใจจำนวน ๔๙.๗๕ % หัวหน้าภาควิชา มีความเห็นว่า หัวหน้าภาควิชาและอาจารย์ในภาควิชายังมีความแตกต่างในเรื่องวัยวุฒิ มีอาจารย์ในภาควิชาบางคนไม่ยอมรับหัวหน้าภาควิชา และอาจารย์ในภาควิชามีความซัดเย้งกับหัวหน้าภาควิชา

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองไม่พ่อใจจำนวน ๑๔.๖๓ % หัวหน้าภาควิชา มีความเห็นว่า อาจารย์อาจารย์ในภาควิชามักจะไม่ยอมรับหัวหน้าภาควิชา และมีความสัมพันธ์ไม่ดีกับหัวหน้าภาควิชา นอกจากนั้นอาจารย์ที่ไปทำงานพิเศษนอกภาควิชามีความท่าทางเห็นใจภาควิชา มีผู้บังคับบัญชาหลายคนทำให้ไม่มีความเข้าใจกันในบางเรื่อง

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งไม่พ่อใจต่อสาเหตุนี้ เป็นอันดับที่สองของปัจจัยนี้ แต่หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองไม่พ่อใจ เป็นอันดับที่สี่ หัวหน้าภาควิชาทั้งสองกลุ่มนี้เห็นว่า ความแตกต่างในเรื่องวัยวุฒิ ความคิดเห็นชัดแยกกัน ทำให้ความสัมพันธ์กับอาจารย์ในภาควิชาไม่เป็นที่น่าพอใจ หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สอง เห็นว่าอาจารย์ที่ทำงานพิเศษนอกภาควิชาทำให้ความสัมพันธ์กับหัวหน้าภาควิชาน้อยลงไป

๔.๒ ความสัมพันธ์ของหัวหน้าภาควิชากับผู้บริหารยังไม่เป็นที่น่าพอใจ

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งไม่พ่อใจจำนวน ๘๐.๓๙ % หัวหน้าภาควิชา มีความเห็นว่า ผู้บริหารมีอคติต่อภาควิชาของตน ไม่ให้การสนับสนุนในเรื่องต่าง ๆ โดยไม่มีเหตุผล และไม่พ่อใจที่ผู้บริหารมีความสัมพันธ์กับหัวหน้าภาควิชาที่ดูสังกัดมากกว่าภาควิชาอื่นอีกด้วย

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองไม่พ่อใจจำนวน ๗๙.๔๔ % หัวหน้าภาควิชา มีความเห็นว่า ผู้บริหารของวิทยาลัยบางคนไม่ให้ความเป็นธรรมกับภาควิชาของตน ไม่ให้การส่งเสริมสนับสนุนงานของภาควิชา หัวหน้าภาควิชาบางคนเห็นว่าผู้บริหารบางคนไม่เหมาะสม ควรจะมีการเปลี่ยนแปลงหัวบุคคลด้วย

หัวหน้าภาควิชาทั้งสองกลุ่มนี้ไม่พ่อใจต่อสาเหตุนี้ของปัจจัยมาก เป็นอันดับที่หนึ่งของปัจจัยนี้ทั้งสองกลุ่มนี้ หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า ผู้บริหารไม่ให้ความเป็นธรรม ไม่ให้การสนับสนุนงานของภาควิชาของตน แต่ให้การสนับสนุนภาควิชาที่ดูเอียงสังกัดเท่านั้น หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองเห็นว่า ผู้บริหารบางคนไม่เหมาะสม ควรจะมีการเปลี่ยนแปลงหัวบุคคลบ้าง

๔.๓ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหารของวิทยาลัยยังไม่เป็นที่น่าพอใจ ไม่เกิดผลต่อการบริหารงานภาควิชา

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งไม่พ่อใจจำนวน ๗๗.๔๖ % หัวหน้าภาควิชา

มีความเห็นว่า ในหมู่ผู้บริหารด้วยกันยังไม่มีความสัมพันธ์อันต่อเนื่อง ต่างคนต่างหา เสียงสนับสนุนตนเอง ไม่คร้มเสียงสนับสนุนมากก็เสียงดัง รองอธิการมีความชัดเจ้งกับอธิการ หัวหน้าภาควิชา ชัดเจ้งกับรองอธิการ สิ่งเหล่านี้ทำให้เป็นอุปสรรคในการทำงานของภาควิชา ไม่มีความสะท้อนใน การขอความเห็น ขอคำปรึกษา หรือขอความสนับสนุน

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองไม่พอใจจำนวน ๒๔.๐๐ % หัวหน้าภาควิชา มีความเห็นว่า การที่ผู้บริหารมีความชัดเจ้งกัน หรือรองอธิการไม่มีความสัมพันธ์อันต่อเนื่อง ผลกระทบต่อการทำงานของภาควิชา การขอคำปรึกษาจะได้คำตอบที่ไม่เป็นที่สืบสุก การตัดสินใจล่าช้า การขอความสนับสนุนไม่ได้ผลดี

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งไม่พอใจต่อสา เหตุนี้เป็นข้อดีที่สี แต่หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองไม่พอใจต่อสา เหตุนี้เป็นข้อดีที่สอง หัวหน้าภาควิชา มีความเห็นว่า ผู้บริหารไม่มีความสัมพันธ์อันต่อเนื่องทำให้เป็นอุปสรรคในการขอคำปรึกษา หรือขอความสนับสนุนในการทำงานของภาควิชา หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองเห็นว่า เรื่องนี้ทำให้ การตัดสินใจของผู้บริหารล่าช้าอีกด้วย

๔.๔ ความสัมพันธ์กับหัวหน้าภาควิชาคนอื่น ๆ ในวิทยาลัยยังไม่เป็นที่น่าพอใจ หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งไม่พอใจจำนวน ๑๙.๗๙ % หัวหน้าภาควิชา มีความเห็นว่าหัวหน้าภาควิชาด้วยกันไม่ค่อยมีกิจกรรมให้ทำอะไรร่วมกันบ่อยนัก ความสัมพันธ์ในการทำงานร่วมกันมีน้อย

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองไม่พอใจจำนวน ๒๔.๐๐% หัวหน้าภาควิชา มีความเห็นว่าหัวหน้าภาควิชาที่ไม่อยู่ในคณะ เดียวกันไม่ค่อยได้ทำงานร่วมกัน ไม่มีโอกาสได้ทำโครงการร่วมกัน หัวหน้าภาควิชาน่าจะได้วางแผนในการใช้ทรัพยากร่วมกันให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ไม่ใช่ต่างคนต่างดึงไปให้ภาควิชาของตนทำให้เกิดการกระจายมากแต่ได้ประโยชน์น้อย

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งไม่พอใจต่อสา เหตุข้อนี้มาก เป็นข้อดีที่สาม แต่ หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองไม่พอใจต่อสา เหตุนี้มาก เป็นข้อดีที่สองของปัจจัยนี้ ความเห็นที่เหมือนกันศิษย์ หัวหน้าภาควิชาไม่มีโอกาสได้มาทำกิจกรรมหรือศึกษาทำงานร่วมกัน น่าจะได้มี กิจกรรมการทำงานด้านการวางแผนร่วมกันมากกว่านี้

๙๐. ค้านความไม่พึงพอใจต่อสภาพการทำงาน

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งและหัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สอง มีความไม่พึงพอใจต่อปัจจัยนี้ดังต่อไปนี้

ตาราง ๑๓ จำนวนร้อยละของหัวหน้าภาควิชาดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งและครั้งที่สอง
ที่ไม่พึงพอใจต่อสภาพการทำงาน

สา เทศของปัจจัย	หัวหน้าภาควิชา ครั้งที่หนึ่ง		หัวหน้าภาควิชา ครั้งที่สอง	
	%	อันดับ	%	อันดับ
๑. สภาพห้องทำงานของภาควิชาโดยทั่วไปยังไม่ เหมาะสม	๔๐.๗๖	๑	๕๐.๐๐	๑
๒. ภาควิชาขาดคู่มือปฏิบัติงาน ระเบียบรากการ เอกสารหลักสูตร	๒๖.๔๙	๗	๒๑.๘๘	๗
๓. ห้องทำงานภาควิชาบังขาดูปกครองสำนักงาน ที่จำเป็นสำหรับอาจารย์	๗๘.๔๖	๒	๕๑.๘๘	๒

จากตาราง ๑๓ แสดงว่า สา เทศของปัจจัยนี้ล้วนผลความไม่พึงพอใจของหัวหน้าภาควิชาดังนี้

๙๐.๑ สภาพห้องทำงานของภาควิชาดังไม่เหมาะสม

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งไม่พอใจจำนวน ๔๐.๗๖ % หัวหน้าภาควิชา
มีความเห็นว่า สภาพห้องทำงานของอาจารย์ระดับอุดมศึกษายังมีสภาพเหมือนโรงเรียนประถม หรือ
มัธยม ศอนั่งรวมกัน ไม่มีห้องที่เป็นอิสระหรือแบ่งแยกเป็นสัดส่วน มีพื้นที่แคบแคบ บางภาควิชา
ต้องอาศัยอยู่ร่วมกับภาควิชาอื่น บางภาควิชาไม่มีคนทำความสะอาดประจำ บางภาควิชาไม่มีความ

ปลอดภัยในทรัพย์สิน เพราะอยู่ห่างไกลจากอาคารอื่น ๆ และบางภาควิชาถูกย้ายบ่อยทำให้เกิดปัญหาเรื่องครุภัยที่ ห้องน้ำไม่มีหรือไม่สะอาด เป็นต้น

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองไม่พอใจจำนวน ๕๐.๐๐ % หัวหน้าภาควิชา มีความเห็นว่า สภาพห้องไม่เป็นสัดส่วน เพราะใช้ห้องเรียนเป็นห้องทำงาน วางโต๊ะทำงานรวมกัน ในห้องเดียวกัน บางภาควิชาตอบแบบมาก มีเมื่อที่จำกด บรรยายการไม่เหมาะสมที่จะนั่งทำงานนานๆ เพราะมีเสียงรบกวน อาจารย์ไม่อยากจะอยู่ประจำห้องนาน ๆ

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งและครั้งที่สองไม่พอใจต่อสา เหตุนี้มาก เป็นข้อดับที่หนึ่งของปัจจัยทั้งสองกลุ่มและมีความเห็นสอดคล้องกันก็คือ ห้องทำงานภาควิชาไม่เหมาะสม เพราะไม่ได้แยกเป็นสัดส่วน ไม่เป็นอิสระ ยังใช้ห้องเรียนเป็นห้องทำงานของอาจารย์โดยนั่งทำงานรวมกัน สภาพห้องดับแบบไม่น่าอยู่ บางภาควิชาไม่ปลอดภัยด้วย

๙๐.๒ ภาควิชาขาดคู่มือปฏิบัติงาน ระเบียบรากการ เอกสารหลักสูตร

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งไม่พอใจจำนวน ๗๖.๔๒ % หัวหน้าภาควิชา มีความเห็นว่า ห้องทำงานของภาควิชาซึ่งขาดคู่มือที่ต้องใช้บ่อย ๆ เช่น ระเบียบพัสดุ การเงิน เอกสารหลักสูตร ระเบียบรากการที่จำเป็น เป็นต้น

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองไม่พอใจจำนวน ๗๑.๘๘ % หัวหน้าภาควิชา มีความเห็นว่า ภาควิชายังไม่มีคู่มือการปฏิบัติงานสำหรับหัวหน้าภาควิชา ระเบียบรากการที่ต้องปฏิบัติเกี่ยวกับพัสดุ การเงิน สารบรรณ เป็นต้น เอกสารหลักสูตรมีครบถ้วนหลักสูตรต้องอาศัยของคณะวิชา

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งและครั้งที่สองไม่พอใจต่อสา เหตุของปัจจัยข้อนี้ เป็นอันดับที่สามทั้งสองกลุ่ม มีความเห็นตรงกันก็คือ ห้องทำงานภาควิชาซึ่งขาดคู่มือการปฏิบัติงานทั้งที่เป็นระเบียบรากการและเอกสารหลักสูตรที่จำเป็นในการจัดการเรียนการสอน

๙๐.๓ ห้องทำงานภาควิชาซึ่งขาดอุปกรณ์สำนักงานที่จำเป็นสำหรับอาจารย์

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งไม่พอใจจำนวน ๗๘.๔๖ % หัวหน้าภาควิชา มีความเห็นว่า อุปกรณ์สำนักงานที่จำเป็นยังขาดแคลน เช่นคอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ภายใน โต๊ะทำงานที่เหมาะสมสำหรับอาจารย์ ขั้นวางแผนของ เป็นต้น

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองไม่พอใจจำนวน ๔๖.๘๘% หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า อุปกรณ์สำนักงานที่จำเป็นสำหรับภาควิชายังขาดอยู่ เช่น คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ภายใน รัฐสำนักงานบางอย่างไม่เพียงพอ เพราะได้รับประมาณจำกัด

หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งและครั้งที่สองไม่พอใจต่อสา เทหุข้อมูลของปัจจัยนี้มาก เป็นอันดับที่สองทั้งสองกลุ่ม มีความเห็นตรงกันว่าภาควิชายังขาดอุปกรณ์ที่จำเป็นในสำนักงานที่จะให้ความสะดวกกับอาจารย์ในภาควิชา หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองเห็นว่า รัฐสำนักงานบางอย่างไม่เพียงพอ เพราะได้รับงบประมาณจำกัด

ปัจจัยที่ล่วงผลความไม่พึงพอใจของหัวหน้าภาควิชาที่เข้าสู่ตำแหน่งโดยได้รับการเสนอชื่อ และโดยวิธีอื่น

จากการศึกษาข้อมูลที่ได้ พบว่า หัวหน้าภาควิชาจำนวน ๘๘ คน มีการเข้าสู่ตำแหน่งโดยได้รับการเสนอตั้ง ๗๔ คน เข้าสู่ตำแหน่งโดยได้รับการเสนอชื่อ ๔๘ คน และเข้าสู่ตำแหน่งโดยวิธีอื่น ๑๖ คน ปัจจัยที่ล่วงผลความไม่พึงพอใจ ๗๐ ปัจจัยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๑. ด้านความไม่พึงพอใจต่อความสำเร็จในการทำงาน

หัวหน้าภาควิชาที่เข้าสู่ตำแหน่งโดยการเสนอตั้ง โดยการเสนอชื่อ และโดยวิธีอื่น มีความไม่พึงพอใจต่อปัจจัยที่ดังต่อไปนี้

ตาราง ๑๔ จำนวนร้อยละของหัวหน้าภาควิชาที่เข้าสู่ตำแหน่งโดยการเลือกตั้ง โดยได้รับการเสนอชื่อ และโดยรืออื่น ไม่พึงพอใจต่อความสำเร็จในการทำงาน

สาเหตุของปัจจัย	หัวหน้าภาควิชา เข้าสู่ตำแหน่งโดย		
	การ เลือกตั้ง		การ เสนอชื่อ
	% อันดับ	% อันดับ	% อันดับ
๑. การแก้ไขปัญหาของภาควิชาซึ่งไม่ประสบผลสำเร็จ	๗.๙๔ ๕	๒๗.๐๘ ๕	๒๒.๗๗ ๕
๒. ผลการเรียนของนักศึกษาในรายวิชาที่ภาควิชาปรับผิดชอบยังไม่เป็นที่น่าพอใจ	๕๖.๙๕ ๑	๔๒.๐๘ ๒	๖๖.๙๘ ๒
๓. เอกสาร ตำราเรียนที่ผลิตขึ้นใช้ในภาควิชาซึ่งไม่ประสบผลสำเร็จ	๒๘.๕๗ ๗	๗๗.๕๐ ๔	๗๙.๘๙ ๔
๔. โครงการของภาควิชาไม่ประสบผลสำเร็จตามความมุ่งหมายของโครงการ	๒๘.๕๗ ๗	๔๒.๐๘ ๒	๔๐.๙๗ ๗
๕. งานในหน้าที่ปรับผิดชอบยังไม่ประสบผลสำเร็จเป็นที่น่าพอใจ	๕๗.๙๕ ๑	๔๘.๗๗ ๑	๗๗.๒๒ ๑

จากตาราง ๑๔ แสดงว่าสาเหตุของปัจจัยนี้ส่งผลความไม่พึงพอใจของหัวหน้าภาควิชาหงต่อไปนี้

๑.๑ การแก้ไขปัญหาของภาควิชาซึ่งไม่ประสบผลสำเร็จ

หัวหน้าภาควิชาโดยการเลือกตั้งไม่พอใจจำนวน ๗.๙๔ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า ปัญหาที่ยังแก้ไขไม่ได้ศักดิ์ความแตกแยกของอาจารย์ในภาควิชา อาจารย์มีความเห็นชัดແยังกันซึ่งมีผลต่อการร่วมมือในการทำงาน ถ้าฝ่ายหนึ่งให้ความร่วมมือ อีกฝ่ายหนึ่งก็จะไม่สนใจงานนั้น เป็นต้น

หัวหน้าภาควิชา โดยการเสนอชื่อไม่พอใจจำนวน ๒๗.๐๘ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า ปัญหาที่ยังแก้ไขไม่ได้ศักดิ์ ความแตกแยกของอาจารย์ในภาควิชา เกิดจากการมีความคิดเห็นไม่

เหมือนกัน มีการแบ่งกลุ่มย่อยในภาควิชา ปัญหาต่อมาที่คือ ขาดความร่วมมือในการทำงาน อาจารย์ไม่มีความรับผิดชอบในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย โดยเฉพาะรายวิชาที่ขาดให้สอนมักจะไม่เอาใจใส่ทำให้นักศึกษาเสียประโยชน์ บางรายวิชาไม่สามารถจะมอบหมายให้อาจารย์บางคนสอนได้ และอาจารย์บางคนก็ปฏิเสธที่จะสอนบางรายวิชา ทั้ง ๆ ที่เคยสอนอยู่แล้ว หัวหน้าภาควิชาต้องหาผู้สอนใหม่

หัวหน้าภาควิชาที่เข้าสู่ตำแหน่งโดยรึอื่นไม่พอใจจำนวน ๔๒.๘๗ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า อาจารย์ในภาควิชานี้ย่อมสอนบางรายวิชา บางครั้งต้องงดเปิดบางรายวิชา เพราะไม่มีผู้สอนหรือหัวหน้าภาควิชาต้องรับสอนด้วยตัวเอง นอกจากนี้ยังมีปัญหาที่ต้องอาศัยเงินงบประมาณซึ่งไม่สามารถจะแก้ไขได้

หัวหน้าภาควิชาทั้งสามกลุ่มมีความไม่พึงพอใจต่อสาเหตุนี้เป็นอันดับที่ ๔ ของปัจจัยนี้ หัวหน้าภาควิชาโดยการ เสือกตั้งและโดยการ เสนอขอรับปัญหา เกี่ยวกับความชัดแย้งของอาจารย์ในภาควิชาที่ยังแก้ไขไม่ได้ หัวหน้าภาควิชาโดยการ เสนอขอรับปัญหาและหัวหน้าภาควิชาโดยรือรึอื่นมีปัญหาที่แก้ไขไม่ได้ คล้ายกันคืออาจารย์ไม่รับผิดชอบในการสอนและไม่สามารถสอนบางรายวิชาและหัวหน้าภาควิชาโดยรือรึอื่น ๆ ซึ่งต้องแก้ไขโดยการอาศัยเงินงบประมาณ เมื่อไม่มีงบเหลือก็ยังแก้ไขไม่ได้

๑.๒ ผลการเรียนของนักศึกษาในรายวิชาที่ภาควิชารับผิดชอบยังไม่เป็นที่น่าพอใจ หัวหน้าภาควิชาโดยการ เสือกตั้งไม่พอใจจำนวน ๕๙.๑๔ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า นักศึกษามีพื้นฐานเดิมไม่ดีมาก่อน เป็นส่วนใหญ่และพื้นฐานเดิมก็ไม่ตรงกับสาขาวิชาที่เรียน เป็นวิชาเอกหรือวิชาโทด้วย ในการสอบตัด เสือกบางสาขาวิชามีผู้สมัครให้เสือกจำนวนน้อย บางสาขาวิชาต้องรับเข้าเรียนทั้งหมดโดยไม่มีโอกาส เสือก เพราะมีผู้สมัครน้อย นักศึกษาที่เข้ามาเรียนไม่มีความสนใจในการเรียน ขาดความรับผิดชอบในการเรียนและการค้นคว้าด้วยตนเอง บางภาควิชายังขาดอาจารย์ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขาวิชา

หัวหน้าภาควิชาโดยการ เสนอขอไม่พอใจจำนวน ๕๒.๐๘ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า ผลการเรียนของนักศึกษาไม่เป็นที่น่าพอใจ เพราะนักศึกษามีพื้นฐานในการเรียนไม่ดีและเข้าเรียนไม่ตรงกับสาขาวิชาที่เรียนมาก่อน การที่เข้าสอบเข้าเรียนได้เนื่องจากมีผู้สมัครสอบจำนวนไม่นัก วิทยาลัยครุต้องรับเข้าเรียนตามจำนวนที่ต้องการรับ นอกจากนั้นการขาดแคลนอาจารย์ การขาด

เครื่องมือ สื่อการเรียนที่จำเป็น ทำให้ผลการเรียนการสอนไม่เป็นที่น่าพอใจด้วย

หัวหน้าภาควิชาโดยรึอื่นไม่พอใจจำนวน ๖๘.๑๘ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า นักศึกษามีพื้นฐานการเรียนไม่ดี นักศึกษาเข้าเรียนในสาขาวิชาที่ตนเองไม่คุ้นเคยไม่คุ้นหรือไม่มีพื้นฐานมาก่อน นอกจานั้นบางภาควิชายังขาดอัตรากำลังอาจารย์ ส่วนใหญ่ในภาควิชาหนึ่งจะมีอาจารย์เพียง ๑ - ๔ คนเท่านั้น นอกจานั้นการขาดอุปกรณ์ในการฝึกหัดจะบังก์ทำให้ผลการเรียนของนักศึกษาไม่เป็นที่น่าพอใจ

หัวหน้าภาควิชาโดยการเลือกตั้งไม่พอใจในผลการเรียนของนักศึกษามากเป็นอันดับที่หนึ่ง หัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอชื่อและโดยรืออื่นไม่พอใจ เป็นอันดับที่สอง หัวหน้าภาควิชาทั้งสามกลุ่มเห็นว่า ผลการเรียนของนักศึกษายังอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจ เนื่องมาจากนักศึกษามีพื้นฐานการเรียนไม่ดีและเข้ามาเรียนในสาขาวิชาที่ไม่ตรงกับพื้นฐานเดิม นอกจานั้นการขาดอัตรากำลังอาจารย์ การขาดสื่อการเรียนก็ทำให้ผลการเรียนของนักศึกษาไม่เป็นที่น่าพอใจด้วย

๙.๓ เอกสาร ตำราเรียนที่ผลิตขึ้นใช้ในภาควิชายังไม่ประสมผลสำเร็จ

หัวหน้าภาควิชาโดยการเลือกตั้งไม่พอใจจำนวน ๒๘.๕๗ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า เอกสารและตำราประกอบการสอนยังมีคุณภาพไม่ค่อยดีนัก ต้องมีการแก้ไขปรับปรุงอยู่เสมอ ส่วนมากทำเป็นเอกสารชัดลำเนาอย่างไม่ได้ทำเป็นรูปเล่ม เพราะต้องใช้ทุนในการผลิตสูงแต่จำหน่ายได้น้อย

หัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอชื่อไม่พอใจจำนวน ๗๗.๔๐ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า เอกสาร ตำราเรียนที่ผลิตขึ้นใช้ เองยังมีคุณภาพไม่น่าพอใจ ส่วนใหญ่เป็นเอกสารชัดลำเนา ซึ่งไม่ได้ทำเป็นรูปเล่มจริงๆ เนื้อหาที่เป็นการศักดิ์สิทธิ์จากตำราที่มีอยู่แล้ว ไม่มีการเรียบเรียงใหม่ ตำราเรียนที่ทำเป็นรูปเล่มแล้วก็ยังต้องปรับปรุงอีกมาก แต่ทำได้ยาก เพราะต้องรอให้จำหน่ายให้หมด ก่อน การจำหน่ายก็ทำได้จำกัดทำให้หมดช้า

หัวหน้าภาควิชาโดยรืออื่นไม่พอใจจำนวน ๗๙.๘๙ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า เอกสารและตำราประกอบการเรียนที่ภาควิชาผลิตขึ้นยังมีคุณภาพไม่ดีนัก เพราะไม่มีเวลาในการค้นคว้า การจำหน่ายก็อยู่ในวงจำกัดจึงไม่เกิดการจูงใจที่จะทำ ตำราที่ผลิตก็ทำขึ้นเพื่อเป็นผลงานในการขอ คำแนะนำทางวิชาการ การลงทุนผลิต เพื่อจำหน่ายจริง ๆ มีน้อยและมักจะไม่คุ้มค่า

หัวหน้าภาควิชาโดยการเลือกตั้งไม่พ่อใจต่อสาขาวุฒินี้เป็นอันดับที่สาม หัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอชื่อและโดยวิธีอื่นไม่พ่อใจ เป็นอันดับที่สี่ หัวหน้าภาควิชาทุกกลุ่มยังไม่พ่อใจในคุณภาพของเอกสาร ตำรา เรียนที่ผลิตขึ้นใช้ในภาควิชา ส่วนใหญ่จะทำเป็นเอกสารอัดสำเนา การทำเป็นรูปเล่มต้องใช้ทุนสูงแต่จานวนน้อย ได้ในจานวนจำกัด ทำให้การปรับปรุงครั้งต่อไปทำได้ช้า เพราะต้องรอการจานหน่ายให้หมด

๑.๔ โครงการของภาควิชาไม่ประสบผลสำเร็จตามความมุ่งหมายของโครงการ

หัวหน้าภาควิชาโดยการเลือกตั้งไม่พ่อใจจำนวน ๒๘.๕๗ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า โครงการที่ได้รับอนุมัติให้ทำมีงบประมาณจำกัด ทำให้ผลการคำนีนงานต่ำกว่าเป้าหมายที่คาดไว้ โครงการเตรียมเปิดสอนสาขาวิชาใหม่ก็มักจะพบอุปสรรคด้านคุณสมบัติ เดิมของอาจารย์ที่มีอยู่ จะต้องใช้เวลาในการพัฒนาอาจารย์ให้มีความพร้อมมากพอสมควรจึงจะสามารถเปิดสอนได้

หัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอชื่อไม่พ่อใจจำนวน ๕๙.๐๘ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า โครงการต่าง ๆ ได้รับงบประมาณน้อย โดยเฉพาะภาควิชาที่เปิดใหม่ มีงานที่จะต้องทำมาก many เพราะถูกเร่งให้เปิด แต่งบประมาณมีจานวนจำกัด เครื่องมือเครื่องใช้ที่จำเป็น ก็มีไม่เพียงพอตามความต้องการ อุปสรรคสำคัญอีกประการหนึ่งคือ ความร่วมมือจากอาจารย์ในภาควิชามีน้อย หัวหน้าภาควิชาต้องทำงานคนเดียว แม้จะทำเสร็จแต่ผลงานที่ได้ก็ไม่เป็นที่น่าพอใจ เพราะไม่ใช่ผลงานของภาควิชาที่ทำร่วมกัน ไม่ใช่ผลงานที่เกิดจากการบูรณาการทำงานทีต

หัวหน้าภาควิชาโดยวิธีอื่นไม่พ่อใจจำนวน ๔๐.๔๙ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า โครงการของภาควิชาไม่ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย นอกจากจะ เป็นเพราะมีงบประมาณจำกัด แล้ว ยังไม่ได้รับความร่วมมือจากอาจารย์ในภาควิชาอีกด้วย งานที่ต้องรับผิดชอบร่วมกันหรือต้องช่วยกันทำก็มักจะล่าช้าไม่เสร็จตามกำหนด หัวหน้าภาควิชาบางคนต้องรับภาระทำ เสียเงินทั้งหมด บางครั้งต้องลัดขั้นตอนในการทำงานซึ่งก็มีผลกระทบต่อผลงานอยู่บ้าง

หัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอชื่อไม่พ่อใจต่อสาขาวุฒินี้เป็นอันดับที่สอง หัวหน้าภาควิชาโดยการเลือกตั้งและโดยวิธีอื่นไม่พ่อใจ เป็นอันดับที่สามของปัจจัยนี้ ความเห็นที่ตรงกันคือ การขาดงบประมาณหรือได้รับงบประมาณไม่เต็มตามที่ขอ ทำให้โครงการของภาควิชาไม่สำเร็จตามความมุ่งหมาย หัวหน้าภาควิชาโดยการเลือกตั้งและโดยวิธีอื่นมีความเห็นตรงกันอีกว่า โครงการไม่สำเร็จ

ตามความมุ่งหมาย เป็น เพราะไม่ได้รับความร่วมมือในการทำงานจากอาจารย์ในภาควิชาอีกด้วย

๑.๔ งานในหน้าที่รับผิดชอบซึ่งไม่ประสบผลสำเร็จ เป็นที่น่าพอใจ

หัวหน้าภาควิชาโดยการเลือกตั้งไม่พอใจจำนวน ๔๙.๑๔ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่างานในหน้าที่รับผิดชอบโดยส่วนรวมยังไม่ประสบผลสำเร็จ เพราะการขาดงบประมาณสนับสนุนตามความต้องการ ภาควิชา เคยได้รับงบประมาณเพื่อพัฒนางานภาควิชาปีละหนึ่งหมื่นห้าพันบาท แต่มาในระยะหลังได้รับน้อยลงไป เช่น ทั้งคณะวิชาซึ่งมี ๘ ภาควิชาได้รับเพียง ๒๐,๐๐๐ บาท เป็นต้น เงินค่าวัสดุภัณฑ์ได้รับ ๕๐ % ของเงินที่เก็บได้ แต่ปัจจุบันได้รับเพียง ๖๐ % โดยเก็บไว้ที่ส่วนกลาง ๔๐ % นอกจากนั้นภาควิชาจึงขาดอัตรากำลังไม่สามารถเพิ่มอัตราอาจารย์ตามความต้องการ จึงกระทบไปถึงการเตรียมงานเปิดสอนหลักสูตรวิชาชีพด้วย

หัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอข้อไม่พอใจจำนวน ๔๙.๗๗ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า ภาควิชาขาดกำลังคน ขาดความร่วมมือในการทำงาน และอาจารย์ในภาควิชาไปทำงานอื่นของวิทยาลัย ทำให้มีเวลาทำงานในภาควิชาน้อยลงไป นอกจากนั้นการที่หัวหน้าภาควิชาเริ่มต้นทำงานโดยไม่ทราบสักจะงงานในหน้าที่รับผิดชอบ ต้องเสียเวลาในการศึกษางานทำให้ลงมือทำงานลำบากกว่าที่คาดไว้ งานบางอย่างจึงยังไม่ประสบผลสำเร็จ เป็นที่น่าพอใจ หัวหน้าภาควิชาที่เข้ารับตำแหน่งครั้งแรกมีปัญหา เช่นนี้มาก หัวหน้าภาควิชาบางคนตั้งความหวังไว้สูงแต่ไม่สามารถประสบผลตามที่คาดหวังไว้ เพราะขาดงบประมาณสนับสนุน เช่นงานพัฒนาทางด้านวิชาการของภาคเพื่อเตรียมเปิดสอนหลักสูตรวิชาชีพ เป็นต้น ภาควิชาที่เปิดสอนหลักสูตรวิชาชีพไปแล้วก็ยังขาดสื่อการสอนอีกมาก ซึ่งทำให้มีผลกระทบไปถึงผลการเรียนของนักศึกษาด้วย

หัวหน้าภาควิชาโดยริชื่อในไม่พอใจจำนวน ๗๗.๔๗ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า งานในหน้าที่ของตนยังไม่ประสบผลสำเร็จ เป็นที่น่าพอใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาภาควิชาเพื่อให้มีประสิทธิภาพทางด้านวิชาการพร้อมที่จะ เปิดสอนหลักสูตรวิชาชีพนี้ยังไม่สามารถทำได้ตามที่คาดหวัง ภาควิชามีกำลังคนน้อย การ สื่อสารกับอาจารย์มานาช่วยยังทำไม่ได้แม้แต่ในวิทยาลัยครุ เดียวกันหรือแม้แต่ในคณะวิชา เดียวกันก็ทำได้ยาก ทำให้ภาควิชาที่เปิดสอนหลักสูตรวิชาชีพประสบปัญหา หัวหน้าภาควิชาหลายคนไม่สามารถแก้ปัญหานี้ได้ งานอีกหลายอย่างที่ต้องใช้งบประมาณมาก ก็ยังไม่ประสบผล เป็นที่น่าพอใจ เนื่องจากมีงบประมาณจำกัด

หัวหน้าภาควิชาโดยการเลือกตั้ง หัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอชื่อและหัวหน้าภาควิชาโดยวิธีอื่นไม่พึงพอใจต่อสาเหตุนี้เป็นอันดับที่หนึ่งของปัจจัยนี้ทั้งสามกลุ่ม หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า งานในหน้าที่รับผิดชอบของตนยังไม่ประสบผลลัพธ์เรื่อง เป็นที่น่าพอใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานพัฒนาทางด้านวิชาการของภาควิชา หัวหน้าภาควิชาทั้งสามกลุ่มเห็นว่าการขาดงบประมาณทำให้งานไม่สามารถพัฒนาไปได้ตามที่คาดหวัง การขาดอัตราภาระสอน เป็นสาเหตุรองลงมา หัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอชื่อเห็นว่า การขาดความร่วมมือในการทำงานของอาจารย์ในภาควิชาทำให้งานบางอย่างไม่ประสบผลลัพธ์เรื่องด้วย

๒. ด้านความไม่พึงพอใจต่อการได้รับการยอมรับนับถือ

หัวหน้าภาควิชาที่เข้าสู่ตำแหน่งโดยการเลือกตั้ง โดยการเสนอชื่อและโดยวิธีอื่น มีความไม่พึงพอใจต่อปัจจัยนี้ดังต่อไปนี้

ตาราง ๑๕ จำนวนร้อยละของหัวหน้าภาควิชาที่เข้าสู่ตำแหน่งโดยการเลือกตั้ง โดยการเสนอชื่อ และโดยวิธีอื่น ไม่พึงพอใจต่อการได้รับการยอมรับนับถือ

หัวหน้าภาควิชาเข้าสู่ตำแหน่งโดย

สาเหตุของปัจจัย	การเลือกตั้ง	การเสนอชื่อ	วิธีอื่น		
%	อันดับ	%	อันดับ	%	อันดับ

๑. ผู้บริหารไม่รับฟังความเห็นหรือข้อเสนอ

มีการตอบสนองไม่ เป็นที่น่าพอใจ	๔๐.๐๐	๒	๔๐.๐๐	๒	๔๐.๐๐	๒
--------------------------------	-------	---	-------	---	-------	---

๒. อาจารย์ในภาควิชาไม่ยอมรับนับถือ

ไม่ร่วมมือในการทำงาน	๘๕.๗๙	๑	๖๕.๕๖	๑	๖๕.๗๖	๑
----------------------	-------	---	-------	---	-------	---

๓. วิทยาลัยไม่ได้มอบหมายให้ทำงานอื่นที่

มีความรู้ความสามารถ หรือความถนัด	๒๙.๔๗	๓	๒๙.๔๔	๓	๔๐.๐๐	๒
----------------------------------	-------	---	-------	---	-------	---

จากตาราง ๑๕ แสดงว่า สาเหตุของปัจจัยนี้ล้วนผลความไม่พึงพอใจของหัวหน้าภาควิชา ทั้งค่อไปนี้

๑.๑ ผู้บริหารไม่รับฟังความเห็นหรือข้อเสนอ มีการตอบสนองไม่เป็นที่น่าพอใจ

หัวหน้าภาควิชาโดยการเลือกตั้งไม่พอยใจจำนวน ๔๐.๐๐ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า ผู้บริหารของวิทยาลัยไม่รับฟังความเห็นหรือข้อเสนอของหัวหน้าภาควิชาแม้จะเสนอความเห็นในที่ประชุมแต่มักจะไม่ได้รับการตอบสนอง ผู้บริหารมักจะยืนยันในหลักการเดิมของตนเองอยู่ การเสนอความเห็นมักจะได้รับการตอบสนองในทางลบหรือแปรเจดนา เป็นอย่างอื่นที่ไม่เป็นที่น่าพอใจของหัวหน้าภาควิชา

หัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอขอไม่พอยใจจำนวน ๔๐.๐๐ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า ข้อเสนอของหัวหน้าภาควิชานั้นมีการตอบสนองที่ไม่น่าพอใจ คำตอบที่ได้รับมักจะเป็นคำตอบที่ไม่จริงใจ และมีบ่อยครั้งที่ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญของหัวหน้าภาควิชา หัวหน้าภาควิชาสังเขปเป็นฝ่ายรับมาปฏิบัติ เพียงอย่างเดียวไม่มีโอกาสได้แสดงความคิดเห็น ในที่ประชุมก็มักจะเป็นฝ่ายรับทราบจากฝ่ายบริหารของวิทยาลัย การตอบสนองบางทีก็เป็นเพียงการปลอบใจ แต่ไม่ได้ปฏิบัติตามที่พูดไว้ ข้อเสนอที่เกี่ยวข้องกับการเงินมักจะถูกปฏิเสธทันที

หัวหน้าภาควิชาโดยริชึ่นไม่พอยใจจำนวน ๔๐.๐๐ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า ผู้บริหารมักจะไม่รับฟังข้อเสนอของหัวหน้าภาควิชา การรับฟังบางครั้งก็ไม่จริงใจ กล่าวคือ ไม่ใช่เป็นการรับฟังเพื่อนำไปพิจารณา บางครั้งก็ยังย้อนกลับเป็นผลร้ายต่อผู้เสนออีกด้วย การเสนอขอเงิน-เดือนสองขั้นให้กับอาจารย์ในภาควิชานี้ได้รับการตอบสนองเลย การเปิดสอนหลักสูตรวิชาซึ่งบางสาขาวิชาหัวหน้าภาควิชามีโอกาสได้เสนอความคิดเห็น ผู้บริหารเป็นผู้ตัดสินใจว่าจะเปิดสอนสาขาใด ในภาควิชาไหนบ้าง เป็นต้น การเสนอความเห็นโดยการบันทึกบางครั้งก็มักจะหายเงียบไปเลย

หัวหน้าภาควิชาโดยการเลือกตั้ง โดยการเสนอขอและโดยริชึ่นไม่พอยใจต่อสาเหตุของปัจจัยข้อนี้มา เป็นอันทับที่สองของปัจจัยนี้ หัวหน้าภาควิชาทั้งสามกลุ่มมีความเห็นตรงกันในเรื่องที่ไม่มีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นและผู้บริหารไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นที่หัวหน้าภาควิชาเสนอ แม้บางครั้งจะมีการตอบสนองแต่เป็นการตอบสนองในทางลบ หัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอขอและโดยริชึ่นเห็นตรงกันอีกว่า ผู้บริหารมักจะเป็นผู้เสนอให้หัวหน้าภาควิชารับมาปฏิบัติโดยไม่ต้องแสดงความคิดเห็น

๒.๒ อาจารย์ในภาควิชาไม่ยอมรับนับสือ และไม่ให้ความร่วมมือในการทำงาน

หัวหน้าภาควิชาโดยการเลือกตั้งไม่พอใจจำนวน ๘๕.๗๙% หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า หัวหน้าภาควิชาไม่มีอำนาจในการบริหารบุคคล ไม่มีอำนาจในการบังคับบัญชาอย่างแท้จริง ซึ่งไม่ได้รับการยอมรับการเป็นหัวหน้าหรือเป็นผู้บังคับบัญชา ไม่ได้รับการยอมรับว่า เป็นผู้ที่จะให้คุณให้โทษแก่เขาได้ หัวหน้าภาควิชาจึงเป็นผู้จัดการทางด้านวิชาการของภาควิชา รวมทั้งเป็นผู้ให้บริการแก่ภาควิชาอีกด้วย การไม่ยอมรับนับสือมีผลต่อความร่วมมือในการทำงาน กล่าวคือ อาจารย์ในภาควิชาไม่ให้ความร่วมมือในการทำงานในภาควิชา หัวหน้าภาควิชาต้องใช้ความสัมพันธ์ส่วนตัวขอร้องให้ช่วยเหลือการทำงาน งานของภาควิชาจึงเป็นภาระหนักของหัวหน้าภาควิชา เนื่องจากงานที่มอบหมายแล้วไม่ก้าวหน้า รับงานไปแล้วไม่ทำให้เสร็จทันตามกำหนด ขณะเดียวกันก็มีอาจารย์บางคนที่มีความสามารถ ก็มักจะไปช่วยงานในแผนกหรือฝ่ายต่าง ๆ ของวิทยาลัยทำให้มีเวลาทำงานให้กับภาควิชาน้อยลง หัวหน้าแผนกหรือหัวหน้าฝ่ายจะมีความสำำสูญและมีอิทธิพลต่อเขามากกว่าหัวหน้าภาควิชาของเขาร่อง เนื่องจากหัวหน้าแผนกหรือหัวหน้าฝ่ายสามารถขอความต้องความช่วยเหลือนเจินเดือนสองขั้นให้กับเขาได้ในขณะที่ความเห็นของหัวหน้าภาควิชาในเรื่องนี้ไม่มีน้ำหนัก งานที่ไม่เกี่ยว กับการสอนโดยตรงจึงเป็นหน้าที่ของหัวหน้าภาควิชา ผู้บริหารต้องการเรื่องใดก็ส่งผ่านมาทางหัวหน้าภาควิชาโดยที่หัวหน้าภาควิชาไม่สามารถจะส่งให้การทำต่อไปอีก ผลสุดท้ายก็ต้องลงมือทำเอง

หัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอชื่อไม่พอใจจำนวน ๖๔.๔๔% หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า หัวหน้าภาควิชาเริ่มเข้าทำงานโดยการได้รับมอบหน้าที่การทำงาน แต่ไม่ได้รับมอบอำนาจในการบังคับบัญชาอาจารย์ในภาควิชา ผู้ที่ได้รับการเสนอให้เป็นหัวหน้าภาควิชาจึงไม่ต่อยอดให้รับการยอมรับนับสือ และไม่ได้รับความร่วมมือในการทำงาน ผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อจึงมักเป็นผู้ที่ยังสามารถทำงานหลายอย่างแทนอาจารย์ในภาควิชาได้ เช่น การประชุมในนามภาควิชา การรับงานมาทำแทนภาควิชา ตลอดจนการซัดซีอิจจุหรือซัดหารสุดในการทำงานมาให้อาจารย์ในภาควิชาเป็นต้น ส่วนมากก็มักได้รับการยอมรับเฉพาะในเรื่องอย่างนี้ แต่ไม่ได้รับการยอมรับนับสือว่า เป็นผู้บังคับบัญชาที่สามารถให้คุณหรือให้โทษกับอาจารย์ในภาควิชาได้ เมื่อเป็นเช่นนี้ ความร่วมมือในการทำงานก็จะน้อยลงไป การมอบหมายงานของภาควิชาให้อาจารย์ทำซึ่งต้องมีการทวง มีการถกเถียงกันบ่อย ๆ เพื่อให้งานก้าวหน้าหรือเสร็จทันตามกำหนด หัวหน้าภาควิชาต้องขอให้วิทยาลัยใช้คำสั่งโดยตรงงานจึงจะก้าวหน้าไปได้ งานค้านการสอนมักจะมีรายวิชาที่อาจารย์ไม่อยากสอน หรือไม่ยอมสอน หัวหน้า-

ภาควิชาจึงต้องรับภาระสอน เสีย เอง งานนี้ เทศการฝึกสอน เป็นงานที่ไม่ได้รับความร่วมมือจาก อาจารย์มาก อาจารย์บางคนที่มีความสามารถสูงควรจะทำประโยชน์ให้กับภาควิชาหรือนักศึกษาได้มากก็มักจะได้รับคำสั่งให้ไปช่วยงานในแผนกหรือฝ่ายต่าง ๆ เป็นเหตุให้ไม่สามารถทำงานให้กับภาควิชาได้มากนัก หัวหน้าภาควิชาจึงต้องรับภาระงานของภาควิชา เพิ่มขึ้น

หัวหน้าภาควิชาโดยวิธีอื่นไม่พอใจจำนวน ๖๘.๙๘ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า การดำรงตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาโดยวิธีอื่นนั้นได้รับการยอมรับนับถือจากอาจารย์ในภาควิชาน้อยมาก เพราะไม่ได้เข้าสู่ตำแหน่ง เพราะความสามารถหรือเพราะภารสร้างบารมีมาก่อน เป็นเหตุให้ความร่วมมือมีน้อยลง ไปอีกด้วย หัวหน้าภาควิชาบางคนเปลี่ยนกันดำรงตำแหน่ง หรือขับ slagak เป็นหัวหน้าภาควิชา ย้อมแสลงถึงว่าไม่มีใครยกรับตำแหน่งนี้ในภาควิชานั้นอยู่แล้ว ดังนั้น นอกจากจะไม่ได้รับความร่วมมือแล้ว ยังต้องเป็นผู้ประสานงาน อย่างแก้ปัญหาให้กับอาจารย์ในภาควิชาอีกด้วย งานที่อาจารย์รับไปทำนั้น มีบ่อย ๆ ที่ไม่ทำ เอาตื้อ ๆ และในภาควิชาหนึ่ง อาจารย์ขอแก้ไขแผนการสอนรายวิชาในภาคเรียนหนึ่ง เพราะไม่อยากรสอนรายวิชานั้น และทำได้สำเร็จโดยหัวหน้าภาควิชาไม่ทราบเรื่อง เมื่อทราบเรื่องแล้วก็ไม่สามารถจัดการอะไรได้

หัวหน้าภาควิชาโดยการเลือกตั้ง โดยการเสนอชื่อและโดยวิธีอื่นไม่พอใจต่อสา เทมนี้ของปัจจัยนี้เป็นอันตับที่หนึ่ง ทั้งสามกุ่ม หัวหน้าภาควิชาต่างมีความเห็นสอดคล้องกันว่าไม่ได้รับการยอมรับนับถือและไม่ได้รับความร่วมมือในการทำงานจากอาจารย์ในภาควิชา ทั้งนี้เนื่องจากหัวหน้าภาควิชาไม่มีอำนาจในการบังคับบัญชาอาจารย์ในภาควิชา จึงไม่ได้รับการยอมรับว่า เป็นผู้บังคับบัญชา มีผลไปถึงความร่วมมือในการทำงานมีน้อยลงไป หัวหน้าภาควิชาโดยการเลือกตั้งมีความเห็นอีกว่า หัวหน้าแผนกหรือหัวหน้าฝ่ายที่อาจารย์ในภาควิชาไปทำงานด้วยนั้นจะมีอิทธิพลต่ออาจารย์มากกว่า หัวหน้าภาควิชา เพราะสามารถขอความตือความชอบศักดิ์เสื่อ เสื่อเงิน เสื่อของขั้นให้กับอาจารย์ได้

๒.๓ วิทยาลัยไม่ได้มอบหมายให้ทำงานอื่นที่มีความรู้ ความสามารถหรือความถนัด

หัวหน้าภาควิชาโดยการเลือกตั้งไม่พอใจจำนวน ๔๙.๔๗ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า เมื่อหน้าที่หัวหน้าภาควิชาแล้วมักจะไม่ได้รับแต่งตั้งให้ทำงานอื่น ๆ ของวิทยาลัยอีกขณะที่เข้า เองมีความรู้ ความสามารถหรือความถนัดและ เคยทำอยู่บ้างแล้ว เมื่อมีการแต่งตั้งครั้งใหม่มักจะแต่งตั้งคนอื่นหรือไม่มีชื่อร่วมในคณะกรรมการใหม่นั้นด้วย ทำให้รู้สึกว่า ตนเองไม่มีความรู้ความสามารถที่จะทำงานนั้น บางคนก็รู้สึกเสียดายที่ไม่ได้ทำงานในสกุณั้น ทั้ง ๆ ที่ยังสามารถทำได้อยู่

หัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอชื่อไม่พ่อใจจำนวน ๗๙.๔๘ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า ก่อนได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าภาควิชา ตนเองได้รับมอบหมายจากทางวิทยาลัย ให้เป็นวิทยากร เป็นกรรมการเฉพาะกิจ หรือเป็นหัวหน้าแผนก เป็นต้น เมื่อดำรงตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาแล้ว ก็มีการแต่งตั้งบุคคลอื่นแทน หรือเมื่อหมดภาระแล้วตนเองก็ไม่ได้รับแต่งตั้งอีก หัวหน้าภาควิชางานคนละอกโดยมารยาท และก็ไม่ได้รับการหักทาน หรือไม่ได้รับการทำงานทบทวนทำงานในครั้งต่อไปอีก บางคนคิดว่า เมื่อหมดภาระของหัวหน้าภาควิชาแล้วยังคงจะกลับไปทำงานนั้นอีก เพราะเป็นงานที่มีความดันมาก

หัวหน้าภาควิชาโดยริชื่อไม่พ่อใจจำนวน ๕๐.๐๐ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า การดำรงตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาทำให้ต้องทึ่งงานที่ตนเองมีความรู้ มีความถนัดอยู่แล้ว หลังจากดำรงตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาแล้วก็ไม่ได้รับแต่งตั้งให้ทำงานพิเศษอีก อาจจะทำให้ความรู้ หรือความดันในด้านนั้นลดน้อยลงไป และอาจจะ เป็นไปได้ด้วยว่า ตนเองไม่ได้รับการยอมรับในความรู้ความสามารถทางด้านนั้น ทั้ง ๆ ที่การดำรงตำแหน่งหัวหน้าภาควิชามีความดันน้อยกว่า

หัวหน้าภาควิชาโดยการเลือกตั้งและโดยการเสนอชื่อไม่พ่อใจต่อลา เทธูนี เป็นอันดับที่สาม แต่หัวหน้าภาควิชาโดยริชื่อไม่พ่อใจ เป็นอันดับที่สอง หัวหน้าภาควิชาทั้งสามกลุ่มมีความเห็นสอดคล้องกันว่า หลังจากดำรงตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาแล้ว วิทยาลัยไม่ได้แต่งตั้ง หรือมอบหมายให้ทำงานอื่นที่ซึ่งมีความรู้ ความสามารถหรือความถนัดให้ทำอีก หัวหน้าภาควิชายังอยากระทำการทำงานที่ตนเองมีความรู้ ความสามารถหรือความถนัดน้อย แต่เมื่อไม่ได้รับมอบหมายหรือได้รับแต่งตั้งทำให้รู้สึกว่าตนเองไม่ได้รับการยอมรับในด้านนั้น และมีความเสียดายความรู้ ความสามารถทางด้านนั้นอยู่

๓. ด้านความไม่พึงพอใจต่อสักษะะงาน

หัวหน้าภาควิชาที่เข้าสู่ตำแหน่งโดยการเลือกตั้ง โดยการเสนอชื่อและโดยริชื่อ มีความไม่พึงพอใจต่อปัจจัยดังต่อไปนี้

ตาราง ๑๖ จำนวนร้อยละของหัวหน้าภาควิชาที่เข้าสู่ตำแหน่งโดยการเลือกตั้ง โดยการเสนอชื่อ และโดยรือรื่น ไม่พึงพอใจต่อสักษะของงาน

หัวหน้าภาควิชา เข้าสู่ตำแหน่งโดย

สาเหตุของปัจจัย	การเลือกตั้ง		การเสนอชื่อ		รือรื่น	
	%	อันดับ	%	อันดับ	%	อันดับ
๑. สักษะงานของหัวหน้าภาควิชาไม่ชัดเจน	๖๔.๔๙	๑	๖๒.๕๐	๑	๕๐.๐๐	๗
๒. สักษะงานของหัวหน้าภาควิชาไม่ท้าทาย						
ความสามารถ	๔๙.๘๖	๒	๔๖.๓๓	๒	๕๐.๐๐	๗
๓. หัวหน้าภาควิชาไม่สามารถศึกษาเรื่องงานใหม่						
ในภาควิชา	๔๙.๔๓	๔	๔๑.๖๗	๔	๖๓.๖๔	๑
๔. สักษะงานไม่ส่งเสริมความรู้ ความ						
สามารถ หรือประสบการณ์	๗.๑๔	๖	๗๗.๗๗	๖	๔๗.๔๗	๖
๕. สักษะงานไม่สอดคล้องกับความรู้ ความ						
สามารถ หรือประสบการณ์	๗๔.๗๙	๓	๗๗.๔๐	๔	๔๔.๔๔	๔
๖. หัวหน้าภาควิชาไม่ได้ศึกษางานก่อนรับ						
หน้าที่และไม่ได้รับมอบหมายงานจาก						
หัวหน้าภาควิชาคนก่อน	๔๙.๔๓	๕	๔๗.๙๔	๗	๔๔.๔๔	๒

จากตาราง ๑๖ แสดงว่า สาเหตุของปัจจัยนี้ส่งผลความไม่พึงพอใจของหัวหน้าภาควิชา ดังต่อไปนี้

๑.๑ สักษะงานของหัวหน้าภาควิชาไม่ชัดเจน

หัวหน้าภาควิชาโดยการเลือกตั้งไม่พึงใจจำนวน ๖๔.๔๙ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า สักษะงานในหน้าที่รับผิดชอบของหัวหน้าภาควิชาอย่างไม่มีการกำหนดขอบเขตให้ชัดเจน มีสักษะเป็นงานปีด กล่าวคือ ไม่เป็นที่ทราบกันทั่วไปว่า เมื่อเป็นหัวหน้าภาคแล้วจะต้องทำอะไรบ้าง ผู้ที่ได้รับ

แต่ตั้งต้องลงมือทำงานด้วยตน เองอยู่รับรองหนึ่งจึงจะทราบว่าจะต้องทำอะไรบ้าง หัวหน้าภาควิชาที่ไม่ได้รับการอบรมซึ่งทาง เกี่ยวกับสักษณะงานก่อนเข้ารับหน้าที่ ไม่เคยร่วมงานเป็นรองหัวหน้าภาควิชา หรือ เลขานุการภาควิชา ก่อนเข้ารับหน้าที่ ก็จะต้องทำงานลองผิดลองถูกชั่วระยะ เวลาหนึ่ง ทำให้เสียเวลาและ เป็นการเสี่ยงต่อการทำให้งานเสียหายได้

หัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอขอไม่พ่อใจจำนวน ๖๒.๕๐% หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า สักษณะงานในหน้าที่รับผิดชอบของหัวหน้าภาควิชา เมี้ยงว่าจะมีการกำหนดไว้แต่เป็นการกล่าวถึงขอบเขตกว้าง ๆ ยังไม่ได้นำมาพิจารณาหรือตีความรายละเอียดในแต่ละวิทยาลัย แนววิธีปฏิบัติ เกี่ยวกับงานแต่ละอย่าง เป็นเรื่องที่ต้องศึกษา เอาเอง เป็นส่วนใหญ่ งานที่เกี่ยวข้องกับระเบียบราชการ เฉพาะ เรื่อง เช่น การเงิน การพัสดุ งานสารบรรณ ที่เสี่ยงต่อความผิดพลาดน่าจะมีการอบรมหรือ ประสมนิเทศหัวหน้าภาควิชา ก่อนเข้ารับหน้าที่ เพื่อให้เข้าใจวิธีปฏิบัติ เป็นเรื่อง ๆ จะทำให้ประทัยด้วยกว่าการศึกษาด้วยตนเองมาก

หัวหน้าภาควิชาโดยวิธีอื่นไม่พ่อใจจำนวน ๔๐.๐๐ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่างานหน้าที่รับผิดชอบของหัวหน้าภาควิชานั้นจะได้มีการสัมมนา เนพะวิทยาลัยครุว่าจะให้รับผิดชอบเรื่องอะไร มีอำนาจทำอะไรได้แค่ไหน ควรนำเอารายละเอียดที่กรรมการฝึกหัดครุกำหนดไว้มาตีความร่วมกันระหว่างหัวหน้าภาควิชา และผู้บริหารของวิทยาลัยครุ เพื่อเป็นที่ตกลงและยอมรับกันทุกฝ่าย จึงจะสามารถปฏิบัติให้สอดคล้องกันได้ทั้งระบบ ควรมีคู่มือ เป็นแนวแนวทางปฏิบัติสำหรับหัวหน้าภาควิชาและมีการปรับปรุงให้สอดคล้องกับความเป็นจริง เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขแนวปฏิบัติ ซึ่งมักจะมี เสมอ เมื่อมีการเปลี่ยนหัวผู้บริหาร

หัวหน้าภาควิชาโดยการเลือกตั้งและหัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอขอไม่พ่อใจต่อสาเหตุนี้ เป็นอันกับที่หนึ่ง แต่หัวหน้าภาควิชาโดยวิธีอื่นไม่พ่อใจต่อสาเหตุนี้ เป็นอันตับที่สาม หัวหน้าภาควิชาโดยการเลือกตั้งและหัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอขอ มีความเห็นสอดคล้องกันศือ สักษณะงานในหน้าที่ หัวหน้าภาควิชายังไม่ชัดเจน กรรมการฝึกหัดครุได้กำหนดไว้กว้าง ๆ แต่ละวิทยาลัยครุยังมีการลด มีการเพิ่มเติมต่างกัน แนววิธีปฏิบัติงานก็ยังไม่ชัดเจน หัวหน้าภาควิชาจะต้องลองปฏิบัติตัวเองสัก ระยะหนึ่งจึงจะพอเข้าใจ หัวหน้าภาควิชาโดยวิธีอื่นเห็นว่า ควร เอารายละเอียดของงานในหน้าที่ ของหัวหน้าภาควิชาที่กรรมการฝึกหัดครุมาตีความร่วมกันและกำหนดแนววิธีปฏิบัติให้แน่นอน และสอด-

กล้องกันทั้งระบบ เพื่อให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น

๓.๒ สักษะงานของหัวหน้าภาควิชาไม่ท้าทายความสามารถ

หัวหน้าภาควิชาโดยการ เสือกตั้งไม่พอยใจจำนวน ๔๙.๘๖ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า งานของหัวหน้าภาควิชา มีสักษะท้าทายให้ทำในระยะแรก ๆ ศึกษาจากได้รับเสือกตั้งให้เข้าคำรงตำแหน่งก็มีความตั้งใจที่จะทำให้ดีที่สุด หลังจากทำงานไปไม่นานก็พบว่ามีอุปสรรค ทำให้ท้อถอย เพราะปัญหาหลายอย่างที่ไม่สามารถแก้ไขด้วยตัวเองได้ หัวหน้าภาควิชาบางคนเห็นว่า งานในหน้าที่หัวหน้าภาควิชา เป็นงานประจำที่จะต้องทำตามกำหนดและทำให้เสร็จเป็นเรื่อง ๆ ไป หัวหน้าภาควิชาที่ได้รับ เสือกตั้งครั้งที่สอง เห็นว่างานไม่มีสักษะท้าทายอีก แต่มีความตั้งใจจะทำงานเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องที่เคยทำไว้ เมื่อคำรงตำแหน่งครั้งแรก

หัวหน้าภาควิชาโดยการ เสนอขอไม่พอยใจจำนวน ๔๘.๗๗ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า การคำรงตำแหน่งหัวหน้าภาควิชานั้น เป็นเรื่องที่คนในภาควิชาจะต้องทำหน้าที่มีคุณหนึ่ง ผู้ที่ได้รับการเสนอขอ ก็ตกลอยู่ในภาวะจำยอม งานที่อยู่ในความรับผิดชอบของหัวหน้าภาควิชาไม่ได้ท้าทายให้อยากทำหรืออยากรคำรงตำแหน่งนี้ สักษะงานก็ไม่ต้องใช้ความสามารถอะไรมากmanytask บางคนเห็นว่า อย่างจะติด อย่างจะทำอะไรใหม่ ๆ ขึ้นมาบ้าง เหมือนกัน แต่เมื่อพบอุปสรรคในเรื่องงบประมาณและผู้ร่วมงานก็ทำให้ห้อใจมาก

หัวหน้าภาควิชาโดยวิธีอื่นไม่พอยใจจำนวน ๕๐.๐๐ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า การคำรงตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาไม่ใช่ เพราะงานในหน้าที่นี้ท้าทายความสามารถให้ทำแต่อย่างใด การคำรงตำแหน่ง เป็นการถูกบังคับมาตั้งแต่แรก สักษะงาน เป็นการรับใช้คนอื่นหรือทำงานแทนคนอื่นมากกว่า งานที่ทำก็ เป็นงานธรรมดานั่นเอง เค้นนำสินใจมากไปกว่างานประจำอื่น ๆ บางคนเห็นว่า งานนี้ เป็นงานที่หนักและ เหนื่อย

หัวหน้าภาควิชาโดยการ เสือกตั้งและหัวหน้าภาควิชาโดยการ เสนอขอไม่พอยใจต่อสา เหตุนี้ เป็นอันตับสองของปัจจัยนี้ หัวหน้าภาควิชาโดยวิธีอื่นไม่พอยใจ เป็นอันตับที่สาม หัวหน้าภาควิชาโดยการ เสือกตั้งเห็นว่า งานของหัวหน้าภาควิชา เป็นงานประจำ มีสักษะท้าทายในระยะแรกแต่ เมื่อทำแล้ว มีอุปสรรคที่ไม่สามารถแก้ไขได้ก็ทำให้ท้อถอย หัวหน้าภาควิชาโดยวิธีอื่นมีความเห็นว่าถูกบังคับให้ทำงานในคำแผนหัวหน้าภาควิชา สักษะงาน เป็นงานธรรมดานั่นก็พบว่า เป็นงานหนักด้วย

๓.๓ หัวหน้าภาควิชาไม่สามารถศึกษาเรื่องงานใหม่ในภาควิชา

หัวหน้าภาควิชาโดยการเลือกตั้งไม่พ่อใจจำนวน ๔๙.๔๗ % หัวหน้าภาควิชา มีความเห็นว่า การริเริ่มงานใด ๆ ในภาควิชามักจะพบกับอุปสรรคในเรื่องงบประมาณ ซึ่งได้รับเป็นค่ารัสดูเพียงปีละ ๒,๐๐๐ บาท การขาดกำลังคนในการช่วยทำงาน ทำให้ภาควิชาไม่สามารถศึกษาเรื่องงานขึ้นมาอีก จึงพยายามทำงานที่มีอยู่ให้ดีที่สุดเท่านั้น การไม่ทราบบทบาทและทิศทางของวิทยาลัย-ครุ เป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้ภาควิชาไม่กล้าที่จะศึกษาเรื่องบริการชุมชน หรือการวิจัยได้อีก และถ้าเขียนโครงการไปมักจะไม่ได้รับอนุมัติตามที่เสนอขอ

หัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอขอไม่พ่อใจจำนวน ๔๙.๖๗ % หัวหน้าภาควิชา มีความเห็นว่า ไม่สามารถศึกงานหรือโครงการใหม่ของภาควิชาได้ สาเหตุใหญ่ก็คือ ไม่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณ ประการต่อมา ก็คือ งานที่ทำประจำอยู่ก็มีมากพออยู่แล้ว จึงพยายามทำงานที่มีอยู่ให้เสร็จสิ้น เสียก่อน งานพัฒนาวิชาการของภาควิชา รวมทั้งการเตรียมความพร้อมสำหรับ เปิดสอนหลักสูตรวิชาชีพเป็นงานที่จะต้องทำอย่างแน่นอน แต่เมื่อขาดกำลังคนและกำลังเงินก็ไม่สามารถศึกษาทำไปได้สักวันนัก วิทยาลัยครุบางแห่งให้ประทับดและตัดค่าใช้จ่ายของภาควิชา เช่น ลดเงินค่าหอสหผีกlong ไปเป็นคัน การศึกษาเรียนรู้และการใหม่จึงมักจะไม่ได้รับการสนับสนุน

หัวหน้าภาควิชาโดยวิธีอื่นไม่พ่อใจจำนวน ๖๓.๖๔ % หัวหน้าภาควิชา มีความเห็นว่า ภาค วิชา มีงานที่จะต้องพัฒนา เพิ่มขึ้นอีกมาก โดยเฉพาะภาควิชาที่ก่อตั้งขึ้นมาใหม่ มีกำลังคนน้อยแต่ก็ได้ ก่อตั้งขึ้นแล้วเพื่อรับการ เปิดสอนหลักสูตรวิชาชีพ การพัฒนาภาควิชาทางด้านวิชาการ การรักษาเครื่องมือ สื่อการเรียน ให้มีใช้สะดวกและเพียงพอ สิ่งเหล่านี้หลายภาควิชาอย่างคงได้แต่ศึกษา แต่ไม่สามารถลงมือทำไปได้ตลอด

หัวหน้าภาควิชาโดยการเลือกตั้งและหัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอขอไม่พ่อใจต่อสาเหตุนี้ เป็นอันดับสี่ แต่หัวหน้าภาควิชาโดยวิธีอื่นไม่พ่อใจต่อสาเหตุนี้เป็นอันดับหนึ่ง หัวหน้าภาควิชาทั้งสาม กลุ่มต่างไม่พ่อใจ เพราะไม่มีงบประมาณสนับสนุนอย่างเพียงพอ ทำให้ภาควิชาไม่สามารถมีความศึกษาเรื่องงานหรือโครงการของภาควิชาขึ้นมาอีก การขาดกำลังอาจารย์ เป็นสาเหตุรองลงมา หัวหน้าภาควิชาที่ก่อตั้งใหม่ไม่พ่อใจ เป็นอันดับที่หนึ่ง เพราะภาควิชาเหล่านี้ต้องการพัฒนาตัวเองในหลาย ๆ ด้านให้เท่าเทียมกับภาควิชาที่มีอยู่เดิม และให้สามารถสอนหลักสูตรวิชาชีพได้ดีด้วย

๓.๔ สักษะงานไม่ส่งเสริมความรู้ ความสามารถหรือประสบการณ์

หัวหน้าภาควิชาโดยการแต่งตั้งไม่พ่อใจจำนวน ๗.๙๕ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า การทำงานในหน้าที่หัวหน้าภาควิชาไม่ทำให้ได้รับความรู้ ความสามารถหรือประสบการณ์เพิ่มขึ้น ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ เพียงแต่ทำให้ทำงานเพิ่มขึ้นจากเดิม เช่นการร่วมประชุมในฐานะหัวหน้าภาควิชา การติดต่อประสานงานต่าง ๆ ซึ่งเป็นงานคล้ายงาน เสมือนมากกว่า นอกจากนี้จากนี้มีโอกาสได้รับประสบการณ์หรือความรู้ใหม่ เช่นเดียวกับอาจารย์ที่ว่าไป

หัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอชื่อไม่พ่อใจจำนวน ๕๓.๗๗ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า งานในหน้าที่ของหัวหน้าภาควิชาไม่ทำให้เกิดความรู้ ความสามารถหรือประสบการณ์ใหม่ได้ ฯ การเปลี่ยนแปลงภายในวิทยาลัย เช่น การรวม เป็นสถาบันล้านนาถึงไม่มีผลกระทบ ให้มีการเปลี่ยนแปลงถึงภาควิชาแต่อย่างใด

หัวหน้าภาควิชาโดยรืออื่นไม่พ่อใจจำนวน ๒๗.๘๗ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า การดำรงตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาไม่ทำให้เกิดความรู้ ความสามารถหรือประสบการณ์เพิ่มขึ้นคุ้มค่า กับการทำงานหนักทั้งในเวลาและนอกเวลาราชการ บางคนเกิดความเบื่อหน่ายที่ต้องทำงานซ้ำๆ าก

หัวหน้าภาควิชาโดยการเลือกตั้ง โดยการเสนอชื่อและโดยรืออื่น ฯ ไม่พ่อใจต่อสาเหตุนี้ เป็นอันดับที่หักทั้งสามกลุ่ม ศือไม่พ่อใจต่อสาเหตุนี้อยู่ที่สุดทั้งสามกลุ่ม หัวหน้าภาควิชาทั้งหมดเห็นว่า งานในหน้าที่ของหัวหน้าภาควิชาไม่ช่วยส่งเสริมให้เกิดความรู้ ความสามารถหรือประสบการณ์ ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ

๓.๕ สักษะงานไม่สอดคล้องกับความรู้ ความสามารถหรือประสบการณ์

หัวหน้าภาควิชาโดยการเลือกตั้งไม่พ่อใจจำนวน ๗๕.๘๙ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า การทำงานบริหารในตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาต้องเผชิญกับการแก้ปัญหาต่าง ๆ จนทำให้เบื่อหน่าย การแก้ปัญหาต้องประสานงานกับคนอื่น หรือฝ่ายต่าง ๆ หลายหน่วยงาน การทำงานเช่นนี้ หัวหน้าภาควิชาบางคนไม่มีความคิด หัวหน้าภาควิชาที่ไม่เคยผ่านงานบริหารมาเลย จะพบว่าการทำางานบางครั้งก็มีความรู้สึกของตนเองมาก เช่น การได้รับคำสั่งให้ทำงานโดยตนเองไม่มีโอกาสได้แสดงความคิดเห็น หรือได้แยก เป็นต้น

หัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอชื่อไม่พ่อใจจำนวน ๗๗.๔๐ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็น

ว่า งานบริหารมีสักษณะที่ไม่สอดคล้องกับความรู้ ความสามารถเดิม บางคนอยากรจะทำงาน ด้านวิชาการศึกษาเรียนการสอนเท่านั้น เมื่อได้รับการเสนอชื่อ ก็จะ เป็นต้องยอมรับ คาดว่าจะไม่อุ่นใจครบทวาระ หัวหน้าภาควิชาบางคนเห็นว่า ตนเองไม่สามารถจะเสียสละเพื่อรับภาระหนักเข่นนี้ได้นาน

หัวหน้าภาควิชาโดยวิธีอื่นไม่พอด้วยจำนวน ๔๔.๔๔ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า สักษณะงานของหัวหน้าภาควิชาไม่ทำให้เกิดความสุขในการทำงาน เพราะมีข้อจำกัดในการทำงาน หลายอย่าง การปกครองอาจารย์ในภาควิชามีความแตกต่างจากการปกครองนักศึกษา หัวหน้าภาควิชามีความอึดอัดใจที่ไม่สามารถทำอะไรได้ตามที่ต้องการ มีความต้องการจะลาออกจากบุคลากรบวาระ เพื่อทำงานสอนอย่างเดียวที่มีอิสระมากกว่า

หัวหน้าภาควิชาโดยการเลือกตั้งไม่พอด้วยสาเหตุนี้เป็นอันดับสาม หัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอชื่อและหัวหน้าภาควิชาโดยวิธีอื่นไม่พอด้วยสาเหตุนี้เป็นอันดับที่ห้า หัวหน้าภาควิชาโดยการเลือกตั้ง เห็นว่า งานของหัวหน้าภาควิชาคือการต้องแก้ไขปัญหาต่าง ๆ อุปสรรค แต่หัวหน้าภาควิชามีความสนใจในการประสานงาน บางคนต้องทำงานมีความรู้สึก หัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอชื่อ และโดยวิธีอื่นเห็นว่า ตนเองไม่มีความสนใจในการบริหาร แต่ผู้ที่ทางด้านวิชาการมากกว่าและเรื่องนี้อาจจะเป็นสาเหตุทำให้การดำรงตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาไม่ครบวาระ

๓.๖ หัวหน้าภาควิชาไม่ได้ศึกษางานก่อนรับหน้าที่และไม่ได้รับมอบหมายงานจากหัวหน้าภาควิชาคนก่อน

หัวหน้าภาควิชาโดยการเลือกตั้งไม่พอด้วยจำนวน ๒๙.๔๗ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า การทำงานในหน้าที่หัวหน้าภาควิชาไม่มีความต่อเนื่องกันกับหัวหน้าภาควิชาคนก่อน เพราะไม่ได้ศึกษางานและไม่ได้มีการมอบหมายงานก่อนการเข้ารับตำแหน่งแต่อย่างใด การทำงานเริ่มต้นด้วยความไม่รู้ ต้องใช้ความสามารถในการสืบ เลาะค้นหาว่า งานแต่ละอย่างได้ทำไปถึงขั้นไหนแล้ว บางภาควิชางานไม่เป็นระบบ งานเก่าที่ทำไปแล้วก็ไม่ชัดเจน บางคนต้องสะสางงานเก่าด้วยตนเอง ถ้าไม่ทำ เช่นนั้นงานก็จะไม่ก้าวหน้า การมอบหมายงานควรทำอย่าง เป็นทางการและจริงจังจะทำให้งานต่อเนื่องกัน งานไม่ชัดเจน การให้หัวหน้าภาควิชาคนใหม่มีโอกาสได้ศึกษางานก่อนการเข้ารับหน้าที่ จะช่วยให้มีความชัดเจนและความต่อเนื่องของงาน

หัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอชื่อไม่พ่อใจจำนวน ๔๗.๔๒ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า เมื่อเริ่มทำงานนั้นต้องศึกษางานด้วยตนเอง ถ้าหัวหน้าภาคนก่อนยังอยู่สามารถสอบถามได้ แต่ถ้าถูกยกย้ายหรือไม่อยู่ด้วยเหตุอื่นก็เป็นการเริ่มต้นใหม่ แต่บางคนได้รับคำแนะนำเพียงบางเรื่อง นอกจากนั้นขอให้ศึกษาเอง บางภาควิชามอบหมายแต่บัญชีครุภณฑ์เท่านั้น การไม่ทราบแนวปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ ทำให้เสียเวลามากในการศึกษางานและวิธีการทำงานแต่ละเรื่อง

หัวหน้าภาควิชาโดยวิธีอื่น ไม่พ่อใจจำนวน ๕๕.๕๕ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า การทำงานไม่ได้ทำต่อเนื่องกับหัวหน้าภาควิชาคนก่อน เพราะไม่ได้รับมอบหมายงานหรือได้รับการแนะนำซึ่งจะ บางเรื่องที่มีความเกี่ยวข้องกับระเบียบราชการ เช่นการเงิน การพัสดุ เป็นต้น ต้องมีการศึกษาและต้องปฏิบัติอย่างต่อเนื่องกับหัวหน้าภาควิชาคนก่อน การเริ่มเข้ารับตำแหน่งกลางปีการศึกษาจะทำให้มีปัญหามากกว่าการเริ่มเข้ารับตำแหน่งต้นปีการศึกษา เพราะงานหลายอย่างมีการตัดตอนระหว่างปีการศึกษา หัวหน้าภาควิชาคนใหม่จะสามารถเริ่มงานใหม่ได้มาก

หัวหน้าภาควิชาโดยการเลือกตั้งไม่พ่อใจต่อสาเหตุนี้เป็นอันดับที่ห้า หัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอชื่อไม่พ่อใจ เป็นอันดับที่สาม และหัวหน้าภาควิชาโดยวิธีอื่นไม่พ่อใจ เป็นอันดับที่สอง หัวหน้าภาควิชาทั้งสามกลุ่มนี้ไม่พ่อใจในเรื่องที่ไม่ได้รับการชี้แจงแนะนำ ในมิโอกาสได้ศึกษางานก่อนที่จะเข้ารับตำแหน่ง จะทำให้งานไม่ต่อเนื่องกัน การทำงานต้องหยุดชะงักในบางเรื่อง หัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอชื่อและโดยวิธีอื่นเห็นว่า งานที่เกี่ยวกับระเบียบราชการที่จะมีรับผิดชอบเฉพาะ ควรมีการมอบหมายและตรวจสอบก่อนการมอบหมายให้ถูกต้อง หัวหน้าภาควิชาโดยวิธีอื่นมีความเห็นอีกว่า การมอบหมายงานและการเริ่มต้นทำงาน ควรเริ่มต้นปีการศึกษา การเริ่มต้นทำงานกลางปีทำให้งานชะงักในบางเรื่อง เพราะหัวหน้าภาควิชาคนใหม่ต้องศึกษางานเก่าให้เข้าใจจึงจะทำต่อไปได้

๔. ด้านความไม่พึงพอใจต่อความรับผิดชอบในการทำงาน

หัวหน้าภาควิชาที่เข้าสู่ตำแหน่งโดยการเลือกตั้ง โดยการเสนอชื่อ และโดยวิธีอื่น ไม่พึงพอใจต่อปัจจัยนี้ดังค่อไปนี้

ตาราง ๑๗ จำนวนร้อยละของหัวหน้าภาคริชาที่เข้าสู่ตำแหน่งโดยการเลือกตั้ง โดยการเสนอชื่อ และโดยวิธีอื่น ไม่พึงพอใจต่อความรับผิดชอบในการทำงาน

สาเหตุของปัจจัย	หัวหน้าภาคริชา เข้าสู่ตำแหน่งโดย		การเสนอชื่อ	รูรืออื่น
	การเลือกตั้ง	% อันดับ		
๑. หัวหน้าภาคริชาไม่มีอิสระในการตัดสินใจ ในการทำงานหรือแก้ปัญหาในหน้าที่	๗๙.๔๗	๑	๔๓.๗๕	๑
๒. หัวหน้าภาคริชา มีภาระรับผิดชอบงานเพิ่มขึ้น ทั้งในเวลาและนอกเวลา	๒๘.๕๗	๓	๗๗.๕๐	๓
๓. หัวหน้าภาคริชาต้องรับผิดชอบงานที่ต้อง ^{ปฏิบัติตามระเบียบรากการเฉพาะอย่าง} เพิ่มขึ้น	๗๕.๗๑	๒	๗๙.๕๖	๒
			๗๙.๗๗	๒

จากตาราง ๑๗ แสดงว่าสาเหตุของปัจจัยนี้ส่วนใหญ่ไม่พึงพอใจของหัวหน้าภาคริชา ดังต่อไปนี้

๔.๑ หัวหน้าภาคริชาไม่มีอิสระในการตัดสินใจในการทำงานหรือแก้ปัญหาในหน้าที่หัวหน้าภาคริชาโดยการเลือกตั้งไม่พ่อใจจำนวน ๗๙.๔๗ % หัวหน้าภาคริชา มีความเห็นว่า ในการตัดสินใจเพื่อแก้ไขปัญหา หรือในการตัดสินใจในการทำงานต่าง ๆ หัวหน้าภาคริชาจะต้องประชุมอาจารย์ในภาคริชาเพื่อขอความเห็น การประชุมบางทีก็ทำได้ไม่สะดวกและไม่สามารถทำได้บ่อย ๆ ทำให้มีความซึ่ดอัดในการจะตัดสินใจ เพราะการตัดสินใจที่อาจารย์ในภาคริชาไม่เห็นด้วย มีผลก็อ การไม่ได้รับความร่วมมือในการทำงาน บางคนมีความรู้สึกว่า ถ้าหัวหน้าภาคริชาตัดสินใจเอง หัวหน้าภาคริชต้องรับผิดชอบการทำงานเอง เป็นต้น การตัดสินใจของหัวหน้าภาคริชาบางทีก็ทำให้กระทบกับคนอื่น ทำให้เกิดความซัดแย้ง ก่อให้เกิดบรรยายกาศที่ไม่ประดูนาในภาคริชา

หัวหน้าภาคริชาโดยการเสนอชื่อไม่พ่อใจจำนวน ๔๓.๗๕ % หัวหน้าภาคริชา มีความเห็น

ว่า การตัดสินใจทำงานในภาควิชา หัวหน้าภาควิชาจะใช้รีสิประชุมอาจารย์ในภาควิชา เพื่อสักเลียงความชัดเจน แต่ก็ทำให้ไม่สะดวก การจัดรายวิชาให้อาจารย์ในภาควิชารับผิดชอบสอนก็ต้องประชุม เป็นต้น อาจารย์ในภาควิชาจะต้องมีส่วนร่วมเสมอ ขณะเดียวกันบางเรื่องผู้บริหารจะเป็นผู้ตัดสินใจให้โดยภาควิชา เป็นผู้รับมาปฏิบัติ เท่านั้น ทำให้เกิดความไม่พอใจทั้งหัวหน้าภาควิชาและอาจารย์ในภาควิชาด้วย การให้อาจารย์ในภาควิชาไปทำงานพิเศษนอกภาควิชา หัวหน้าภาควิชาไม่มีโอกาสพิจารณาหรือตัดสินใจในเรื่องนี้เลย ส่วนมากจะส่งตรงไปถึงหัวบุคคลให้ไปช่วยงาน ทั้งภาระหนักให้หัวหน้าภาควิชารับผิดชอบงานเพิ่มขึ้น

หัวหน้าภาควิชาโดยรีสิอื่นไม่พอใจจำนวน ๗๖.๓๖ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า หัวหน้าภาควิชามักจะไม่มีโอกาสได้ตัดสินใจ เรื่องสำคัญ ๆ เพราะผู้บริหารมักจะไม่ถาม แต่ส่งให้ปฏิบัติ เพราะมีการตัดสินใจจากเบื้องบนมา เรียบร้อยแล้ว เมื่อกระทำการเปิดสอนรายวิชาในแต่ละภาคเรียนก็ไม่มีโอกาสตัดสินใจเอง หัวหน้าภาควิชาบางคนเห็นว่า ก่อนจะไม่มีการตัดสินใจด้วยตัวเอง เพราะอย่างน้อยก็ต้องประชุมปรึกษาอาจารย์ในภาควิชา

หัวหน้าภาควิชาโดยการเลือกตั้งและโดยการเสนอชื่อไม่พอใจต่อสาเหตุนี้เป็นอันดับที่หนึ่ง ทั้งสองกลุ่ม แต่หัวหน้าภาควิชาโดยรีสิอื่นไม่พอใจต่อสาเหตุนี้เป็นอันดับที่สองของปัจจัยนี้ หัวหน้าภาควิชาทั้งสามกลุ่มเห็นตรงกันว่า การตัดสินใจจะต้องปรึกษาอาจารย์ในภาควิชาโดยการประชุม หรือปรึกษาส่วนตัว เพื่อให้มีผลในการร่วมมือในการทำงานด้วย หัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอชื่อและโดยรีสิอื่นเห็นว่า การตัดสินใจในบางเรื่อง ผู้บริหารจะตัดสินใจไว้ก่อนแล้วส่งให้ภาควิชาปฏิบัติเท่านั้น เป็นการรับผิดชอบงานซึ่งไม่ได้ตัดสินใจด้วยตนเอง

๔.๒ หัวหน้าภาควิชามีภาระรับผิดชอบงานเพิ่มขึ้นทั้งในเวลาและนอกเวลาราชการ

หัวหน้าภาควิชาโดยการเลือกตั้งไม่พอใจจำนวน ๔๘.๔๗ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า หัวหน้าภาควิชาภาระที่จะต้องรับผิดชอบมาก ต้องทำงานทั้งในเวลาราชการและนอกเวลา ราชการ งานสอนยังคงรับภาระ เช่น เดียวกับอาจารย์ในภาควิชาหรือมากกว่าขณะเดียวกันก็ทำงานบริหารด้วย งานที่ต้องปฏิบัติในฐานะหัวหน้าของภาค เช่น การประชุม มักจะทำนอกเวลาราชการ เวลาเลิกเรียนในตอนเย็นหรือต่อเมื่องไปในเวลากลางศีนักมีบ่อย ๆ ภาควิชาที่อาจารย์ในภาคไปช่วยทำงานที่อื่นมากหัวหน้าภาควิชาต้องรับภาระมากขึ้น

หัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอชื่อไม่พ่อใจจำนวน ๗๘.๔๐ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า หัวหน้าภาควิชาต้องทำงานที่มีสักษะไม่มีใครอยากทำ นอกจากรางวัลที่ต้องทำ เช่น เดียวกับอาจารย์ในภาควิชาแล้ว หัวหน้าภาควิชายังต้องทำงานด้านบริหารงานวิชาการ งานธุรการและทำงานหลาย ๆ อาย่างในฐานะของหัวแทนภาควิชา การมาทำงานก่อนคนอื่นในตอนเช้าและกลับบ้านหลังคนอื่นในตอนเย็น การอยู่ประจำในภาควิชาขณะที่อาจารย์ในภาควิชาอาจจะไม่อยู่หรือไปทำงานอื่นหมด การประชุมเป็นงานที่น่าเบื่อหน่าย เพราะส่วนใหญ่เป็นการเข้าไปรับฟัง เฉย ๆ ไม่มีโอกาสแสดงความคิดเห็น ไม่คุ้มค่ากับเวลาที่เสียไป

หัวหน้าภาควิชาโดยวิธีอื่นไม่พ่อใจจำนวน ๕๐.๙๙ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า การดำรงตำแหน่งหัวหน้าภาควิชา เป็นภาระหนักที่ไม่มีใครอยากรับแต่หัวหน้าภาคนอกกลุ่มนี้ก็หลีกเลี่ยงไม่ได้ เม้าอาจารย์ในภาควิชามีจำนวนน้อยแต่หัวหน้าภาควิชาที่ทำงาน เช่นเดียวกับภาควิชาใหญ่ ๆ หรืออาจจะมากกว่า เพราะอาจารย์ในภาคไปช่วยงานอื่น หัวหน้าภาควิชาต้องรับภาระหนักแทนมากขึ้น งานบางอย่างไม่มีแผนล่วงหน้า เช่น การประชุม ทำให้เสียเวลาและกระทบไปถึงงานอื่นที่วางแผนไว้ล่วงหน้าแล้วรวมทั้งการเข้าร่วมกิจกรรมในนามภาควิชา การให้บริการอาจารย์ในภาควิชาในด้านต่าง ๆ ด้วย

หัวหน้าภาควิชาโดยการเลือกตั้งและหัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอชื่อไม่พ่อใจต่อสาเหตุนี้เป็นอันดับที่สาม แต่หัวหน้าภาควิชาโดยวิธีอื่นไม่พ่อใจ เป็นอันดับที่หนึ่ง หัวหน้าภาควิชาเห็นว่า การดำรงตำแหน่งหัวหน้าภาคนอกการเพิ่มภาระหนักให้กับตน เองทั้งสามกลุ่ม เพราะต้องทำงานทั้งด้านการสอนและการบริหาร นอกจากนี้ยังต้องปฏิบัติงานอื่น ๆ แทนภาควิชา เช่น การประชุม การร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งต้องรับภาระเพิ่มขึ้นทั้งในเวลาและนอกเวลาราชการ หัวหน้าภาควิชาที่เข้าสู่ตำแหน่งโดยวิธีอื่น เห็นว่า การประชุมหรือทำกิจกรรมอื่นที่วิทยาลัยไม่ได้มีแผนล่วงหน้าทำให้เกิดผลกระทบการทำงานอย่างอ่อนด้วย

๔.๓ หัวหน้าภาควิชาต้องรับผิดชอบงานที่ต้องปฏิบัติตามระเบียบรากการเฉพาะอย่างเพิ่มขึ้น

หัวหน้าภาควิชาโดยการเลือกตั้งไม่พ่อใจจำนวน ๗๕.๗๙ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า การดำรงตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาต้องรับผิดชอบงานด้านการเงิน การซื้อ การจ้าง การ

รักษาครุภัณฑ์ งานสารบรรณ ซึ่ง เป็นงานต้องรับผิดชอบการทำให้ถูกต้องตามระเบียบราชการ ซึ่ง แต่ก่อต่างจากการปฏิบัติงานด้านวิชาการ งานเหล่านี้เสี่ยงต่อการทำลายทางวินัยด้วย ดังนั้นหัวหน้าภาควิชาต้องศึกษาระเบียบราชการที่เกี่ยวข้องให้เข้าใจและศึกษาวิธีปฏิบัติในเรื่องนั้น ๆ เป็นการเพิ่มภาระมากขึ้น ระเบียบต่าง ๆ ที่มีจะมีการเปลี่ยนแปลงต้องศึกษาอยู่เสมอ

หัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอชื่อไม่พ่อใจจำนวน ๗๙.๔๔ % หัวหน้าภาควิชา มีความเห็นว่า หัวหน้าภาครับผิดชอบงานด้านการซื้อ การจ้าง ในฐานะเจ้าหน้าที่พัสดุของวิทยาลัย เพราะได้รับคำสั่งแต่งตั้ง เช่นนี้ทุกคนทั้ง ๆ ที่ไม่มีความรู้ เกี่ยวกับเรื่องนี้ หัวหน้าภาควิชา มีภาระต้องศึกษาระเบียบการเงิน การงบประมาณ เพิ่มขึ้น ในทางปฏิบัติ ก็ต้องระมัดระวังในขั้นตอน แบบฟอร์มต่าง ๆ ให้ถูกต้องจะได้ไม่ต้องแก้ไขในภายหลัง การควบคุมอุดมครุภัณฑ์ เป็นภาระอย่างหนึ่งที่หัวหน้าภาควิชาต้องรับผิดชอบไม่ให้เสียหาย สามารถให้กรรมการตรวจสอบได้ทุกปี ถ้าภาควิชา มีครุภัณฑ์มาก ก็ต้องขอแลให้ทั่วถึง

หัวหน้าภาควิชาโดยวิธีอื่นไม่พ่อใจจำนวน ๒๖.๗๗ % หัวหน้าภาควิชา มีความเห็นว่า หัวหน้าภาควิชาต้องรับผิดชอบงานที่เกี่ยวข้องกับระเบียบที่สามารถทำให้เกิดการผิดพลาดได้ระเบียบเหล่านี้เป็นเรื่องละเอียด เป็นภาระมากในการจะศึกษาให้ปฏิบัติได้ถูกต้อง ควรจะมีคนที่รู้ระเบียบที่ให้คำปรึกษาหรือเป็นผู้ทำเรื่องนี้โดยตลอด หัวหน้าภาควิชาจะได้ทำงานด้านวิชาการเท่านั้น

หัวหน้าภาควิชาโดยการ เสือกตั้งและหัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอชื่อไม่พ่อใจต่อสา เทศน์ เป็นอันดับที่สอง หัวหน้าภาควิชาโดยวิธีอื่นไม่พ่อใจ เป็นอันดับที่สาม หัวหน้าภาควิชาทั้งสามกลุ่มนี้เห็นว่า การปฏิบัติงานของหัวหน้าภาควิชาที่เกี่ยวกับการซื้อ การจ้าง ซึ่งเกี่ยวข้องกับระเบียบการเงิน ตลอดจนการควบคุมอุดมครุภัณฑ์ของภาควิชาให้ เป็นไปตามระเบียบพัสดุ เป็นภาระหนักของหัวหน้าภาควิชาที่ต้องรับผิดชอบให้ถูกต้องตามระเบียบเฉพาะ เรื่องนั้น ๆ การทำให้ถูกต้องก็ต้องศึกษาระเบียบ อีกมาก หัวหน้าภาควิชาโดยวิธีอื่นเห็นว่า ควรจะมีเจ้าหน้าที่ที่เข้าใจระเบียบปฏิบัติในเรื่อง เช่นนี้ เป็นผู้ทำหน้าที่แทนหัวหน้าภาควิชา เพื่อหัวหน้าภาควิชาจะได้ทำหน้าที่ด้านวิชาการเท่านั้น

๔. ด้านความไม่พึงพอใจต่อความก้าวหน้าในการทำงาน

หัวหน้าภาควิชาที่เข้าสู่ตำแหน่งโดยการ เสือกตั้ง โดยการเสนอชื่อ และโดยวิธีอื่นไม่พ่อใจ ต่อปัจจัยนี้ตั้งต่อไปนี้

ตาราง ๑๘ จำนวนร้อยละของหัวหน้าภาควิชาที่เข้าสู่ตำแหน่งโดยการเลือกตั้ง โดยการเสนอชื่อ และโดยวิธีอื่น ไม่พึงพอใจต่อความก้าวหน้าในการทำงาน

สาขาวิชา	หัวหน้าภาควิชา เข้าสู่ตำแหน่งโดย		การเสนอชื่อ	การเลือกตั้ง	วิธีอื่น		
	%	อันดับ				%	อันดับ
๑. หัวหน้าภาควิชาไม่มีโอกาสเข้ารับการอบรมสัมมนาหรือศึกษาดูงานเพื่อสร้างเสริมความรู้	๗๙.๔๗	๒	๖๘.๗๕	๑	๕๕.๐๔	๔	
๒. หัวหน้าภาควิชาไม่มีโอกาสสักว่าหน้าในตำแหน่งบริหารหรือตัวแทนนักวิชาการ	๑๐๐.๐	๑	๖๒.๕๐	๓	๕๖.๗๖	๒	
๓. หัวหน้าภาควิชาไม่สามารถพัฒนางานของภาควิชาให้ก้าวหน้า	๖๕.๑๙	๔	๖๕.๕๕	๒	๕๐.๙๑	๑	
๔. หัวหน้าภาควิชาไม่สามารถขยายงานโดยเปิดสอนวิชาเอก วิชาโท หรือสาขาวิชาชีพ	๗๙.๔๗	๒	๔๕.๔๗	๔	๖๘.๗๘	๓	

จากตาราง ๑๘ แสดงว่าสาขาวิชาที่มีผลความไม่พึงพอใจของหัวหน้าภาควิชาตั้งต่อไปนี้

๔.๑ หัวหน้าภาควิชาไม่มีโอกาสเข้ารับการอบรมสัมมนาหรือศึกษาดูงานเพื่อสร้าง-เสริมความรู้

หัวหน้าภาควิชาโดยการเลือกตั้งไม่พอใจจำนวน ๗๙.๔๗ % หัวหน้าภาควิชาไม่สามารถเห็นว่า การดำรงตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาจะมีโอกาสไปร่วมอบรมสัมมนาหรือศึกษาดูงาน น้อยกว่าอาจารย์ในภาควิชา เพราะ เมื่อมีโอกาส เช่นนั้นหัวหน้าภาควิชา ก็จะ เปิดโอกาสให้อาจารย์ในภาควิชา เป็นผู้สมควรได้รับ เสมอ โอกาสสังกัดล่าก็มีน้อยมาก เพราะวิทยาลัยมีงบประมาณจำกัด ไม่สามารถจะ

ให้ไปเข้ารับการอบรมสัมมนาได้บ่อย ๆ บางภาควิชาหัวหน้าภาคร่างด่าแห่งนี้มา ๒ ปี ยังไม่เคยเข้ารับการอบรมสัมมนาเรื่องใด ๆ เลย หัวหน้าภาคริษยาบางคนต้องออกคำใช้จ่ายเองในการไปอบรมสัมมนาที่เห็นว่ามีความจำเป็นต่อการเรียนการสอน แต่วิทยาลัยไม่มีงบประมาณให้ หรือภาคริษยาได้ใช้สิทธิ์ของภาคริษยาในการอบรมไปแล้ว

หัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอขอไม่พ่อใจจำนวน ๖๘.๗๔ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า หัวหน้าภาควิชามีโอกาสได้พัฒนาตนเองโดยการไปร่วมรับการอบรมสัมมนาน้อยมาก เพราะต้องเปิดโอกาสให้อาจารย์ในภาควิชาไปก่อนเสมอเพื่อพัฒนาอาจารย์เป็นประการสำคัญ วิทยาลัยก็มีงบประมาณจำกัดไม่สามารถจะไปได้บ่อยนัก บางวิทยาลัยให้งบประมาณการไปอบรมสัมมนาหรือรับการอบรมคนละ ๑๐๐ บาทต่อปี ถ้ามีอาจารย์ในภาควิชา ๔ คนก็จะได้ ๑,๕๐๐ บาทต่อปีสำหรับภาควิชานั้น ทำให้สามารถไปร่วมการอบรมสัมมนาได้เพียงคนเดียวที่หมดแล้ว บางวิทยาลัยกำหนดขอบเขตจำกัดว่าจะไปรับการอบรมหรือสัมมนาได้เฉพาะในสาขาวิทยาลัยล้านนาเท่านั้นเพื่อการประหยัดงบประมาณ หัวหน้าภาควิชาบางคนเห็นว่าแม้จะมีโอกาสไปร่วมรับการอบรมสัมมนาบ้างแต่บางทีก็ไม่ได้รับความรู้อะไรเพิ่มเติมพอที่จะกล่าวได้ว่าทำให้ก้าวหน้าได้ เป็นการสัมมนาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรซึ่งจะต้องนำมานำปฏิบัติทางด้านวิชาการเป็นต้น

หัวหน้าภาควิชาโดยวิธีอื่นไม่พ่อใจจำนวน ๔๙.๐๙ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า การไปรับการอบรมสัมมนาหรือศึกษาดูงานนั้นหัวหน้าภาควิชาจะเปิดโอกาสให้กับอาจารย์ในภาควิชา ก่อนเสมอ แต่โอกาสเข่นนั้นก็มีน้อยด้วย การอบรมบางเรื่อง เป็นการอบรมที่เอกชน เป็นผู้จัดโดยเฉพาะ ในสาขาวิชาชีพ มีค่าใช้จ่ายสูงวิทยาลัยไม่สามารถให้เข้ารับการอบรมหรือไม่สามารถให้เบิกค่าใช้จ่ายได้ หัวหน้าภาควิชาต้องออกค่าใช้จ่ายเองค่าไม่สูงเกินไป โอกาสของหัวหน้าภาควิชาจะมีก็ต่อเมื่อมี การเจาะจงหัวบุคคลให้ไปร่วมรับการอบรมหรือสัมมนา เท่านั้นซึ่งมีน้อยมาก

หัวหน้าภาควิชาโดยการเลือกตั้งไม่พ่อใจต่อสาเหตุนี้เป็นอันดับที่สอง หัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอขอไม่พ่อใจต่อสาเหตุนี้เป็นอันดับที่หนึ่ง และหัวหน้าภาควิชาโดยวิธีนี้ไม่พ่อใจต่อสาเหตุนี้เป็นอันดับที่สี่ หัวหน้าภาควิชาทั้งสามกลุ่ม เห็นว่า โอกาสที่หัวหน้าภาควิชาจะสร้างเสริมความรู้โดยการไปร่วมรับการอบรม สมมนาทรีศึกษาดูงานนั้นมีอย่างมาก หากมีการอบรมสมมนาคีจะ เปิดโอกาสให้อาชารย์ในภาควิชาไปก่อน เพื่อพัฒนาอาจารย์ นอกจากนั้นงบประมาณก็มีจำกัดไม่สามารถจะไปได้บ่อย ๆ การไปรับการอบรมโดยออกค่าใช้จ่ายเองก็อาจทำได้เฉพาะ เมื่อค่าใช้จ่ายที่ต้องเสียไม่สูงเกินไป

๕.๒ หัวหน้าภาควิชาไม่มีโอกาสก้าวหน้าในตำแหน่งบริหารหรือตำแหน่งวิชาการ

หัวหน้าภาควิชาโดยการเลือกตั้งไม่พ่อใจจำนวน ๙๐๐.๐๐% หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า วิทยาลัยครุไม่ได้สนับสนุนหัวหน้าภาควิชาในเรื่องความก้าวหน้าในตำแหน่งทางวิชาการ เป็นพิเศษแต่ประการใด การส่งเสริมความก้าวหน้าทางวิชาการก็ไม่ได้สร้างบประมาณสนับสนุนด้านการวิจัย การเขียนตำราทางวิชาการ หรือการลดชั่วโมงสอนสำหรับอาจารย์ที่จะเขียนตำรา หรือทำวิจัยก็ยังไม่ได้ทำกันอย่างจริงจัง ผู้ที่ต้องการความก้าวหน้าก็ต้องขวนขวยหาเอง อาจารย์ในภาควิชาสามารถทำได้ถูกว่าหัวหน้าภาควิชา เพราะมีเวลาว่างมากกว่าหัวหน้าภาควิชา อาจารย์สามารถใช้เวลาว่างในการทำวิจัยหรือเขียนตำราทางวิชาการได้ขณะที่หัวหน้าภาควิชาจะใช้เวลาว่างจากการสอนในการทำงานบริหาร งานธุรการของภาควิชา สำหรับความก้าวหน้าในตำแหน่งทางการบริหารนั้น เป็นสิ่งที่หัวหน้าภาควิชาไม่มีความสนใจ การเป็นผู้บริหารของวิทยาลัยไม่ได้มีเกณฑ์ว่า จะต้องเป็นหัวหน้าภาควิชามาก่อน แต่ขึ้นอยู่กับการทำทางภาคและแนวเสียงสนับสนุนมากกว่า

หัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอชื่อไม่พ่อใจจำนวน ๖๒.๔๐% หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า ความก้าวหน้าในแห่งนี้หัวหน้าภาควิชาไม่มีโอกาสอยกว่าอาจารย์ในภาควิชา การทำงานในหน้าที่หัวหน้าภาควิชาทำให้ไม่มีเวลาว่างในการทำวิจัยหรือเขียนตำรา วิทยาลัยไม่ได้ให้การสนับสนุนอาจารย์ในเรื่องนี้ ผู้บริหารมักจะพูดว่าให้การสนับสนุนในด้านนี้แต่ความเป็นจริงยังไม่ได้สร้างบรรยากาศให้เกิดความสนใจ ผู้ที่มีความสนใจและใช้เวลาว่างทำเองก็จะมีโอกาสทำได้สำเร็จและโอกาสเข่นนี้ ก็ไม่ค่อยมีสำหรับหัวหน้าภาควิชา หัวหน้าภาควิชาที่มีความสามารถทางด้านการทำงานทำวิจัยก็มีบ้าง แต่ขาดการสนับสนุนทางด้านทุน วิทยาลัยไม่ได้สนับสนุนให้พิมพ์เผยแพร่ผลงานทำให้ขาดกำลังใจด้วย สำหรับตำแหน่งทางการบริหารก็เป็นความก้าวหน้าที่หัวหน้าภาควิชาไม่มีความสนใจที่จะก้าวหน้าทางนี้

หัวหน้าภาควิชาโดยวิธีอื่นไม่พ่อใจจำนวน ๘๖.๓๖% หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า หัวหน้าภาควิชาไม่ได้รับการส่งเสริม เป็นพิเศษให้มีความก้าวหน้าทางด้านตำแหน่งทางวิชาการ หัวหน้าภาควิชาคงทำหน้าที่สอน เท่ากันหรือมากกว่าอาจารย์ในภาควิชา ขณะเดียวกันก็ทำงานด้านบริหารงานภาควิชาไปด้วย โอกาสที่จะทำงานวิจัยหรือเขียนตำราที่มีน้อย วิทยาลัยไม่ได้ให้ทุนอุดหนุน ไม่ได้ลดจำนวนชั่วโมงให้กับผู้ที่จะทำวิจัยหรือเขียนตำรา เลย การขวนขวยหาความก้าวหน้าในทางนี้ก็ขาดแรงจูงใจ เพราะเมื่อทำไปแล้วก็ไม่ได้รับการปรับเงินเดือนให้สูงขึ้น ส่วนตำแหน่งทางการบริหารไม่มี

ความสนใจที่จะทำมากไปกว่าหัวหน้าภาควิชาอีก

หัวหน้าภาควิชาโดยการเสือกตั้งไม่พอใจต่อสาเหตุนี้เป็นอันดับที่หนึ่ง หัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอชื่อไม่พอใจ เป็นอันดับที่สามและหัวหน้าภาควิชาโดยวิธีอื่นไม่พอใจ เป็นอันดับที่สอง หัวหน้าภาควิชาทั้งสามกลุ่มมีความเห็นตรงกันว่า วิทยาลัยไม่ได้ให้การสนับสนุนเป็นพิเศษหรือให้โอกาสเป็นพิเศษแก่หัวหน้าภาควิชา หัวหน้าภาควิชาสังคมมีโอกาส เช่นเดียวกันกับอาจารย์ธรรมชาติทั่วไป ศักดิ์มีความสนใจกับความสามารถทำริสอร์ฟหรือเขียนตำราได้ การทำหน้าที่หัวหน้าภาควิชามีเวลาว่างน้อยกว่าอาจารย์ธรรมชาติทำให้เป็นอุปสรรค ส่วนการทำให้โอกาสสภากาแฟทางตำแหน่งผู้บริหาร หัวหน้าภาควิชาไม่อยากก้าวหน้าในทางนี้

๔.๓ หัวหน้าภาควิชาไม่สามารถพัฒนางานของภาควิชาให้ก้าวหน้า

หัวหน้าภาควิชาโดยการเสือกตั้งไม่พอใจจำนวน ๖๔.๗๔ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า เมื่อครั้งตัวแทนหัวหน้าภาควิชาแล้วไม่สามารถทำให้งานของภาควิชาก้าวหน้ากว่าเดิม เพราะไม่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณเพียงพอ ภาควิชาได้รับรัฐสวัสดิ์นักงานปกติแต่ไม่ได้รับงบพัฒนาโครงการต่าง ๆ ของภาควิชา งานที่ทำในภาควิชา เป็นงานประจำที่ทำอยู่แล้วมากกว่างานพัฒนาทางด้านวิชาการ

หัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอชื่อไม่พอใจจำนวน ๖๔.๔๘ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า งานของภาควิชาต้องการงบประมาณสนับสนุนเพื่อพัฒนางานให้สามารถบริการนักศึกษาที่เปิดสอนสาขา วิชาซึ่งไปแล้ว บางภาควิชาได้อาศัยค่าวัสดุฝึกมาพัฒนางานของภาควิชาโดยการผลิตสื่อที่จำเป็นโดยการซื้อวัสดุให้นักศึกษาทำ แต่ก็คงได้สื่อการสอนที่ไม่มีคุณภาพตามความต้องการ ครุภัณฑ์ที่จำเป็นก็ไม่ได้รับเพิ่ม เดิมอีกเมื่อจะทำโครงการ เพื่อขออนุมัติก็ไม่ได้รับการสนับสนุนจนหัวหน้าภาควิชาไม่อยากจะเขียนโครงการอีก

หัวหน้าภาควิชาโดยวิธีอื่นไม่พอใจจำนวน ๔๐.๔๙ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า ภาควิชาได้รับงบประมาณสนับสนุนในการพัฒนางานของภาควิชาน้อยมาก ภาควิชาที่เปิดใหม่มีความจำเป็นต้องพัฒนา เครื่องมือ สื่อการเรียนอีกมาก รวมทั้งครุภัณฑ์สำนักงาน เอกสารตำรา เรียนที่เป็นภูมิอ อาจารย์ยังไม่เพียงพอ วิทยาลัยใช้เกณฑ์ในการจัดสรรงบประมาณสำหรับภาควิชาใหม่ เช่นเดียวกับภาควิชาที่มีอยู่เดิม ยังทำให้ภาควิชาที่เปิดใหม่ไม่สามารถพัฒนางานให้ดี เทียบกับภาควิชาที่มีอยู่เดิมได้

หัวหน้าภาควิชาโดยการ เสือกตึ้งไม่พอใจต่อสาเหตุนี้เป็นอันดับที่สี่ หัวหน้าภาควิชาโดยการ เสนอขอไม่พอใจ เป็นอันดับที่สองและหัวหน้าภาควิชาโดยวิธีอื่นไม่พอใจ เป็นอันดับที่หนึ่งของปัจจัยนี้ หัวหน้าภาควิชาทั้งสามกลุ่ม เห็นว่า ภาควิชาได้รับงบประมาณน้อย ไม่เพียงพอสำหรับการพัฒนางานของภาควิชา หัวหน้าภาควิชาโดยการ เสนอขอของบุคคลใช้เงินรัฐบูรณะของนักศึกษามาพัฒนางานแต่ก็ยังทำได้น้อย หัวหน้าภาควิชาโดยวิธีอื่นโดย เฉพาะภาควิชาที่เปิดใหม่มีความจำเป็นต้องพัฒนาสู่การสอนครุภัณฑ์สำนักงาน ให้ทัดเทียมภาควิชาที่มีอยู่เดิมแล้ว แต่ก็ไม่สามารถทำได้ตามความต้องการ

๔.๔ หัวหน้าภาควิชานิ่มสามารถขยายงานโดย เปิดสอนวิชาเอก วิชาโท หรือสาขาวิชาชีพ

หัวหน้าภาควิชาโดยการ เสือกตึ้งไม่พอใจจำนวน ๗๙.๔๗ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า ภาควิชามีความประสงค์จะขยายงานด้านวิชาการโดยการ เปิดสอนวิชาเอก วิชาโทหรือ เปิดสอนสาขา วิชาชีพ แต่ยังไม่สามารถทำได้ เพราะขาดอาจารย์ การ เสื่อนไหลอาจารย์มาช่วยก็ยังไม่สามารถทำได้ ทั้ง ๆ ที่มีความพร้อมด้านอื่นอยู่แล้ว บางภาควิชาจะ เปิดสอนและ เปิดรับสมัครแล้วแต่ไม่มีผู้สมัคร ในสาขานั้นจึงต้องงด เปิดสอน

หัวหน้าภาควิชาโดยการ เสนอขอไม่พอใจจำนวน ๔๕.๘๘ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า ภาควิชามีความประสงค์จะ เปิดสอนวิชาเอกหรือวิชาโท บางภาควิชาได้มีการ เตรียมการไว้แล้วแต่ยังขาดอัตรากราฟสัมภาษณ์ไม่สามารถ เปิดสอนได้ การ เปิดสอนโดยไม่มีความพร้อมจะมีปัญหามาก หลายภาควิชาที่ เปิดสอนไปก่อนแล้วโดยคาดว่าจะได้รับการสนับสนุนด้านอัตรากราฟสัมภาษณ์และงบประมาณในภายหลัง แต่ไม่ได้รับการสนับสนุนตามความคาดหมาย ทำให้เกิดปัญหาทางด้านการเรียนการสอนและอาจจะกระทบไปถึงคุณภาพของผู้เรียนอีกด้วย

หัวหน้าภาควิชาโดยวิธีอื่นไม่พอใจจำนวน ๖๘.๐๘ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า ภาควิชามีความประสงค์จะ เปิดสอนวิชาเอก หรือสาขาวิชาชีพอื่นโดยได้พยายามเตรียมการเพื่อให้มีความพร้อมที่จะ เปิดสอนได้ แต่ในระยะนี้วิทยาลัยไม่มีอัตราบรรจุใหม่มาเพิ่ม ทำให้ไม่มีอัตรากราฟสัมภาษณ์เพิ่มตามความต้องการของภาควิชา บางภาควิชา เปิดสอนไปแล้ว เพราะถูกบังคับ หรือหัวหน้าภาควิชาในขณะ เดียว กันลงมือให้ เปิด เมื่อ เปิดแล้วไม่ได้รับความร่วมมือช่วยเหลือจากวิทยาลัยหรือจากภาควิชา อื่น ทำให้เกิดปัญหาด้านการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก บางภาควิชาที่ได้รับอนุมัติให้ขยาย เปิดสอน

สาขาวิชาชีพก็มีความพอใจในระดับแรก แต่เมื่อไม่ได้รับการสนับสนุนก็ไม่มีความพอใจ

หัวหน้าภาควิชาโดยการเลือกตั้งไม่พอใจต่อสาเหตุนี้เป็นอันดับที่สอง หัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอชื่อไม่พอใจ เป็นอันดับที่สี่ และหัวหน้าภาควิชาโดยวิธีอื่นไม่พอใจ เป็นอันดับที่สาม หัวหน้าภาควิชาทั้งสามกลุ่มมีความเห็นว่า ภาควิชามีความประஸ์จะ เปิดสอนวิชาเอก วิชาโท หรือสาขาวิชาชีพ โดยได้พยายามเตรียมการ แต่ก็ขาดการสนับสนุนทางด้านกำลังอาจารย์ผู้สอน ภาควิชาไม่ได้รับอัตรากำลังเพิ่มทั้งการเสนอในหลักจากภาควิชาอื่นหรือการบรรจุใหม่ หัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอชื่อและหัวหน้าภาควิชาโดยวิธีอื่นเห็นว่า การขาดความพร้อมแต่ เปิดสอนไปก่อนจะทำให้เกิดปัญหาในภายหลัง มีผลกระทบถึงคุณภาพของผู้เรียนด้วย

๖. ด้านความไม่พึงพอใจต่อนโยบายและการบริหารงาน

หัวหน้าภาควิชาที่เข้าสู่ตำแหน่งโดยการเลือกตั้ง โดยการเสนอชื่อ และโดยวิธีอื่นไม่พึงพอใจต่อปัจจัยนี้ดังต่อไปนี้

ตาราง ๑๙ จำนวนร้อยละของหัวหน้าภาควิชาที่เข้าสู่ตำแหน่งโดยการเลือกตั้ง โดยการเสนอชื่อ และโดยวิธีอื่น ไม่พอใจต่อนโยบายและการบริหารงาน

สาเหตุของปัจจัย	หัวหน้าภาควิชาเข้าสู่ตำแหน่งโดย			
	การเลือกตั้ง	การเสนอชื่อ	วิธีอื่น	
	%	อันดับ	%	อันดับ
๑. ระบบงานสารบรรณ หนังสือราชการ คำสั่ง				
บันทึกข้อความ ล่าช้าไม่สะดวก	๒๙.๔๗	๕	๓๓.๗๗	๕
๒. นโยบายการเปลี่ยนแปลงบทบาทของ				
วิทยาลัยครุและความเกลื่อนไหวยังไม่				
เป็นที่น่าพอใจ	๙๐๐.๐	๑	๘๕.๔๒	๑

ตาราง ๑๙ (ต่อ)

สา เทศของปัจจัย	หัวหน้าภาควิชาเข้าสู่ตำแหน่งโดย		การ เสือกตั้ง %	การ เสนอชื่อ %	รับ %	รับ %
	อันดับ %	อันดับ %				
๓. หัวหน้าภาควิชาไม่มีส่วนร่วมในการวางแผน-						
งานวิชาการ	๗๗.๔๗	๒	๗๗.๕๐	๑	๔๔.๔๔	๗
๔. การบริหารงานภายในวิทยาลัยคู่ ยัง						
ไม่สะดวกต่อการทำงานของภาควิชา	๗๗.๔๗	๒	๗๘.๙๖	๑	๘๖.๗๖	๑

จากตาราง ๑๙ แสดงว่าสา เทศของปัจจัยนี้ส่งผลความไม่พึงพอใจของหัวหน้าภาควิชา ดังต่อไปนี้

๖.๑ ระบบงานสารบรรณ หนังสือราชการ คำสั่ง บันทึกข้อความ ล่าช้าไม่สะดวก หัวหน้าภาควิชาโดยการเสือกตั้งไม่พอดีจำนวน ๒๙.๔๗ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า หนังสือราชการ คำสั่ง บันทึกข้อความ ที่ภาควิชาส่งขึ้นไปหรือมาจากหน่วยงานอื่นยังไม่สะดวก ใช้เวลานานมีผลกระทบไปถึงการทำงานของภาควิชา ทำให้ภาควิชามีเวลาในการตัดสินใจ หรือการปฏิบัติงานน้อยลง การเสนอหนังสือขึ้นไปหรือลงนามมีขั้นตอนต่าง ๆ มาก มีการติดค้างเป็นจุด ๆ โดยเฉพาะจุดที่อาจารย์ผู้ท่าหน้าที่รับผิดชอบแห่งนั้นมีงานต้องทำที่อื่นหรือมีภาระในการสอนด้วย จะทำให้ล่าช้าลงไปอีกมาก หัวหน้าภาควิชาต้องห่วง ศึกษาเรื่อง เสนอเพื่อให้เร็วขึ้นทำให้เป็นภาระที่เพิ่มขึ้น โดยไม่จำเป็น ผู้บริหารความอ่อนน้อมใจหรือตัดตอนการบริหารงานสารบรรณไปเสียบ้าง โดยเฉพาะเรื่องที่เป็นงานประจำไม่เกี่ยวกับนโยบาย

หัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอชื่อไม่พอดีจำนวน ๗๗.๗๗ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า งานสารบรรณของวิทยาลัยไม่มีเจ้าหน้าที่โดยตรง วิทยาลัยให้อาจารย์เป็นผู้ท่าหน้าที่เหล่านี้ ความล่าช้า ความไม่สะดวกซึ่งเกิดขึ้นบ่อย ๆ เพราะอาจารย์ต้องทำหน้าที่สอนด้วย และใช้เวลาว่างจากการสอนมาทำงานสารบรรณ หนังสือราชการที่เข้ามามากจะรอการพิจารณาตามโถะต่าง ๆ นานโดย

ไม่จำเป็น บางเรื่องไม่ควรจะเสนอถึงอธิการແຕ່ກໍต้องนำเสนอท่าให้ล้ำช้าไปอีก

หัวหน้าภาควิชาโดยวิธีอื่นไม่พอยใจจำนวน ๒๗.๔๗ % หัวหน้าภาควิชา มีความเห็นว่า งานสารบรรณของวิทยาลัยมีระบบที่ดีทั้งการเสนอขึ้นไปหรือลงมา แต่มักจะล่าช้า เพราะผู้ที่ทำงานด้านนี้คืออาจารย์ซึ่งทำหน้าที่สอนด้วย ผู้ทำหน้าที่นี้ก็มีการเปลี่ยนแปลงศั不住คคลอยู่เสมอ จึงทำให้มีการศึกษางานใหม่ มีการเปลี่ยนแปลงวิธีปฏิบัติอยู่บ่อยๆ ทำให้ล่าช้า อาจจะมีการทำผิดพลาดและต้องแก้ไขอยู่เสมอ ทำให้การเสนอเรื่องราวต่างๆ ล่าช้า หรือหนังสือเข้ามาถึงภาควิชาเมื่อเวลาสำหรับปฏิบัติระยะสั้น ต้องมีการเร่งรัดให้ทันตามกำหนด ทำให้ได้คุณภาพงานที่ไม่ดี บางทีก็เลยก่อหนดไปแล้ว

หัวหน้าภาควิชาโดยการเสือกตั้งและหัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอข้อมูลไม่พอยใจต่อสาเหตุนี้ เป็นอันดับที่สี่ แต่หัวหน้าภาควิชาโดยวิธีอื่นไม่พอยใจต่อสาเหตุนี้ เป็นอันดับที่สาม หัวหน้าภาควิชาทั้งสาม กลุ่มนี้มีความเห็นว่า งานสารบรรณ คือ หนังสือราชการ คำสั่ง บันทึกข้อความ ยังล่าช้านากเนื่องจากให้อาจารย์ทำหน้าที่สอนมาทำหน้าที่เกี่ยวกับงานสารบรรณ ขั้นตอนในการเสนอ ก็มีมากควรลดขั้นตอนลง หัวหน้าภาควิชาโดยวิธีอื่นเห็นว่าการเปลี่ยนแปลงศั不住คคลที่ทำหน้าที่นี้บ่อยๆ ทำให้ล่าช้า เพราะต้องเสียเวลาศึกษางานใหม่

๖.๒ นโยบายการเปลี่ยนแปลงบทบาทของวิทยาลัยครุและความเคลื่อนไหวยังไม่เป็นที่น่าพอใจ

หัวหน้าภาควิชาโดยการเสือกตั้งไม่พอยใจจำนวน ๙๐๐.๐๐ % หัวหน้าภาควิชา มีความเห็นว่า การเปลี่ยนแปลงบทบาทของวิทยาลัยครุ เป็นความเคลื่อนไหวของผู้บริหารในระดับสูงที่จะให้มีการเปิดสอนวิชาชีพสาขาอื่นนอกเหนือจากวิชาชีพครุ ในระดับภาควิชา มีการเริ่มเปิดสอนวิชาชีพในบังคับ อาจารย์ในภาควิชาที่ต้องรับผิดชอบหลักสูตรที่เปิดสอนก็ยังคงไม่ได้มีการพัฒนาตัวเองไปมาก งบประมาณในการเตรียมการสำหรับเปิดสอนสาขาชีพก็มีจำกัด ภาควิชาที่เปิดสอนไปแล้วก็ประสบปัญหาในการเรียนการสอนมาก การเสื่อโน้ตให้อาจารย์ให้ช่วยเหลือกันในภาควิชา ในคณะวิชา หรือในระดับวิทยาลัยก็ยังไม่สามารถทำได้ตามนโยบายแม้ว่านโยบายนี้จะเป็นนโยบายที่ดี ความเคลื่อนไหวของวิทยาลัยครุในการรวมกัน เป็นสาขาวิชาล้านนาเน้น หัวหน้าภาควิชา ยังไม่เข้าใจชัดเจนในบทบาทของสาขาวิชาลัย ระบบการบริหารของวิทยาลัยครุ เดิมก็ยังมีอยู่จังหวะเดิมอย่างไร แต่หัวหน้าภาควิชาบางคนเห็นว่า เป็นการเปลี่ยนแปลงแต่เชื้อของวิทยาลัยครุ แต่ภายนอกยังไม่มีการเปลี่ยนแปลง ใน

เรื่องการรับนักศึกษาเข้าเรียนโดยมีการสوبرรวมกันในสาขาวิชาล้านนา หัวหน้าภาควิชาบางคนเห็นว่าทำให้สาขาวิชาล้านนาเป็นภาระและมีค่าใช้จ่ายสูง เนื่องจากต้องจัดตั้งห้องเรียนเพิ่มเติม แต่ก็มีความต้องการเรียนสาขาวิชาล้านนาอยู่บ้าง ดังนั้นจึงได้มีการจัดตั้งห้องเรียนเพิ่มเติมในชั้นต้นๆ ของสาขาวิชาล้านนา

หัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอขอไม่พ่อใจจำนวน ๘๕.๔๒ % หัวหน้าภาควิชา มีความเห็นว่า การที่สาขาวิชาล้านนาจะเปลี่ยนแปลงบทบาทจากการผลิตครุอย่างเดียวมาเพิ่มการผลิตสาขาวิชาเชิงชั้นด้วยนั้น เป็นการเพิ่มบทบาทใหม่โดยที่ไม่มีการเพิ่มงบประมาณสนับสนุน เป็นการเปลี่ยนแปลงที่ไม่ได้เตรียมความพร้อม เป็นการหนีปัญหาการผลิตครุล้นตลาด แต่การเปิดสอนสาขาวิชาเชิงชั้นยังไม่ได้รับความสนใจจากผู้เรียนมากนัก เพราะมีผู้สมัครเรียนในสาขาวิชาที่เปิดสอนน้อยมาก บางสาขาวิชาไม่มีผู้สมัครครบตามจำนวนที่ต้องการ สาขาวิชาที่เปิดสอนไม่ได้มีการสำรวจความต้องการของผู้เรียนไว้ล่วงหน้า รวมทั้งความเชื่อถือของคนภายนอกที่มีต่อสาขาวิชาที่เปิดสอนยังไม่แน่ใจว่าจะได้รับความเชื่อถือมากแค่ไหน การรวมสาขาวิชาล้านนาเข้าเป็นสาขาวิชาล้านนา ยังไม่แน่ใจว่าจะช่วยแก้ปัญหาอะไรได้มาก การวางแผนที่จะพัฒนาสาขาวิชาล้านนา เป็นสถาบันอุดมศึกษาโดยการรวมกัน เป็นสาขาวิชาล้านนา หัวหน้าภาควิชาบางคนยังไม่แน่ใจว่าจะเป็นแนวทางที่ถูกต้อง เพราะยังไม่มีการเปลี่ยนแปลงระบบบริหารที่ชัดเจน สาขาวิชาล้านนาเป็นสาขาวิชาล้านนาอยู่ เช่นเดิม ทิศทางของสาขาวิชาล้านนา อนาคตยังไม่ชัดเจนสำหรับหัวหน้าภาควิชา ความเคลื่อนไหวต่างๆ ของสาขาวิชาล้านนา ไปในระดับที่น่าพอใจมากนัก

หัวหน้าภาควิชาโดยวิธีอื่นไม่พ่อใจจำนวน ๗๗.๔๗ % หัวหน้าภาควิชา มีความเห็นว่า การเปลี่ยนแปลงบทบาทของสาขาวิชาจากการผลิตครุ เป็นสถาบันผลิตสาขาวิชาเชิงชั้น เป็นการเปลี่ยนแปลงที่เร็วเกินไป สาขาวิชาไม่ได้มีการเตรียมการล่วงหน้า ไม่มีการเตรียมอาจารย์ที่จะสอน ไม่มีการเตรียมเครื่องมือต่างๆ ที่เป็นสื่อการเรียนการสอนล่วงหน้า การจัดตั้งคณะวิชาและภาควิชาขึ้นมา เพื่อเตรียมเพื่อรับผิดชอบสาขาวิชาใหม่ก็ไม่มีงบประมาณสนับสนุนอย่างเพียงพอ ภาควิชาที่เปิดสอนสาขาวิชาเชิงชั้นยังไม่ได้รับการสนับสนุนอย่างเต็มที่ทำให้กระทบกระเทือนต่อคุณภาพนักศึกษา หัวหน้าภาควิชาเห็นว่า เป็นการเพิ่มบทบาทให้กับภาควิชาแต่ไม่ได้เพิ่มคนหรือเพิ่มงบประมาณตามความจำเป็น การรวมสาขาวิชาล้านนาเป็นสาขาวิชาล้านนา ยังไม่สามารถจะแก้ปัญหาอะไรได้ เพราะไม่มีโครงสร้างทางการบริหารที่ชัดเจนที่จะทำให้มองเห็นว่าจะมีการช่วยเหลือแก้ไขปัญหาซึ่งกันและกันได้ หัวหน้าภาควิชาเชิงชั้น คาดว่า การรวมสาขาวิชาล้านนาเป็นสาขาวิชาล้านนาจะยังไม่ใช่การพัฒนาที่ถูกต้อง คงจะมีวิธีอื่นที่ดีกว่านี้อีก

หัวหน้าภาควิชาโดยการเลือกตั้งและหัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอชื่อไม่พ่อใจต่อสาเหตุข้อ
นี้เป็นยังตับที่หนึ่งทั้งสองกลุ่ม หัวหน้าภาควิชาโดยวิธีอื่นไม่พ่อใจต่อสาเหตุนี้เป็นยังตับที่สอง หัวหน้า
ภาควิชาทั้งสามกลุ่มนี้เห็นว่า การเปลี่ยนแปลงบทบาทของวิทยาลัยครุรังนี้เป็นการเพิ่มบทบาทที่เร็วเกิน
ไป วิทยาลัยครุยังไม่ได้เตรียมพร้อมทั้งบุคคลและงบประมาณสนับสนุนภาควิชา การรวมวิทยาลัยครุ
เป็นสหวิทยาลัยล้านนาภัยยังไม่ได้สร้างความมั่นใจในการแก้ปัญหาได้ สหวิทยาลัยล้านนาภัยยังไม่มีความ
ชัดเจนทั้งในระบบบริหารและทิศทางในอนาคต หัวหน้าภาควิชาโดยการเลือกตั้งเห็นว่า สหวิทยาลัย
ล้านนา เริ่มสร้างปัญหาตั้งแต่การรับนักศึกษาเข้าเรียน หัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอชื่อและโดยวิธีอื่น
เห็นว่า การรวมเป็นสหวิทยาลัยนั้นยังไม่ใช่แนวทางการพัฒนาวิทยาลัยที่ถูกต้อง น่าจะมีรูปแบบอื่นที่ดี
กว่านี้

๖.๓ หัวหน้าภาควิชาไม่มีส่วนร่วมในการวางแผนงานวิชาการ

หัวหน้าภาควิชาโดยการเลือกตั้งไม่พ่อใจจำนวน ๗๙.๔๓ % หัวหน้าภาควิชามีความ
เห็นว่า หัวหน้าภาควิชาไม่มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนงานวิชาของวิทยาลัย การปิดสอนรายวิชาต่างๆ
ทางฝ่ายวิชาการจะเป็นผู้กำหนดให้ หัวหน้าภาควิชาจะรับทราบ เมื่อมีตารางเรียนออกมาก่อน เรียบร้อยแล้ว
บางภาคเรียนหัวหน้าภาควิชาอาจจะมีโอกาสเสนอความต้องการในการจัดทำกำหนดการ เปิดรายวิชา
ประจำปี เมื่อกำหนดออกมาก่อนแล้วอาจจะมีการเปลี่ยนแปลงโดยที่หัวหน้าภาควิชาไม่ทราบล่วงหน้าก็ได้
แผนงานทางวิชาการบางที่ก็กำหนดไว้เฉย ๆ ซึ่งไม่มีรายละเอียดชัดเจนให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติ

หัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอชื่อไม่พ่อใจจำนวน ๗๗.๕๐ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า
การทำแผนงานวิชาการของวิทยาลัยนั้นหัวหน้าภาควิชาไม่มีส่วนในการเสนอความคิดเห็นหรือไม่มีส่วน
ในการร่วมทำแผน หัวหน้าภาควิชาจะรับทราบ เมื่อแผนกำหนดการ เปิดสอนรายวิชาต่าง ๆ ทำเสร็จ
แล้ว แผนดังกล่าวก็มีการเปลี่ยนแปลงบ่อย ๆ โดยหัวหน้าภาควิชาไม่มีส่วนร่วมในการแก้ไข หัวหน้า
ภาควิชาบางคนกล่าวว่ามีส่วนในการเสนอความคิดเห็น หรือมีส่วนร่วมในการทำแผนแต่เมื่อมีการ
เปลี่ยนแปลงหัวหน้าภาควิชาไม่มีโอกาสทราบล่วงหน้า

หัวหน้าภาควิชาโดยวิธีอื่นไม่พ่อใจจำนวน ๘๕.๘๘ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า
แผนงานวิชาการไม่มีความชัดเจนสำหรับหัวหน้าภาควิชา การปิดสอนวิชาชีพบางสาขา เปิดสอนก่อน
กำหนดทำให้เกิดปัญหาสำหรับภาควิชาที่ยังไม่พร้อมที่จะเปิด บางครั้งทางฝ่ายวิชาการ เทียงแต'

สอบถาม เมื่อมีโอกาส เจอกันกับหัวหน้าภาคร้อยบัง เอิญ ก็ใช้เป็นข้อมูลในการทำแผนโดยไม่ได้ให้โอกาส หัวหน้าภาคริชามีเวลาพิจารณาให้รับคอบเสียก่อน

หัวหน้าภาคริชาโดยการเลือกตั้งไม่พอใจต่อสาเหตุนี้ เป็นอันดับที่สอง หัวหน้าภาคริชาโดย การเสนอชื่อและหัวหน้าภาคริชาโดยวิธีอื่นไม่พอใจต่อสาเหตุนี้ เป็นอันดับที่สาม หัวหน้าภาคริชาทั้งสาม กลุ่มนี้มีความเห็นว่า การทำแผนงานทางด้านวิชาการนั้น หัวหน้าภาคริชาไม่มีส่วนร่วมในการทำแผนหรือ เสนอความคิดเห็นและความต้องการของภาคริชา แผนที่ทำแล้วก็มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขโดยหัวหน้า ภาคริชาไม่มีโอกาสสรับทราบในการแก้ไข หัวหน้าภาคริชาโดยการเลือกตั้งเห็นว่า แผนงานวิชาการ บางเรื่องไม่มีรายละเอียดไม่สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้ หัวหน้าภาคริชาโดยวิธีอื่นมีความเห็นเพิ่ม เติมว่า ข้อมูลในการทำแผนงานวิชาการบางครั้งก็มีการสอบถามแต่ไม่ให้เวลาในการพิจารณาตามสม- ควร

๖.๔ การบริหารงานภายในวิทยาลัยครุยังไม่สะทกต่อการทำางานของภาคริชา

หัวหน้าภาคริชาโดยการเลือกตั้งไม่พอใจจำนวน ๗๙.๔๓ % หัวหน้าภาคริชามีความเห็นว่า การบริหารงานภายในของวิทยาลัยไม่เอื้ออำนวยความสะดวกสำหรับหัวหน้าภาคริชา ผู้บริหาร ให้ความสำคัญต่องานด้านวิชาการน้อยกว่างานด้านการพัฒนาอาคารสถานที่ สนาม รั้ว คลอกไม้ ฯลฯ เป็นเหตุให้ภาคไม่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาของภาคริชา การทำงานในบางเรื่อง ไม่มีแผนล่วงหน้าหัวหน้าภาคริชาเป็นฝ่ายปฏิบัติไม่สามารถปฏิบัติได้ทันตามกำหนด ทำให้งานอื่นที่จะต้อง ปฏิบัติตามแผนกราบทบกระ เทื่อนไปด้วย การขออนุมัติในบางเรื่องมีขั้นตอนในการพิจารณาหลายขั้นตอน ในการพิจารณา หัวหน้าภาคริชาต้องศึกษาด้วยตัวเอง เพื่อให้กับความต้องการของภาคริชา

หัวหน้าภาคริชาโดยการเสนอชื่อไม่พอใจจำนวน ๗๙.๔๒ % หัวหน้าภาคริชามีความเห็นว่า วิทยาลัยครุยังมีการเปลี่ยนแปลงบทบาทจากการผลิตครุภัณฑ์สาขาวิชาชีพอื่น ภาคริชาที่ประสงค์จะเปิด สอนหรือภาคริชาที่เปิดสอนไปแล้วแต่ยังขาดอาจารย์ มีความประสงค์จะขอเงินให้อาจารย์มาช่วย สนับสนุนก็ไม่สามารถจะทำได้ การบริหารเวลาทำงานของอาจารย์ยังไม่ได้ทำจริงซึ่ง อาจารย์ใช้ เวลาว่างไปทำกิจธุระส่วนตัวได้ วิทยาลัยมีงบประมาณที่จำกัดจึงน่าจะมีแผนระยะยาวสำหรับ เป็นแนว ทางปฏิบัติที่ภาคริชาสามารถยกเป็นแนวทางในการทำงานได้ หัวหน้าภาคริชาน่าจะมีส่วนร่วมในการ วางแผนในการเปิดสอนสาขาวิชาชีพต่าง ๆ ร่วมกันจะได้แผนงานที่ดีกว่าต่างคนต่างคิดต่างคนต่างจะ

พยากรณ์เปิดสอนในภาคของตนเอง

หัวหน้าภาควิชาโดยวิธีอื่นไม่พอใจจำนวน ๘๙.๗๖ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า การบริหารงานภายในวิทยาลัยหลายเรื่องยังไม่สะดวกต่อการทำงานของหัวหน้าภาควิชา ผู้บริหารมองปัญหาต่าง ๆ ในทศนะที่แตกต่างกัน ผู้บริหารมีความเห็นไม่สอดคล้องกันในเรื่องเดียวกัน สิ่งเหล่านี้ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการทำงานของหัวหน้าภาควิชาที่จะต้องประสานงานขอความสนับสนุนจากหลายฝ่าย สาขาวิชาหรือภาควิชาใดที่ผู้บริหารให้ความสนใจก็จะได้รับการสนับสนุนมากเป็นพิเศษ แต่งานใดหรือภาควิชาใดที่ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญ การพิจารณาเรื่องต่างๆ มักจะล่าช้า หัวหน้าภาควิชาบางคนเห็นว่า การทำงานจะสะดวกต้องขอว่าผู้บริหารมีความสนใจที่จะทำเรื่องใด หรือชอบเล่นเรื่องใด ควรจะทำโครงการหรืองานในสักษณะนั้นซึ่งจะผ่านสะดวก การเปิดสอนสาขาวิชาซึ่งต่าง ๆ นั้น ถ้าเปิดในสาขาวิชาที่ผู้บริหารมีความสนใจก็จะได้รับการสนับสนุนดี การทำงานที่มีขั้นตอนมากก็ทำให้ไม่สะดวก การเปลี่ยนตัวบุคคลบ่อย ๆ หรือมีคนที่ไม่มีความรอบรู้มาทำงาน ก็ทำให้เกิดความล่าช้าไม่สะดวก เช่นกัน

หัวหน้าภาควิชาโดยการเลือกตั้งและหัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอชื่อไม่พอใจต่อสาเหตุนี้ เป็นอันดับที่สอง แต่หัวหน้าภาควิชาโดยวิธีอื่นไม่พอใจต่อสาเหตุนี้เป็นอันดับที่หนึ่ง หัวหน้าภาควิชาโดยการเลือกตั้งและหัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอชื่อเห็นว่าผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญของงานวิชาการ ไม่ให้การสนับสนุนเท่าที่ควร การบริหารงานไม่มีแผนที่ชัดเจนล่วงหน้า หัวหน้าภาควิชาโดยวิธีอื่นเห็นว่า ผู้บริหารเน้นความสำคัญของงานหรือภาควิชาต่าง ๆ ไม่เท่ากัน ให้การสนับสนุนงานหรือภาควิชาที่คนเองมีความสนใจ การมอบงานคนที่ไม่เข้าใจงานก็ทำให้งานไม่สะดวกและล่าช้าด้วย

๓. ด้านความไม่พึงพอใจต่อวิธีการปกครองบังคับบัญชา

หัวหน้าภาควิชาที่เข้าสู่ตำแหน่งโดยการเลือกตั้ง โดยการเสนอชื่อและโดยวิธีอื่นไม่พึงพอใจต่อปัจจัยนี้ดังต่อไปนี้

ตาราง ๒๐ จำนวนร้อยละของหัวหน้าภาควิชาที่เข้าสู่ตำแหน่งโดยการเลือกตั้ง โดยการเสนอชื่อ และโดยวิธีอื่นไม่พ่อใจต่อวิธีการปกครองบังคับบัญชา

สาเหตุของปัจจัย	การเลือกตั้ง		การเสนอชื่อ		วิธีอื่น	
	%	อันดับ	%	อันดับ	%	อันดับ
๑. วิทยาลัยส่งอาจารย์ในภาควิชาให้ทำงาน นอกภาควิชาโดยหัวหน้าภาควิชาไม่ทราบ	๕๐.๐๐	๙	๖๔.๔๔	๑	๗๗.๒๗	๑
๒. ภาควิชาได้รับการสำคัญมากที่สุด ของประเทศไทย	๒๘.๔๗	๕	๔๖.๒๕	๒	๖๘.๗๘	๒
๓. ผู้บริหารไม่สามารถให้คำแนะนำสำหรับ การทำงานให้แก่บุคลากร	๗๕.๗๙	๒	๔๕.๔๗	๓	๖๓.๖๔	๓
๔. วิทยาลัยใช้ระบบการเสนอชื่อ ของอาจารย์	๗๕.๗๙	๒	๔๕.๔๗	๓	๖๓.๖๔	๓
๕. ไม่มีส่วนได้เสีย	๗๕.๗๙	๒	๔๕.๔๗	๓	๖๓.๖๔	๓

จากตาราง ๒๐ แสดงว่าสาเหตุของปัจจัยนี้ส่งผลความไม่พึงพอใจของหัวหน้าภาควิชา
ดังต่อไปนี้

๑. วิทยาลัยส่งอาจารย์ในภาควิชาให้ทำงานนอกภาควิชาโดยหัวหน้าภาควิชาไม่ทราบ
หัวหน้าภาควิชาโดยการเลือกตั้งไม่พ่อใจจำนวน ๕๐.๐๐ % หัวหน้าภาควิชามีความ
เห็นว่า วิทยาลัยต้องการอาจารย์ในภาควิชาไปช่วยทำงานในแผนกหรือฝ่ายต่าง ๆ หรือหน่วยงานอื่น
ที่อยู่นอกภาควิชา วิทยาลัยมักจะออกคำสั่งไปยังอาจารย์ผู้นั้นโดยตรง โดยหัวหน้าภาควิชาไม่ทราบ
และไม่มีโอกาสพิจารณา วิทยาลัยไม่ให้ความสำคัญแก่หัวหน้าภาควิชาในฐานะที่เป็นผู้บังคับบัญชาขับดู-

ขอบภาควิชา เมื่ออาจารย์ไปทำงานยื่นเอกสารวิชาทำให้งานในภาควิชาเพิ่มขึ้น เพราะถูกกลดกำลังคนลงไป บางที่หัวหน้าภาควิชาต้องรับภาระนั้นแทน การมอบหมายงานอย่างยื่นให้กับอาจารย์ผู้อื่นทำก็มักจะชัดขึ้น เพราะมีงานมากอยู่แล้ว นอกจากนั้นยังทำให้เกิดปัญหาทางการบริหารในภาควิชา เพราะอาจารย์ที่ไปช่วยงานมักจะได้รับพิจารณา เสื่อนเงิน เดือนสองเดือนโดยหัวหน้าภาควิชาไม่ได้ออกชดเชย เดียวกันอาจารย์ในภาควิชาคนอื่นก็ไม่มีโอกาสได้รับพิจารณา ความสนใจงานภาควิชาของอาจารย์ที่ไปช่วยงานอื่นมีน้อยลง

หัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอขอไม่พ่อใจจำนวน ๖๔.๔๘ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า เมื่อวิทยาลัยต้องการให้อาจารย์ในภาควิชาไปช่วยงานในฝ่าย แผนก หรือหน่วยงานอื่นในวิทยาลัย วิทยาลัยจะมีกำลังอุปกรณ์ให้อาจารย์ไปปฏิบัติงานโดยหัวหน้าภาควิชาไม่ทราบ การปฏิบัติเช่นนี้ เป็นการปอกครองบังคับบัญชาที่ข้ามขั้นตอนและ เป็นการไม่ให้ความสำคัญแก่หัวหน้าภาควิชา หัวหน้าภาควิชา เป็นผู้รับผิดชอบติดตามและดูแลในภาควิชา งานในภาควิชาได้มีการมอบหมายไว้ชัดเจนแล้ว อาจารย์ที่ไปทำงาน เช่นนี้ส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ที่มีความสามารถสูงและทำงานเก่ง ภาควิชาสังฆารักษ์ กำลังสำคัญ นอกจากนี้ยัง เป็นการแสดงให้เห็นว่าผู้บริหารวิทยาลัยไม่ได้ให้ความสำคัญกับงานด้านวิชาการ อาจารย์ที่ไปทำงานนอกภาควิชาบางคนจะไม่มีช่วงไม่สอน ทำให้ความสมัพนธ์กับภาควิชาลดลงไป บางคนแหบจะไม่มีความรู้สึกว่าตนเองสังกัดภาควิชาอะไร เพราะไม่เคยมีส่วนร่วมทำงานหรือ มีความสมัพนธ์กับภาควิชาเลย การไปทำงาน เช่นนี้จะให้โอกาสหัวหน้าภาควิชาได้มีส่วนในการพิจารณาบุคคลโดยสับเปลี่ยนกับไปทำ อย่างน้อยที่สุดก็ควรจะบอกให้ทราบบ้างก่อนจะออกคำสั่ง

หัวหน้าภาควิชาโดยร้อยอันไม่พ่อใจจำนวน ๗๗.๔๗ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า การที่วิทยาลัยให้อาจารย์ไปทำงานพิเศษนอกภาควิชาโดยใช้คำสั่งของวิทยาลัย คำแนะนำโดยหัวหน้าภาควิชาไม่ทราบนั้น เป็นการลดความสำคัญของหัวหน้าภาควิชา ระบบการบริหารงานน่าจะมีการผ่านตามขั้นตอนศึกษาคณวิชาลงมาถึงหัวหน้าภาควิชา การออกคำสั่งต้องไปยังหัวหน้าภาควิชา นอกจากทำให้เสียระบบแล้ว ยังเป็นการกระทบต่อการทำงานในภาควิชา กระทบต่ออาจารย์คนอื่นในภาควิชาที่จะต้องรับภาระทำงานมากขึ้นอีกด้วย ผู้บริหารมักจะพิจารณาให้เงินเดือนสองเดือนแก่อาจารย์ที่ไปทำงานพิเศษ เช่นนี้ อาจารย์ที่ไปทำงานก็มักจะหุ่นเทเวลาให้กับงานดังกล่าว ทำให้เกิดหักคนติดที่ไม่ต้องงานด้านวิชาการ มีผลเสียต่อการเรียนการสอนในภาควิชา

หัวหน้าภาควิชาโดยการเลือกตั้ง โดยการเสนอชื่อ และโถยรือสืบไม่พ่อใจต่อสาเหตุนี้เป็นขันตับที่หนึ่งทั้งสามกลุ่ม หัวหน้าภาควิชามีความเห็นตรงกันว่า การที่วิทยาลัยให้อาจารย์ไปทำงานในฝ่าย แผนก สูนย์หรือหน่วยงานอื่นที่ไม่ใช่งานของภาควิชาโดยการออกคำสั่งโดยตรงไม่ผ่านหัวหน้าภาควิชานั้น เป็นการไม่ให้ความสำคัญแก่หัวหน้าภาควิชาผู้ที่หน้าที่รับผิดชอบงานของภาควิชา ทำให้อาจารย์คนอื่นในภาควิชามีภาระที่จะต้องทำงานแทนอาจารย์คนนั้น อาจารย์ที่ไปทำงานดังกล่าวมากได้รับพิจารณา เสื่อนเงิน เตือนสองขั้น ทำให้เห็นว่างานของภาควิชามีความสำคัญอย่างกว่าการทำงานฝ่าย แผนก หรือสูนย์ที่วิทยาลัยมีคำสั่งให้ทำ หัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอชื่อเห็นว่า น่าจะเปิดโอกาสให้หัวหน้าภาควิชาได้พิจารณาศักดิ์สูตรด้วย นอกจากนั้นยังทำให้อาจารย์ที่ไปทำงานนอกภาควิชามีความสมพนธ์กับภาควิชาน้อยลงไปอีกด้วย

๗.๒ ภาควิชาได้รับการจัดสรรทรัพยากร งบประมาณ พ.ส.ด. อัตราภาระ ไม่เป็นที่น่าพอใจ

หัวหน้าภาควิชาโดยการเลือกตั้งไม่พ่อใจจำนวน ๔๘.๔๗ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า การจัดสรรทรัพยากร ไม่จำเป็นอัตราภาระ เงิน พ.ส.ด. ยังมีการเหลือมล้า ไม่มีความเสมอภาค เกณฑ์ในการจัดสรรควรจะพิจารณาด้วยประกอบทั้ง ๑ อย่าง ภาควิชาที่ก่อตั้งใหม่มีความขาดแคลนมาก ภาควิชาที่มีอาจารย์มากควรจะได้รับงบคำรับสอดสาน้งานมาก เป็นต้น เกณฑ์ในการจัดสรรทรัพยากรควรเป็นเกณฑ์ที่เป็นที่ยอมรับในระหว่างหัวหน้าภาควิชาด้วยกัน เพื่อจัดสรรทรัพยากรที่มืออยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์มากที่สุด

หัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอชื่อไม่พ่อใจจำนวน ๕๖.๒๕ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า ผู้บริหารของวิทยาลัยที่มีส่วนในการจัดสรรทรัพยากร ทั้งการเงิน พ.ส.ด. หรือภาระ คน ซึ่งไม่ได้มองว่าขณะนี้วิทยาลัยกำลังทำอะไร กำลังเน้นเรื่องอะไรอยู่ ควรจะหุ่นทรัพย์ไว้ในด้านใด ไม่ควรตั้งผลประโยชน์เข้าไปปั่นกระแสวิชาหรือภาควิชาที่ตนเองสังกัดอยู่ ภาควิชาที่เปิดสอนสาขาวิชาซึ่งที่ยังขาดแคลนควรจะได้รับการสนับสนุนมากเป็นพิเศษ ผู้บริหารควรจะเข้าใจสกัดภายนอก และความจำเป็นของแต่ละภาควิชาด้วย

หัวหน้าภาควิชาโดยรือสืบไม่พ่อใจจำนวน ๖๘.๑๙ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า ผู้บริหารของวิทยาลัยให้ความสำคัญกับงานบริหาร การพัฒนาอาคารสถานที่ การเดินทางไปร่วมประชุม

มากกว่า้งานด้านวิชาการ ในขณะที่วิทยาลัยมีงบประมาณจำกัด แต่งานพัฒนาอาคารสถานที่ก็ยังได้บุประมาณส่วนใหญ่ไปดำเนินการอยู่

หัวหน้าภาควิชาโดยการเลือกตั้งไม่พ่อใจต่อสาเหตุนี้เป็นอันดับที่สี่ แต่หัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอชื่อและหัวหน้าภาควิชาโดยริชีอินไม่พ่อใจต่อสาเหตุนี้เป็นอันดับที่สอง หัวหน้าภาควิชาเห็นว่าผู้บริหารไม่ได้ให้ความเสมอภาคหรือความเป็นธรรมในการจัดสรรทรัพยากรแก่ภาควิชา หัวหน้าภาควิชาโดยการเลือกตั้งเห็นว่า การจัดสรรมไม่มีเกณฑ์ที่แน่นอน หัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอชื่อเห็นว่าผู้บริหารบางคนจัดสรรมให้กับภาควิชาหรือคณะวิชาของตน เองมาก เป็นพิเศษ และหัวหน้าภาควิชาโดยริชีอินเห็นว่าวิทยาลัยจัดสรรงบประมาณให้กับการพัฒนาอาคารสถานที่มากกว่างานด้านวิชาการ

๗.๓ ผู้บริหารไม่สามารถให้คำแนะนำปรึกษา ซึ่งจะในการทำงานหรือแก้ไขปัญหา เป็นที่น่าพอใจ

หัวหน้าภาควิชาโดยการเลือกตั้งไม่พ่อใจจำนวน ๕๔.๗๙ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า เมื่อมีปัญหาในการทำงานหัวหน้าภาควิชาจะไปขอคำแนะนำปรึกษาผู้บริหารของวิทยาลัย หัวหน้าภาควิชามักจะไม่ได้รับคำแนะนำที่น่าพอใจ คำแนะนำที่ได้ไม่สามารถจะนำมาใช้แก้ปัญหาในการทำงานได้ หัวหน้าภาควิชาบางคนไม่ได้รับคำตอบหรือคำแนะนำที่ดี ต้องพยายามแก้ไขปัญหาด้วยตัวเอง

หัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอชื่อไม่พ่อใจจำนวน ๔๕.๔๑ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า การขอคำแนะนำปรึกษาในการทำงานหรือแก้ไขปัญหา ผู้บริหารมักจะไม่ได้คำแนะนำที่น่าพอใจ ผู้บริหารหลายคนแนะนำไม่ตรงกัน บางครั้งแนะนำให้ทางแก้ปัญหาด้วยตนเอง การแก้ไขปัญหาด้วยตัวเองในบางครั้งนั้นก็สามารถช่วยแก้ไขปัญหาให้กับผู้บริหารด้วย หัวหน้าภาควิชาบางคนเห็นว่า คำแนะนำที่ได้รับบางทีก็ใช้ไม่ได้ เมื่อมีปัญหาที่ผู้บริหารจะต้องซึ่งจะให้หัวหน้าภาควิชาเข้าใจ ผู้บริหารบางคนก็มักจะเลียงบางประเด็น ปัญหาความซัดแย้งระหว่างอาจารย์ผู้บริหารมักจะให้หัวหน้าภาควิชาแก้ไขปัญหานั้นด้วยตัวเอง

หัวหน้าภาควิชาโดยริชีอินไม่พ่อใจจำนวน ๖๓.๖๔ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่าการขอคำแนะนำ ปรึกษา ผู้บริหารมักจะหลอกเลียงปล่อยให้หัวหน้าภาควิชาแก้ไขปัญหาด้วยตัวเอง บาง คนให้คำแนะนำในการแก้ปัญหา แต่คำแนะนำก็เป็นสิ่งที่รู้กันอยู่แล้วและไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้จริงๆ

ปัญหาระท่วงภาควิชาที่มักจะปล่อยให้หัวหน้าภาควิชาไปกลงกันเอง เมื่อได้ผลอย่างไรก็แจ้งให้ทราบด้วย

หัวหน้าภาควิชาโดยการเลือกตั้งไม่พ่อใจต่อปัจจัยนี้มาก เป็นอันดับที่สอง หัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอชื่อและโดยวิธีอื่นไม่พ่อใจต่อปัจจัยนี้ เป็นอันดับที่สาม หัวหน้าภาควิชาทั้งสามกลุ่มนี้มีความเห็นสอดคล้องกันว่า เมื่อมีปัญหาในการทำงานหัวหน้าภาควิชาจะไปขอคำแนะนำจากผู้บริหารของวิทยาลัย แต่คำตอบที่ได้รับมักจะแก้ปัญหาไม่ได้ ไม่ได้รับคำตอบหรือคำแนะนำที่น่าพอใจ หัวหน้าภาควิชาต้องแก้ไขปัญหาด้วยตัวเอง

๗.๔ วิทยาลัยใช้ระบบที่บังคับอาจารย์ยังไม่สมบูรณ์

หัวหน้าภาควิชาโดยการเลือกตั้งไม่พ่อใจจำนวน ๗๔.๗๙ % หัวหน้าภาควิชา มีความเห็นว่า การใช้ระบบที่บังคับอาจารย์ในวิทยาลัยครุภารตีคือที่ดีที่สุด ทำให้ขาดระเบียบมีการบังคับเป็นบางคน ยกเว้นเป็นบางคน มีการบังคับเรื่องการลงเวลาราชการ แต่ไม่มีการควบคุมการใช้เวลาราชการ อาจารย์ซึ่งใช้เวลาราชการตามใจชอบจนขาดคุณธรรม ขาดความเป็นระเบียบ

หัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอชื่อไม่พ่อใจจำนวน ๒๕.๑๑ % หัวหน้าภาควิชา มีความเห็นว่า การใช้ระบบที่บังคับไม่ได้ใช้อย่างสมบูรณ์ เสมอในทุกเรื่อง การใช้ระบบที่บังคับมีเครื่องครดเป็นบางเรื่อง บางเวลา และมีการยืดหยุ่นเป็นบางเรื่องบางเวลา หัวหน้าภาควิชาที่ไม่มีโอกาสที่จะใช้ระบบที่บังคับอาจารย์ เพราะไม่ได้รับมอบหมายอานาจในเรื่องนี้ ระเบียบการเงิน พส拿出 มีการควบคุมด้านการซื้อและการเบิกจ่าย แต่ไม่มีมาตรฐานการควบคุมในการใช้ การบำรุงรักษายังไม่มีการใช้มาตรฐานการประทัดหรือควบคุมการใช้สิ่งสาธารณูปโภค การใช้ยานพาหนะของวิทยาลัยที่มีการเข้มงวดบางเรื่อง และปล่อยปละละเลยสำหรับบางคน

หัวหน้าภาควิชาโดยวิธีอื่นไม่พ่อใจจำนวน ๔๔.๔๔ % หัวหน้าภาควิชา มีความเห็นว่า วิทยาลัยไม่ได้ใช้ระบบที่บังคับอย่างสมบูรณ์ เสมอ มีการยืดหยุ่นขาดระเบียบ ยืดหยุ่นในบางเรื่องและเครื่องครดเป็นบางเรื่อง ยังขาดระบบการควบคุมที่ดี ไม่สามารถติดตามได้ในหลายๆ เรื่อง และขาดระบบการนิเทศงาน

หัวหน้าภาคโดยเลือกตั้ง ไม่พ่อใจเป็นอันดับที่สอง หัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอชื่อ และหัวหน้าภาควิชาโดยวิธีอื่นไม่พ่อใจต่อปัจจัยนี้ เป็นอันดับที่สาม หัวหน้าภาควิชาทั้งสามกลุ่มนี้มีความเห็นตรง

กันว่า การใช้รัฐบาลเป็นภาระการบังคับความคุณมีการยึดหยุ่นในบางเรื่องและเคร่งครัดในบางเรื่อง มาตราการดังกล่าวก็ใช้บังคับไม่สม่ำเสมอ ทำให้อาจารย์ไม่รักภาระเป็นภาระ

๕. ด้านความไม่พึงพอใจต่อเงินเดือนและผลประโยชน์

หัวหน้าภาควิชาที่เข้าสู่ตำแหน่งโดยการเลือกตั้ง โดยการเสนอชื่อและโดยรือขอไม่พึงพอใจต่อปัจจัยนี้ดังต่อไปนี้

ตาราง ๔๙ จำนวนร้อยละของหัวหน้าภาควิชาที่เข้าสู่ตำแหน่งโดยการเลือกตั้ง โดยการเสนอชื่อและโดยรือขอไม่พึงพอใจต่อเงินเดือนและผลประโยชน์

สาเหตุของปัจจัย	หัวหน้าภาควิชา เข้าสู่ตำแหน่งโดย					
	การเลือกตั้ง	การเสนอชื่อ	รือขอ			
%	อันดับ	%	อันดับ	%	อันดับ	
๑. เงินเดือนและปริมาณงานของหัวหน้าภาคร						
วิชาไม่สอดคล้องกัน	๒๖.๕๗	๓	๖๖.๖๗	๑	๕๕.๕๕	๒
๒. หัวหน้าภาควิชาไม่มีโอกาสได้รับพิจารณา						
เลื่อนเงินเดือนสองขั้น	๕๗.๑๕	๑	๖๖.๖๗	๑	๗๑.๗๗	๑
๓. หัวหน้าภาควิชาต้องเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัว						
เพิ่มขึ้นในฐานะหัวหน้าภาควิชา	๔๐.๐๐	๒	๔๗.๗๕	๓	๕๗.๕๗	๓

จากตาราง ๔๙ แสดงว่าสาเหตุของปัจจัยนี้ส่งผลกระทบความไม่พึงพอใจต่อหัวหน้าภาควิชาต่องต่อไปนี้

๕.๑ เงินเดือนและปริมาณงานของหัวหน้าภาควิชาไม่สอดคล้องกัน

หัวหน้าภาควิชาโดยการเลือกตั้งไม่พอใจจำนวน ๒๖.๕๗ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า หัวหน้าภาควิชา มีภาระรับผิดชอบมาก ต้องรับผิดชอบงานบริหาร งานวิชาการและรับผิดชอบ

งานที่ต้องทำให้ถูกต้องตามระเบียบราชการ แต่เงินเดือนและผลประโยชน์ก็ไม่ได้รับเพิ่มขึ้น คงได้รับในฐานะอาจารย์คนหนึ่ง เช่นเดียวกับอาจารย์ในภาควิชา ซึ่งเมื่อเทียบกับงานที่ทำแล้วยังไม่เหมาะสม

หัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอชื่อไม่พ่อใจจำนวน ๖๖.๖๘ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า งานที่รับผิดชอบในฐานะหัวหน้าภาควิชามีปริมาณมาก หัวหน้าภาควิชาที่มีความรับผิดชอบสูงต้องทำงานให้มีคุณภาพสูงก็ต้องทำงานหนัก เงินเดือนที่ได้รับไม่เหมาะสมสมกับงานที่ทำ ถ้าเป็นการทำงานเอกสาร จะได้รับสูงกว่านี้ ผลประโยชน์ตอบแทนในเรื่องอื่นก็คงได้รับ เช่นเดียวกับอาจารย์ในภาควิชา

หัวหน้าภาควิชาโดยวิธีอื่นไม่พ่อใจจำนวน ๔๔.๔๔ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า เงินเดือนที่ได้รับกับงานที่รับผิดชอบในฐานะหัวหน้าภาควิชามีความสัมพันธ์กัน หัวหน้าภาควิชาต้องทำงานมากในขณะที่อาจารย์ในภาควิชารับผิดชอบงานน้อยกว่า แต่บางคนได้รับเงินเดือนสูงกว่า หัวหน้าภาควิชามาก

หัวหน้าภาควิชาโดยการเลือกตั้งไม่พ่อใจต่อสาเหตุนี้เป็นอันดับที่สาม หัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอชื่อไม่พ่อใจ เป็นอันดับที่หนึ่ง และหัวหน้าภาควิชาโดยวิธีอื่นไม่พ่อใจ เป็นอันดับที่สอง หัวหน้าภาควิชาทั้งสามกลุ่มนี้มีความเห็นสอดคล้องกันว่า หัวหน้าภาควิชาได้รับเงินเดือนน้อย เมื่อเทียบกับปริมาณงานที่ต้องรับผิดชอบ หัวหน้าภาควิชาที่เข้าสู่ตำแหน่งโดยวิธีอื่นเห็นว่า อาจารย์ในภาควิชา รับผิดชอบน้อยกว่าหัวหน้าภาควิชาแต่มีเงินเดือนมากกว่าหัวหน้าภาควิชา

๕.๒ หัวหน้าภาควิชาไม่มีโอกาสได้รับพิจารณาเลื่อนเงินเดือนสองขั้น

หัวหน้าภาควิชาโดยการเลือกตั้งไม่พ่อใจจำนวน ๕๗.๙๔ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า การดำรงตำแหน่งหัวหน้าภาควิชานั้นไม่มีโอกาสได้รับการพิจารณาได้รับเลื่อนเงินเดือนสองขั้นออกจากจะต้องทำงานอื่น เช่นงานในฝ่าย งานในแผนก หรือหน่วยงานอื่น สำหรับงานด้านวิชาการมีสักษะ เป็นนามธรรม แม้จะต้องรับผิดชอบงานมากแต่ก็ถือว่าเป็นงานประจำไม่ใช่งานพิเศษ จึงมีโอกาสสนับสนุนกว่าอาจารย์ในภาควิชาที่ไปทำงานพิเศษอื่นนอกเหนือจากงานสอนในภาควิชา หัวหน้าภาควิชาบางคนเห็นว่า การทำหน้าที่หัวหน้าภาควิชาไม่ใช่งานที่จะทำให้ได้รับการเลื่อนเงินเดือนสองขั้น

หัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอชื่อไม่พ่อใจจำนวน ๖๖.๖๘ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า

ตลอดระยะเวลาที่ทำงานไม่มีหัวหน้าภาควิชาคนใดได้รับเงินเดือนสองขั้น เพราะหัวหน้าที่หัวหน้าภาควิชาเพียงอย่างเดียวเลย เพราะผู้บริหารไม่ได้ให้ความสำคัญของหัวหน้าภาควิชาที่รับผิดชอบงานวิชาการ หัวหน้าภาควิชาที่ไม่มีโอกาสที่จะเสนอตัวเองให้รับการพิจารณาสองขั้น มีโอกาสเสนออาจารย์ในภาควิชาให้ได้รับสองขั้นซึ่งบางทีก็ไม่ได้ตามที่เสนอตัวอย่าง

หัวหน้าภาควิชาโดยรึอื่นไม่พอใจจำนวน ๗๖.๗๗ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า การทำงานหัวหน้าภาควิชานั้นมีโอกาสสนับสนุนมาก ผู้ที่จะได้รับการพิจารณาอาจจะเป็นผู้ที่ทำงานบริหารในแผนก ฝ่าย สูญ ซึ่งไม่ใช่งานวิชาการประกอบด้วยซึ่งจะได้รับการพิจารณา บางภาควิชาไม่ได้รับการพิจารณาทั้งหัวหน้าภาควิชาและอาจารย์ในภาควิชา งานวิชาการนั้นผู้บริหารมองไม่เห็นความสำคัญ เพราะเป็นนามธรรมมาก

หัวหน้าภาควิชาทั้งสามกลุ่มไม่พอใจต่อสา เท敦ี เป็นอันดับที่หนึ่งทั้งสามกลุ่ม หัวหน้าภาควิชาทั้งสามกลุ่มมีความเห็นสอดคล้องกันว่า การดำรงตำแหน่งหัวหน้าภาควิชา เพียงอย่างเดียวไม่มีโอกาสได้รับการพิจารณา เส่อนเงินเดือนสองขั้น ผู้ที่ได้รับการพิจารณาเส่อนเงินเดือนสองขั้นต้องทำหน้าที่อื่นควบคู่กันไปด้วย งานวิชาการเป็นงานที่เป็นนามธรรมมองไม่เห็นผลงานชัดเจน

๔.๗ หัวหน้าภาควิชาต้องเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวเพิ่มขึ้นในฐานะหัวหน้าภาควิชา

หัวหน้าภาควิชาโดยการเสียตั้งไม่พอใจจำนวน ๕๐.๐๐ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า หัวหน้าภาควิชาต้องเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวในการต้อนรับแขกที่มาเยี่ยม การบริจากเพื่อการกุศลที่หัวหน้าภาควิชาจะต้องเข็นบริจากให้หักจากเงินเดือน การเสียค่าใช้จ่ายเพื่อสังคมในฐานะหัวหน้าภาควิชาแทนภาควิชาทั้งหมดมือญี่เป็นประจำ

หัวหน้าภาควิชาโดยการเสอนข้อไม่พอใจจำนวน ๔๗.๗๔ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า หัวหน้าภาควิชาต้องเสียค่าใช้จ่ายในการต้อนรับแขกในงานเสียงรับรอง การบริจากเพื่อการกุศลและงานสังคมอื่น ๆ มากกว่าอาจารย์ในภาควิชา นอกจากนั้นต้องจ่ายเงินเพื่อซื้อเอกสาร ตำราทางวิชาการสำหรับใช้ส่วนตัวและภาควิชา ในกรณีที่ไม่มีงบประมาณให้เบิกหรือเบิกไม่ได้หัวหน้าภาควิชาต้องเสียสละเพื่อให้เกิดประโยชน์กับภาควิชา

หัวหน้าภาควิชาโดยรึอื่นไม่พอใจจำนวน ๒๗.๑๗ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า หัวหน้าภาควิชาต้องเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวในการจัดซื้อเอกสารคร่าวๆ สำหรับใช้ในภาควิชา ภาค-

ริชาที่เริ่มก่อตั้งยังขาดแคลนเอกสารตำราสำหรับอาจารย์มาก ต้องซื้อซึ่งเพื่อใช้ทั้งส่วนตัวและส่วนรวม ในกรณีที่ไม่มีงบประมาณให้เบิกก็ต้องไปสืบสละ นอกจากนั้นต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปรับการอบรม ไปประชุมสัมมนาในเรื่องที่วิทยาลัยไม่อนุมัติให้เบิกจ่ายหรือไม่มีงบประมาณในการไปรับการอบรมหรือประชุมสัมมนา เมื่อเรื่องนี้เป็นประโยชน์ต่อภาควิชาหัวหน้าภาควิชาต้องเสียสละเงินส่วนตัว หัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอซื้อและโดยริชื่นไม่พ่อใจต่อสา เหตุนี้เป็นอันตับที่สอง หัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอซื้อและโดยริชื่นไม่พ่อใจต่อสา เหตุนี้เป็นอันตับที่สาม หัวหน้าภาควิชาทั้งสามกลุ่ม มีความเห็นสอดคล้องกันว่า หัวหน้าภาควิชาต้องเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวในการต้อนรับแขก การกุศล หรือเพื่อสังคมด้านอื่น ๆ ในฐานะหัวหน้าภาควิชาจะต้องเสียสละ เสมอ หัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอซื้อ และโดยริชื่นต้องเสียค่าใช้จ่ายในการซื้อเอกสารตำราทางวิชาการสำหรับภาควิชา หัวหน้าภาควิชาโดยริชื่นยังมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวในการประชุม สัมมนา หรืออบรมในกรณีที่ไม่มีงบประมาณให้เบิก หรือกรณีที่เบิกไม่ได้อีกด้วย

๔. ด้านความไม่พึงพอใจต่อความสมสันธ์กับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา

หัวหน้าภาควิชาที่เข้าสู่ตำแหน่งโดยการเสือกตั้ง โดยการเสนอซื้อและโดยริชื่นไม่พึงพอใจต่อปัจจัยนี้ทั้งหมด

ตาราง ๒๒ จำนวนร้อยละของหัวหน้าภาควิชาที่เข้าสู่ตำแหน่งโดยการเลือกตั้ง โดยการเสนอชื่อ และโดยวิธีอื่นไม่พึงพอใจต่อความสมัคพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา

สาเหตุของปัจจัย	หัวหน้าภาควิชา เข้าสู่ตำแหน่งโดย		
	การเลือกตั้ง %	การเสนอชื่อ %	วิธีอื่น %
	อันดับ	อันดับ	อันดับ
๑. ความสมัคพันธ์กับอาจารย์ในภาควิชา			
ยังไม่เป็นที่น่าพอใจ	๒๘.๕๗ ๒	๗๖.๗๕ ๒	๑๓.๖๔ ๔
๒. ความสมัคพันธ์กับผู้บริหารของวิทยาลัย			
ยังไม่เป็นที่น่าพอใจ	๕๐.๐๐ ๑	๗๙.๕๕ ๑	๒๙.๕๗ ๓
๓. ความสมัคพันธ์ระหว่างผู้บริหารของ			
วิทยาลัยยังไม่น่าพอใจ ไม่เกิดผลลัพธ์ต่อ			
การบริหารงานภาควิชา	๒๙.๔๗ ๓	๗๒.๕๕ ๔	๒๗.๔๗ ๒
๔. ความสมัคพันธ์กับหัวหน้าภาควิชาคนอื่นๆ			
ในวิทยาลัยยังไม่เป็นที่น่าพอใจ	๒๙.๔๗ ๓	๗๔.๕๕ ๔	๒๙.๔๗ ๑

จากตาราง ๒๒ แสดงว่าสาเหตุของปัจจัยนี้ส่วนใหญ่ผลความไม่พึงพอใจต่อปัจจัยนี้สังค์รวมได้ว่า

๔.๑ ความสมัคพันธ์กับอาจารย์ในภาควิชายังไม่เป็นที่น่าพอใจ

หัวหน้าภาควิชาโดยการเลือกตั้งไม่พอใจต่อสาเหตุนี้จำนวน ๒๘.๕๗ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า อาจารย์ในภาควิชาบางคนยังไม่ยอมรับหัวหน้าภาควิชา ซึ่งเป็นผลมาจากการเลือกตั้ง อาจารย์ที่สมัคพันธุ์อยู่แข่งขันที่ไม่ได้รับเลือกตั้งยังมีความไม่พอใจอยู่ ทำให้มีผลไปสังกัด ไม่ให้ความร่วมมือในการทำงานด้วย

หัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอชื่อไม่พอใจจำนวน ๗๖.๗๕ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า อาจารย์ที่มีความอาชญาลักษณะไม่ยอมรับหัวหน้าภาควิชา ไม่ให้ความร่วมมือในการทำงาน

อาจารย์ในภาควิชาที่ไปทำงานพิเศษนอกภาควิชานาน ๆ จะไม่มีความสัมพันธ์กับภาควิชา ความร่วมมือในการทำงานก็ลดลงไป แต่จะมีความสัมพันธ์สูงกับหัวหน้าห้องงานที่ไปช่วยมากกว่าหัวหน้าภาควิชา

หัวหน้าภาควิชาโดยรึอื่นไม่พอใจจำนวน ๑๓.๖๔ % หัวหน้าภาควิชา มีความเห็นว่า อาจารย์ในภาควิชาส่วนใหญ่จะไปช่วยงานพิเศษนอกภาควิชา ไม่มีเวลาามาร่วมงานของภาควิชา ทำให้ความสัมพันธ์ต่อกันไม่เป็นที่น่าพอใจ นอกจากนั้นการมีความคิดเห็นซัดแซ้งกันในการทำงานทำให้ความสัมพันธ์อยลงไปด้วย

หัวหน้าภาควิชาโดยการเลือกตั้งและหัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอชื่อไม่พอใจต่อสาขาวิชานี้ เป็นอันดับที่สอง หัวหน้าภาควิชาโดยรึอื่นไม่พอใจต่อสาขาวิชานี้ เป็นอันดับที่สี่ หัวหน้าภาควิชาโดยการเลือกตั้งเห็นว่า ความสัมพันธ์ระหว่างหัวหน้าภาควิชา กับอาจารย์ในภาควิชาไม่ดี เพราะสาขาวิชาจากการ เลือกตั้ง ผู้สนับสนุนคู่แข่งที่ไม่ได้รับเลือกตั้งจะยังไม่ยอมรับหัวหน้าภาควิชาที่ได้รับเลือกตั้ง หัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอชื่อและโดยรึอื่นเห็นว่า อาจารย์ที่ไปทำงานพิเศษนอกภาควิชา มีความสัมพันธ์ กับหัวหน้าภาควิชาไม่เป็นที่น่าพอใจ หัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอชื่อเห็นว่า อาจารย์ที่มีอาชญากรรม บางคนไม่ยอมรับหัวหน้าภาควิชา ทำให้มีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีต่อหัวหน้าภาควิชาด้วย

๒.๒ ความสัมพันธ์กับผู้บริหารของวิทยาลัยยังไม่เป็นที่น่าพอใจ

หัวหน้าภาควิชาโดยการเลือกตั้งไม่พอใจจำนวน ๔๐.๐๐ % หัวหน้าภาควิชา มีความเห็นว่า ผู้บริหารมีคติต่อหัวหน้าภาควิชา การขอความช่วยเหลือ ขอความร่วมมือด้านต่าง ๆ มักจะ ไม่ได้รับการอนุมัติ ไม่ได้รับการสนับสนุนเท่าที่ควร ผู้บริหารบางคนไม่มีความเหมาะสม ควรจะมี การเปลี่ยนแปลงศรีบุคลบ้าง

หัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอชื่อไม่พอใจจำนวน ๓๒.๔๘ % หัวหน้าภาควิชา มีความเห็นว่า ผู้บริหารบางคนไม่ให้การสนับสนุนงานของภาควิชา ไม่ให้ความเป็นธรรมแก่หัวหน้าภาควิชาอย่างทั่วทั้งกัน แต่ก็มีความสัมพันธ์ต่อหัวหน้าภาควิชาที่ดีนั้นสังกัดและให้การสนับสนุนตามที่ได้รับการขอร้อง เมื่อมีการหักหัวก็ทำให้เสียความสัมพันธ์อันดีต่อกัน ผู้บริหารไม่ยอมรับความจริงที่ตนเองได้ทำเข่นนั้น

หัวหน้าภาควิชาโดยรึอื่นไม่พอใจจำนวน ๒๒.๗๗ % หัวหน้าภาควิชา มีความเห็นว่า ผู้บริหารบางคนไม่สนับสนุนงานด้านวิชาการ ทำให้การทำงานบางอย่างมีอุปสรรค ไม่ได้รับงบประมาณ ไม่ได้รับความร่วมมือในการแก้ไขปัญหา ทำให้ความสัมพันธ์กับหัวหน้าภาควิชาไม่เป็นที่น่าพอใจ

บางครั้งทำให้ไม่อยากเข้าไปพบหรือขอความร่วมมือช่วยเหลือ เพราะทราบศิว่าจะไม่ได้รับการสนับสนุน หัวหน้าภาควิชาโดยการเสือกตั้งและหัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอชื่อไม่พ่อใจต่อสา เท่านี้เป็น อันดับที่หนึ่ง หัวหน้าภาควิชาโดยรึสืบไม่พ่อใจต่อสา เท่านี้เป็นอันดับที่สาม หัวหน้าภาควิชา มีความเห็น สอดคล้องกันว่า ผู้บริหารของวิทยาลัยยังไม่มีความสมัพันธ์อันดีกับหัวหน้าภาควิชา ผู้บริหารมีอคติต่อ หัวหน้าภาควิชาบางคน ทำให้ภาควิชาไม่ได้รับการสนับสนุนเท่าที่ควร ผู้บริหารบางคนให้การสนับสนุน เฉพาะภาควิชาที่ตนเองสังกัดอยู่เท่านั้น เมื่อมีการหักหัวงกี้ยิ่งกระทบความสมัพันธ์อันดีต่อ กัน

๔.๓ ความสมัพันธ์ระหว่างผู้บริหารของวิทยาลัยยังไม่น่าพอใจ ไม่เกิดผลต่อการ บริหารงานภาควิชา

หัวหน้าภาควิชาโดยการเสือกตั้งไม่พ่อใจจำนวน ๒๙.๔๗ % หัวหน้าภาควิชา มีความเห็นว่า ผู้บริหารของวิทยาลัยบางคนมีความชัดแย้งกัน รองอธิการมีความเห็นไม่ตรงกับอธิการ หัวหน้าคณะวิชา มีความเห็นไม่ตรงกันกับรองอธิการ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดความไม่สงบภายใน การข้อค่าแนะนำปรึกษา หรือขอรับการสนับสนุนในบางเรื่อง การศักสินใจทำงานในบางเรื่องก็ล่า ช้าไป

หัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอชื่อไม่พ่อใจจำนวน ๑๒.๕๐ % หัวหน้าภาควิชา มีความเห็นว่า ผู้บริหารของวิทยาลัยต่างก็หาเสียงสนับสนุนคนเอง ผู้บริหารคนใดได้รับเสียงสนับสนุนจากหัวหน้าภาควิชาหรืออาจารย์มากก็จะเสียงดังมากกว่าผู้บริหารคนอื่น แต่ไม่เป็นผลต่อหัวหน้าภาควิชาที่มีความตั้งใจทำงานเพียงอย่างเดียวและไม่สนใจเรื่องแหล่งมาของผู้บริหาร

หัวหน้าภาควิชาโดยรึสืบไม่พ่อใจจำนวน ๒๗.๘๗ % หัวหน้าภาควิชา มีความเห็นว่า ผู้บริหารของวิทยาลัยไม่มีความสมัพันธ์อันดีต่อกัน ทำให้มีความเข้าใจในบางเรื่องไม่ตรงกัน เมื่อ หัวหน้าภาควิชาข้อค่าแนะนำ หรือขอรับการสนับสนุน อาจจะได้รับการตอบสนองแตกต่างกัน การศักสินใจในบางเรื่องที่ต้องศักสินใจร่วมกันก็ล่าช้า

หัวหน้าภาควิชาโดยการเสือกตั้งไม่พ่อใจต่อสา เท่านี้เป็นอันดับที่สาม หัวหน้าภาควิชาโดย การเสนอชื่อไม่พ่อใจต่อสา เท่านี้เป็นอันดับที่สี่ แต่หัวหน้าภาควิชาโดยรึสืบไม่พ่อใจต่อสา เท่านี้ เป็น อันดับที่สอง หัวหน้าภาควิชา มีความเห็นสอดคล้องกันว่า เมื่อผู้บริหารไม่มีความสมัพันธ์อันดีต่อกันทำให้ กระทบไปถึงการทำงานของภาควิชา ทำให้การได้รับการสนับสนุนในเรื่องต่าง ๆ ไม่มีความเสมอภาค

การตัดสินใจบางเรื่องล้ำช้า การให้คำแนะนำนำร่องไม่ตรงกัน

๙.๔ ความสัมพันธ์กับหัวหน้าภาควิชาคนอื่นในวิทยาลัยยังไม่เป็นที่น่าพอใจ หัวหน้าภาควิชาโดยการเลือกตั้งไม่พ่อใจจำนวน ๒๑.๔๗ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า หัวหน้าภาควิชาด้วยกันมีกิจกรรมที่จะต้องทำร่วมกันน้อยมาก การทำงานร่วมกันในฐานะหัวหน้าภาควิชาแทบจะไม่มี ในมีการสัมมนาระหว่างหัวหน้าภาควิชา ทำให้ความร่วมมือระหว่างหัวหน้าภาควิชาด้วยกันมีน้อย โดยเฉพาะภาควิชาที่อยู่ต่างคณะวิชากันยังมีความสัมพันธ์กันน้อยมาก

หัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอชื่อไม่พ่อใจจำนวน ๑๔.๔๘ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า หัวหน้าภาควิชาน่าจะได้มีการพบปะพูดคุย มีการวางแผนทำงานร่วมกัน มีการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ตลอดจนการวางแผนใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในวิทยาลัยร่วมกัน ไม่ใช่ช่างคนต่างดึงเอ้าไปสู่ภาควิชาของตนเอง

หัวหน้าภาควิชาโดยวิธีอื่นไม่พ่อใจจำนวน ๓๑.๔๒ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่าความร่วมมือระหว่างหัวหน้าภาควิชาด้วยกันยังมีน้อย ความสัมพันธ์ในอันที่จะทำงาน แก้ปัญหาร่วมกันอย่างเป็นระบบไม่มี ภาควิชาที่มีอัตรากำลังน้อย มีงบประมาณน้อยจะไม่ได้รับความเห็นใจจากภาควิชาใหญ่ที่มีความพร้อมอยู่แล้ว ถ้าหัวหน้าภาควิชามีความสัมพันธ์กันโดยมีกิจกรรมให้ทำร่วมกันจะทำให้มีความเข้าใจต่อ กันมากยิ่งขึ้น

หัวหน้าภาควิชาโดยการเลือกตั้งและหัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอชื่อไม่พ่อใจต่อสาเหตุนี้ เป็นอันศูนย์รวมทั้งสองกลุ่ม หัวหน้าภาควิชาโดยวิธีอื่นไม่พ่อใจต่อสาเหตุนี้เป็นอันศูนย์ที่หนึ่ง หัวหน้าภาควิชาทั้งสามกลุ่มมีความเห็นว่า ในระหว่างหัวหน้าภาควิชาด้วยกันไม่มีโอกาสได้มีกิจกรรมทำร่วมกันในนามหัวหน้าภาควิชา การมีความสัมพันธ์ต่อ กันจะทำให้มีการร่วมมือกันในการทำงาน การแก้ไขปัญหา และการจัดสรรทรัพยากรทั้งกำลังคนและงบประมาณด้วย

๑๐. ด้านความไม่พึงพอใจต่อสภาพการทำงาน

หัวหน้าภาควิชาที่เข้าสู่ตำแหน่งโดยการเลือกตั้ง โดยการเสนอชื่อและโดยวิธีอื่นไม่พ่อใจต่อปัจจัยนี้ตั้งต่อไปนี้

ตาราง ๒๓ จำนวนร้อยละของหัวหน้าภาควิชาที่เข้าสู่ตำแหน่งโดยการเลือกตั้ง โดยการเสนอชื่อ และโดยรือสื่อ ไม่พึงพอใจต่อสภาพการทำงาน

สาเหตุของปัจจัย	หัวหน้าภาควิชาเข้าสู่ตำแหน่งโดย					
	การเลือกตั้ง		การเสนอชื่อ		รือสื่อ	
	%	อันดับ	%	อันดับ	%	อันดับ
๑. สภาพห้องทำงานของภาควิชาโดยทั่วไป						
ยังไม่เหมาะสม	๔๘.๕๗	๗	๔๙.๖๗	๒	๔๙.๐๙	๑
๒. ภาควิชาขาดแคลนบุคคลศึกษา ระเบียบรากษา-						
การ เอกสารหลักสูตร	๔๐.๐๐	๑	๔๐.๘๗	๓	๗๘.๗๘	๗
๓. ห้องทำงานภาควิชาขาดอุปกรณ์สำนักงาน						
ที่จำเป็นสำหรับอาจารย์	๓๕.๗๗	๒	๔๗.๔๔	๑	๗๗.๘๙	๒

จากตาราง ๒๓ แสดงว่า สาเหตุของปัจจัยมีส่วนผลความไม่พึงพอใจต่อหัวหน้าภาควิชา ดังต่อไปนี้

๑๐.๑ สภาพห้องทำงานของภาควิชาโดยทั่วไปยังไม่เหมาะสม

หัวหน้าภาควิชาโดยการเลือกตั้งไม่พอใจจำนวน ๔๘.๕๗ % หัวหน้าภาควิชา มีความเห็นว่า ห้องทำงานของภาควิชา ยังไม่เหมาะสม เพราะยังไม่แบ่งแยกเป็นสัดส่วนสำหรับการทำงานส่วนตัว โดยมากใช้ห้องเรียน เป็นห้องทำงาน ตั้งโต๊ะทำงานเรียงกัน ฟืนที่ห้องก็สับเปลี่ยน ใช้ห้องการทำงาน การเก็บของที่เป็นรัศมีหรือสื่อการสอนในห้องนั้นทั้งหมด บางห้องต้องใช้เป็นที่ทำงานร่วมกัน หลายภาควิชาด้วย

หัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอชื่อไม่พอใจจำนวน ๔๙.๖๗ % หัวหน้าภาควิชา มีความเห็นว่า ห้องทำงานของภาควิชา มีบรรยากาศไม่ซักชวนให้อุ่นห้องนาน ๆ อาจารย์ไม่ชอบอยู่ทำงานในห้อง

ภาควิชา ห้องทำงานอาจารย์ระดับอุดมศึกษามีสักษะ เหมือนห้องทำงานของโรงเรียนประถมหรือ มัธยมศึกษา ไม่มีการแบ่ง เป็นสัดส่วน เป็นอิสระสำหรับส่วนตัว ห้องภาควิชาไม่มีห้องน้ำสำหรับอาจารย์ ต้องใช้ร่วมกับนักศึกษาซึ่งไม่สะดวกสำหรับอาจารย์ผู้หญิง

หัวหน้าภาควิชาโดยรึอื่นไม่พอใจจำนวน ๔๙.๐๙ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า ห้องทำงานของภาควิชาเป็นบรรยากาศไม่ส่งเสริมในการทำงานทางวิชาการ มีเสียงรบกวน มีพื้นที่สับเปลี่ยนตัวให้ทำงานเปียดเสียดกัน ห้องทำงานบางภาควิชาอยู่ในอาคารที่อยู่ห่างไกลจากอาคารอื่น ๆ ทำให้ไม่มีความปลอดภัยในทรัพย์สิน บางภาควิชาต้องโยกย้ายบ่อย ๆ ทำให้มีปัญหาเรื่องครุภัณฑ์ภาควิชา รับผิดชอบ

หัวหน้าภาควิชาโดยการเลือกตั้งไม่พอใจต่อสาเหตุนี้เป็นอันดับที่สาม หัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอชื่อไม่พอใจต่อสาเหตุนี้เป็นอันดับที่สอง หัวหน้าภาควิชาโดยรืออื่นไม่พอใจต่อสาเหตุนี้ เป็นอันดับที่หนึ่ง หัวหน้าภาควิชามีความเห็นตรงกันว่า ห้องทำงานของภาควิชาส่วนใหญ่คับแคบไม่เหมาะสมสำหรับการทำงานของอาจารย์ ไม่มีการแบ่ง เป็นสัดส่วนสำหรับการทำงานส่วนตัว ส่วนมากยังใช้ห้องที่มีสักษะเหมือนห้องเรียนสำหรับตัวที่ทำงานของอาจารย์ หัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอชื่อเห็นว่า ห้องทำงานบางภาควิชาไม่สะดวกในเรื่องห้องน้ำอาจารย์ผู้หญิง หัวหน้าภาควิชาโดยรืออื่นเห็นว่า ห้องทำงานของภาควิชาบางภาคอยู่ห่างไกลจากอาคารอื่น ทำให้ไม่มีความปลอดภัย บางภาควิชาไม่มีการโยกย้ายบ่อย ๆ ด้วย

๑๐.๒ ภาควิชาขาดคู่มือปฏิบัติงาน ระเบียบรากการ เอกสารหลักสูตร

หัวหน้าภาควิชาโดยการเลือกตั้งไม่พอใจจำนวน ๔๐.๐๐ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า คู่มือการปฏิบัติงาน ระเบียบรากการ และเอกสารหลักสูตร ซึ่งมีความจำเป็นสำหรับการทำงานของหัวหน้าภาควิชาและการสอนของอาจารย์ในภาควิชา ยังมีไม่เพียงพอ เอกสารหลักสูตรมีไม่ครบ ในขณะที่หลักสูตรการฝึกหัดคู่มืออยู่หลายหลักสูตร ระเบียบปฏิบัตรากการที่เป็นคู่มือการทำงานของหัวหน้าภาควิชา เช่น ระเบียบพัสดุ การเงิน ยังไม่มี

หัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอชื่อไม่พอใจจำนวน ๒๐.๘๖ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า ในภาควิชาเช่นขาดคู่มือการปฏิบัติงานสำหรับหัวหน้าภาควิชา เช่น การเงิน พัสดุ สารบรรณ เป็นต้น คู่มือการสอนของอาจารย์และเอกสารหลักสูตรก็ยังมีไม่เพียงพอสำหรับอาจารย์

หัวหน้าภาควิชาโดยรึยื่นไม่พ่อใจจำนวน ๑๙.๙๖ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า
ภาควิชาช่างขาดคู่มือในการปฏิบัติงานสำหรับหัวหน้าภาควิชา เอกสารที่เป็นแผนการปฏิบัติงานของ
วิทยาลัย เอกสารหลักสูตร คู่มือหรือหนังสือทำท่าราชการลักษณะสอนของอาจารย์ยังมีไม่เพียงพอสำหรับ
อาจารย์ โดยเฉพาะภาควิชาที่เริ่มก่อตั้งใหม่จึงขาดแคลนมาก

หัวหน้าภาควิชาโดยการเลือกตั้งไม่พ่อใจต่อสาเหตุนี้เป็นอันดับที่หนึ่ง หัวหน้าภาควิชาโดย
การเสนอชื่อและโดยรึยื่นไม่พ่อใจต่อสาเหตุนี้เป็นอันดับที่สาม หัวหน้าภาควิชาทั้งสามกลุ่มมีความเห็น
ตรงกันว่า ภาควิชาช่างขาดคู่มือสำหรับการปฏิบัติงานของหัวหน้าภาควิชา ยังขาดเอกสารหลักสูตร ทำท่า
ประกอบการเรียนการสอน สำหรับเป็นคู่มือของอาจารย์

๑๐.๓ ห้องทำงานภาควิชาขาดอุปกรณ์สำนักงานที่จำเป็นสำหรับอาจารย์

หัวหน้าภาควิชาโดยการเลือกตั้งไม่พ่อใจจำนวน ๗๔.๗๙ % หัวหน้าภาควิชามีความ
เห็นว่า ภาควิชาช่างขาดอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการทำงาน เช่น ศิมพ์ติด โทรทัพท์ภายใน ขันวนของ
โต๊ะทำงานที่เหมาะสมสำหรับอาจารย์ พัดลม เป็นต้น การเสนอชื่อไม่ได้รับอนุมัติ เพราะงบประ-
มาณไม่มี

หัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอชื่อไม่พ่อใจจำนวน ๔๗.๔๒ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า
ภาควิชาช่างขาดอุปกรณ์ที่จำเป็นในการทำงาน ควรจะมีศิมพ์ติด ตู้เก็บเอกสาร ขันวนของ เป็นต้น
รัลๆ ที่จำเป็นต้องใช้ในสำนักงานมีไม่เพียงพอ เพราะมีงบประมาณจำกัดต้องใช้อ่าย่างประหยัด

หัวหน้าภาควิชาโดยรึยื่นไม่พ่อใจจำนวน ๗๑.๘๒ % หัวหน้าภาควิชามีความเห็นว่า
ภาควิชาช่างขาดอุปกรณ์สำนักงานที่จำเป็นต้องใช้อยู่ๆ ได้แก่ เครื่องโทรศัพท์ติดต่อภายนอก ศิมพ์ติด
พัดลม ตู้เก็บเอกสาร เป็นต้น อุปกรณ์บางอย่างต้องขอใช้ร่วมกับภาควิชานั้นทำให้ไม่สะดวกในการ
ทำงาน

หัวหน้าภาควิชาโดยการเลือกตั้งและหัวหน้าภาควิชาโดยรึยื่นไม่พ่อใจต่อสาเหตุนี้เป็นอันดับ
ที่สอง หัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอชื่อไม่พ่อใจต่อสาเหตุนี้เป็นอันดับที่หนึ่ง หัวหน้าภาควิชามีความ
เห็นว่า ห้องทำงานของภาควิชาช่างขาดอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับห้องทำงานของภาควิชา การขออนุมัติ
ซื้อก็มีปัญหาเรื่องงบประมาณ หัวหน้าภาควิชาโดยการเสนอชื่อมีความเห็นว่า รัลๆ สำนักงานที่จำเป็นมี
ไม่เพียงพอ ต้องใช้อ่ายางประหยัด

การจัดทำต้นแบบสำหรับปัจจัยที่ส่งผลความไม่พึงพอใจของหัวหน้าภาควิชาทั้งหมด

จากการศึกษาข้อมูลที่ได้พบว่า หัวหน้าภาควิชา ๘๕ คน เคยประสบกับปัญหาที่ทำให้เกิดความไม่พึงพอใจอย่างมาก จนทำให้เกิดความท้อใจในการทำงาน บางคนเคยยื่นใบลา ขอลาออกจากตำแหน่งหัวหน้าภาควิชามาแล้วแต่ไม่ได้รับอนุญาต มีหัวหน้าภาควิชา ๔ คนไม่เคยประสบปัญหาดังกล่าวเลย ปัญหาที่กระทบหัวหน้าภาควิชาอย่างมากเมื่อสรุปแล้วมีทั้งหมด ๘๗ เรื่อง แยกเป็นปัญหาที่อยู่ในขอบเขตของปัจจัยต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ตาราง ๒๔ การจำแนกปัญหาที่ส่งผลความไม่พึงพอใจของหัวหน้าภาควิชาทั้งหมด

ปัจจัยในการทำงาน	จำนวนปัญหาที่พบ		อันดับที่
	ความที่	ร้อยละ	
๑. ความสำเร็จในการทำงาน	๙	๕.๗๙	๕
๒. การได้รับการยอมรับนับถือ	๑๒	๗๓.๗๕	๑
๓. สักษะทางาน	๗	๔.๐๔	๖
๔. ความรับผิดชอบต่องาน	๖	๓.๔๐	๗
๕. ความก้าวหน้าในการทำงาน	๑๕	๙๖.๐๕	๒
๖. นโยบายและการบริหารงาน	๒๑	๑๔.๗๕	๓
๗. รัฐการปกครองบังคับบัญชา	๒	๑๐.๗๔	๔
๘. เงินเดือนและผลประโยชน์	๗	๔.๕๕	๘
๙. ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน ๆ	๒	๑.๗๐	๑๐
๑๐. สภาพการทำงาน	๔	๒.๗๕	๙
รวม		๙๗	๑๐๐.๐๐

หมายเหตุ หัวหน้าภาควิชาบางคนประสบปัญหามากกว่าหนึ่งปัญหา

จากตาราง ๒๔ แสดงว่า ปัจจัยที่ส่งผลความไม่พึงพอใจของหัวหน้าภาควิชาในวิทยาลัย-คณฑ์เชียงใหม่ วิทยาลัยคณฑ์เชียงรายและวิทยาลัยคณฑ์ลำปาง เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ นโยบาย และการบริหารงาน ความก้าวหน้าในการทำงาน การได้รับการยอมรับนับถือ วิธีการปกครอง-บังคับบัญชา ความสำเร็จในการทำงาน สักษะงาน ความรับผิดชอบต่องาน สภาพการทำงาน เงินเดือนและผลประโยชน์ และความล้มเหลวทั้งกับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชาตามลำดับ

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดสามารถสรุปได้ดังนี้

๑. ปัจจัยที่ส่งผลความไม่พึงพอใจของหัวหน้าภาควิชาที่คำรังคำแห่นั่งครั้งที่หนึ่งและหัวหน้าภาควิชาที่คำรังคำแห่นั่งครั้งที่สอง เมื่อพิจารณาจากสาเหตุที่ทำให้หัวหน้าภาควิชาไม่พอใจจำนวนสูงสุดของแต่ละปัจจัยแล้ว จะสรุปได้ดังนี้

๑.๑ ความสำเร็จในการทำงาน หัวหน้าภาควิชาที่คำรังคำแห่นั่งครั้งที่หนึ่งจำนวนมากร (๖๙.๔๗ %) ไม่พอใจที่ไม่ประสบผลสำเร็จในการทำงานในหน้าที่ของหัวหน้าภาควิชาโดยส่วนรวม หัวหน้าภาควิชาที่คำรังคำแห่นั่งครั้งที่สองไม่พอใจจำนวนปานกลาง (๔๙.๗๘ %) ที่ผลการเรียนของนักศึกษาในรายวิชาที่ภาควิชาปรับผิดชอบไม่เป็นที่น่าพอใจ

๑.๒ การได้รับการยอมรับนับถือ หัวหน้าภาควิชาที่คำรังคำแห่นั่งครั้งที่หนึ่งจำนวนมาก (๖๙.๔๗ %) ไม่พอใจที่อาจารย์ในภาควิชามิยอมรับนับถือและไม่ให้ความร่วมมือในการทำงาน หัวหน้าภาควิชาที่คำรังคำแห่นั่งครั้งที่สองจำนวนมาก (๗๕.๐๐ %) ไม่พอใจต่อสาเหตุเดียวกัน

๑.๓ สักษะงาน หัวหน้าภาควิชาที่คำรังคำแห่นั่งครั้งที่หนึ่งจำนวนสูงมาก (๖๙.๔๗ %) ไม่พอใจในเรื่องสักษะงานของหัวหน้าภาควิชาซึ่งไม่ชัดเจน หัวหน้าภาควิชาที่คำรังคำแห่นั่งครั้งที่สองจำนวนปานกลาง (๔๗.๗๗ %) ไม่พอใจที่ไม่มีโอกาสได้ศึกษาสักษะงานของหัวหน้าภาควิชา ก่อนรับหน้าที่และไม่ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าภาควิชาคนก่อน

๑.๔ ความรับผิดชอบในการทำงาน หัวหน้าภาควิชาที่คำรังคำแห่นั่งครั้งที่หนึ่งจำนวนปานกลาง (๔๙.๗๘ %) ไม่พอใจเมื่อมารจากหัวหน้าภาควิชาไม่มีอิสระในการตัดสินใจในการทำงานและการแก้ไขปัญหาของตนเอง หัวหน้าภาควิชาที่คำรังคำแห่นั่งครั้งที่สองจำนวนปานกลาง (๔๙.๗๘ %) ไม่พอใจต่อสาเหตุเดียวกัน

๙.๔ ความก้าวหน้าในการทำงาน หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งจำนวนมาก (๗๓.๐๘ %) ไม่พ่อใจเนื่องจากหัวหน้าภาควิชาไม่สามารถพัฒนางานของภาควิชาให้ก้าวหน้า หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองจำนวนมากที่สุด (๘๗.๔๐ %) ไม่พ่อใจเนื่องจากหัวหน้าภาควิชาไม่ได้รับการสนับสนุนให้มีความก้าวหน้าในตำแหน่งทางการบริหารหรือทางวิชาการ

๙.๕ นโยบายและการบริหารงาน หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่ง และครั้งที่สองจำนวนมากที่สุด (๘๒.๖๒ % และ ๘๐.๖๓ % ตามลำดับ) ไม่พ่อใจต่อนโยบายการเปลี่ยน-แปลงบทบาทของวิทยาลัยครูและความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ที่ยังไม่มีศึกษาและเป้าหมายที่ชัดเจน

๙.๖ วิธีการปกครองบังคับบัญชา หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งและครั้งที่สองจำนวนมาก (๖๗.๗๙ % และ ๖๙.๕๐ % ตามลำดับ) ไม่พ่อใจต่อสาเหตุที่วิทยาลัยมีคำสั่งให้อาจารย์ในภาควิชาไปทำงานนอกภาควิชาโดยหัวหน้าภาควิชาไม่ทราบล่วงหน้า

๙.๗ เงินเดือนและผลประโยชน์ หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งและครั้งที่สองจำนวนมาก (๖๔.๗๘ % และ ๖๘.๗๕ % ตามลำดับ) ไม่พ่อใจเป็นมาจากการทำงานในตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาไม่ได้รับการสนับสนุนให้ได้รับการพิจารณา เสื่อน เงินเดือนสองขั้น

๙.๘ ความสมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งจำนวนปานกลาง (๔๐.๗๘ %) ไม่พ่อใจต่อกำไรสมพันธ์ที่ไม่น่าพึงใจระหว่างหัวหน้าภาควิชา กับผู้บริหารของวิทยาลัย หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองจำนวนน้อย (๓๑.๒๕ %) ไม่พ่อใจต่อสาเหตุเดียวกัน

๙.๙ สภาพการทำงาน หัวหน้าภาควิชาที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่หนึ่งและหัวหน้าภาควิชา ที่ดำรงตำแหน่งครั้งที่สองจำนวนปานกลาง (๔๐.๗๘ % และ ๔๐.๐๐ % ตามลำดับ) ไม่พ่อใจต่อสภาพ ห้องทำงานของภาควิชาที่มีสภาพโดยทั่วไปยังไม่เหมาะสมสำหรับเป็นห้องทำงาน

๒. ปัจจัยที่ส่งผลกระทบไม่พึงพอใจของหัวหน้าภาควิชาที่เข้าสู่ตำแหน่งโดยได้รับการเสอกตั้ง โดยได้รับการเสนอชื่อ และโดยวิธีอื่น เมื่อพิจารณาสาเหตุที่ทำให้หัวหน้าภาควิชาไม่พ่อใจ จำนวน สูงสุดของแต่ละปัจจัยแล้ว จะสรุปได้ดังนี้

๒.๑ ความสำเร็จในการทำงาน หัวหน้าภาควิชาโดยการเสอกตั้งจำนวนปานกลาง (๕๗.๙๔ %) ไม่พ่อใจ เพราะผลการเรียนของนักศึกษาในรายวิชาที่ภาควิชารับผิดชอบไม่เป็นที่น่าพอใจ

และการทำงานในหน้าที่รับผิดชอบของตน เองไม่ประสบผลสำเร็จ หัวหน้าภาคริษาโดยการเสนอชื่อจำนวนปานกลาง (๔๘.๗๐ %) ไม่พอใจเพราะการทำงานในหน้าที่รับผิดชอบของตนไม่ประสบผลสำเร็จ หัวหน้าภาคริษาโดยรือสื่อจำนวนมาก (๗๗.๒๗ %) ไม่พอใจเพราะการทำงานในหน้าที่รับผิดชอบของตนเองไม่ประสบผลสำเร็จ

๒.๒ การได้รับการยอมรับนับถือ หัวหน้าภาคริษาโดยการ เสือกตั้งจำนวนมากที่สุด (๕๕.๗๐ %) ไม่พอใจเนื่องจากอาจารย์ในภาคริษาไม่ยอมรับนับถือและไม่ให้ความร่วมมือในการทำงาน หัวหน้าภาคริษาโดยการเสนอชื่อและหัวหน้าภาคริษาโดยรือสื่อจำนวนมาก (๖๔.๔๔ % และ ๖๘.๙๔ % ตามลำดับ) ไม่พอใจเพราะอาจารย์ในภาคริษาไม่ยอมรับนับถือและไม่ให้ความร่วมมือในการทำงาน เช่นเดียวกัน

๒.๓ สักษะผลงาน หัวหน้าภาคริษาโดยการ เสือกตั้งและโดยการเสนอชื่อจำนวนมาก (๖๔.๒๙ % และ ๖๒.๔๐ % ตามลำดับ) ไม่พอใจเนื่องจากสักษะผลงานของหัวหน้าภาคริษาก็ไม่มีความชัดเจน หัวหน้าภาคริษาโดยรือสื่อจำนวนมาก (๖๓.๖๔ %) ไม่พอใจเพราะหัวหน้าภาคริชาไม่สามารถคิดสร้างสรรค์งานซึ่งมาใหม่ในภาคริษาได้

๒.๔ ความรับผิดชอบในการทำงาน หัวหน้าภาคริษาโดยการ เสือกตั้งจำนวนมาก (๗๙.๔๗ %) ไม่พอใจเนื่องจากหัวหน้าภาคริชาไม่มีอิสระในการตัดสินใจในการทำงานหรือในการแก้ไขข้อข้อหาของภาคริษา หัวหน้าภาคริษาโดยการเสนอชื่อจำนวนปานกลาง (๔๓.๗๕ %) ไม่พอใจเพราะว่าหัวหน้าภาคริชาไม่มีอิสระในการตัดสินใจในการทำงานหรือในการแก้ไขข้อข้อหาของภาคริษา หัวหน้าภาคริษาโดยรือสื่อจำนวนมาก (๔๐.๔๙ %) ไม่พอใจเพราะหัวหน้าภาคริชา มีภาระรับผิดชอบงานมากจนต้องทำงานทั้งในเวลาและนอกเวลาราชการ

๒.๕ ความก้าวหน้าในการทำงาน หัวหน้าภาคริษาโดยการ เสือกตั้งจำนวนมากที่สุด (๑๐๐.๐๐ %) ไม่พอใจเนื่องจากการดำรงตำแหน่งหัวหน้าภาคริชาทำให้ไม่ได้รับการสนับสนุนให้ก้าวหน้าในตำแหน่งทางการบริหารหรือตำแหน่งทางวิชาการ หัวหน้าภาคริษาโดยการเสนอชื่อจำนวนมาก (๖๘.๗๕ %) ไม่พอใจเพราะหัวหน้าภาคริชาไม่มีโอกาสทำความก้าวหน้าโดยการไปเข้ารับการอบรมหรือการสัมมนา หัวหน้าภาคริษาโดยรือสื่อจำนวนมากที่สุด (๔๐.๔๙ %) ไม่พอใจเพราะหัวหน้าภาคริชาไม่สามารถพัฒนางานของภาคริชาให้ก้าวหน้าตามที่คาดหวัง

๒.๖ นโยบายและการบริหาร หัวหน้าภาควิชาโดยการ เสือกตั้งและหัวหน้าภาควิชา โดยการ เสนอชื่อจำนวนมากที่สุด (๑๐๐.๐๐ % และ ๘๕.๙๙ % ตามลำดับ) ไม่พอยิ่งจากนโยบาย การเปลี่ยนแปลงบทบาทของวิทยาลัยครุและความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ยังไม่มีทิศทางและเป้าหมายชัดเจน หัวหน้าภาควิชาโดยริชึ่นจำนวนมากที่สุด (๘.๓๖ %) ไม่พอยิ่ง เพราะการบริหารงานภายใน วิทยาลัยครุไม่อ่านวิความสะดวกต่อการทำงานของภาควิชา

๒.๗ วิธีการปกครองบังคับบัญชา หัวหน้าภาควิชาโดยการ เสือกตั้งจำนวนปานกลาง (๕๐.๐๐ %) หัวหน้าภาควิชาโดยการ เสนอชื่อและหัวหน้าภาควิชาโดยริชึ่น จำนวนมาก (๖๕.๔๔ % และ ๗๗.๔๗ % ตามลำดับ) ไม่พอยิ่งต่อสาเหตุเดียวกันคือ วิทยาลัยมีคำสั่งให้อาจารย์ในภาควิชาไป ทำงานนอกภาควิชาโดยหัวหน้าภาควิชาไม่ทราบล่วงหน้า

๒.๘ เงินเดือนและผลประโยชน์ หัวหน้าภาควิชาโดยการ เสือกตั้งจำนวนปานกลาง (๔๙.๑๔ %) หัวหน้าภาควิชาโดยการ เสนอชื่อและหัวหน้าภาควิชาโดยริชึ่นจำนวนมาก (๖๖.๖๗ % และ ๗๒.๗๗ % ตามลำดับ) ไม่พอยิ่งจากสาเหตุเดียวกันคือ หัวหน้าภาควิชาไม่ได้รับการสนับสนุน ให้ได้รับการพิจารณา เสื่อน เงินเดือนล่องขั้น

๒.๙ ความสัมพันธ์กับ เพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา หัวหน้าภาควิชาโดยการ เสือกตั้ง จำนวนปานกลาง (๕๐.๐๐ %) หัวหน้าภาควิชาโดยการ เสนอชื่อจำนวนน้อย (๗๔.๔๔ % ไม่พอยิ่ง เพราะความสัมพันธ์ระหว่างหัวหน้าภาควิชา กับผู้บริหารไม่เป็นที่น่าพอใจ หัวหน้าภาควิชาโดยริชึ่น จำนวนน้อย (๗๑.๘๗ %) ไม่พอยิ่ง เพราะความสัมพันธ์กับหัวหน้าภาควิชาอื่น ๆ ยังไม่เป็นที่น่าพอใจ

๒.๑๐ สภาพการทำงาน หัวหน้าภาควิชาโดยการ เสือกตั้งจำนวนปานกลาง (๕๐.๐๐ %) ไม่พอยิ่งจากภาควิชายังขาดมือการปฏิบัติงาน เอกสารหลักสูตร ระเบียบรากการ ที่จำเป็น สำหรับหัวหน้าภาควิชาและอาจารย์ในภาควิชา หัวหน้าภาควิชาโดยการ เสนอชื่อจำนวนปานกลาง (๔๙.๙๙ %) ไม่พอยิ่ง เพราะภาควิชายังขาดอุปกรณ์สำนักงานที่จำเป็น หัวหน้าภาควิชาโดยริชึ่น จำนวนปานกลาง (๔๙.๐๙ %) ไม่พอยิ่ง เพราะสภาพห้องทำงานของภาควิชายังไม่เหมาะสมที่จะมี สภาพเป็นห้องทำงาน

๓. การจัดลำดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลความไม่พึงพอใจของหัวหน้าภาควิชาทั้งหมด

ปัจจัยที่ส่งผลความไม่พึงพอใจของหัวหน้าภาควิชาในวิทยาลัยครุ เชียงใหม่ · วิทยาลัยครุ-

เชิงรายละเอียดคุณลักษณะ เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยคือ นโยบายการบริหารงาน ความก้าวหน้าในการทำงาน การได้รับการยอมรับนับถือ วิธีการปักครองปังตับปัญชา ความสำเร็จในการทำงาน สักษะงาน ความรับผิดชอบต่องาน สภาพการทำงาน เงินเดือนและผลประโยชน์ และความสมัพนธ์กับเพื่อนร่วมงานและผู้ปังตับปัญชา ตามลำดับ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved